

DE ZWARTE

3-2-'88

RECHTS IN BELGIE

GENENTECHNOLOGIE

GEVANGENEN SPANJE /EUSKADI

f13,-

Kolofon

Inhoud

- 2.kolofon
- 3.utregs kraaknieuws
- 5.jonge marokkanen
- 6. b.v.d.er ontmaskerd
- 8.kees & co
- 10.tegen uitzetting Amar Azzergan
- 11. proces René
- 14.haagsch kongres
- 16.kongres Ingrid S.
- 18.art 140/129a
- 22.vrouwenverklaring genentech.
- 26.genentech. frankfurt
- 28.stadhuis Den Haag
- 30.Spanje/Euskadi
- 34.USA gevangenen
- 38.rechts in België
- 40.El Salvador
- 42.korte berichten
- 44.agenda

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is De Zwarte te koop op de volgende verkooppunten: Delft:wereldwinkel/kraakkroeg, R'dam:van gennep/krities boekwerk/kraakkroeg,Dordrecht:botte bijl.,Nijmegen:de klinker/de oude mol,Den Haag:de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau,Weert:kollektieve boekhandel,Arnhem:infokafee,Eindhoven:vredeswinkel,Venlo:infocentrum/ea. Den Bosch:den duvel/ea.Maas-tricht:de tribune/ea.Utrecht:de rooie rat/aku/daar/ea. Wageningen:de uitbuyt/ea. Groningen:689/vredeswinkel/ea. A'dam:fort van sjakoo/slager-zicht/athenaeum/kraakkroegen, Leiden:manifest/wereldwinkel, Alkmaar:portaal,Haarlem:agora/athenaeum/ea. verder nog op een aantal punten in Duitsland,België en Frankrijk.

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

Avery Complex

Met een op vrijdag de 13de gedateerde brief vervolgt de dienst Ruimtelijke Ordening van de Gemeente Utrecht, de ontruimingsshow van het Avery Complex. Een giganties fabrieksgebouw. Waarschijnlijk het grootste kraakpand in Nederland. De dienst RO wil dat we het pand per 15 februari verlaten. Wij zouden dan het veld moeten ruimen voor het 'Bedrijfsverzamelgebouw'. Een initiatief van amtenaren, ex-ambtenaren en het Utrechtse PSP gemeenteraadslid Harry Slegh. Het is verbijsterend dat wij een nieuw hoofdstuk kraakgeschiedenis gaan schrijven waarin naast de bureaucratie de PSP de direkte tegenstander van krakers is. Wanneer PvdA wethouder Van Hassel de ME mobiliseert, hij dreigt al drie jaar lang met politieoptreden, is de PSP direkt verantwoordelijk. De P is dan uit de PSP gevallen en een tweede SP is geboren. Helaas is de PSP-Utrecht geheel vervreemd van de massabeweging die wij vertegenwoordigen. De Partij kijkt met schele ogen naar de gemeentelijke subsidiepotten en probeert massief mee te profiteren.

Bedrijfsverzamelgebouw.

Wij roepen iedereen op in het geweer te komen tegen het utrechtse raadsbesluit om op het Avery Complex een bedrijfsverzamelgebouw te realiseren. Het raadsbesluit is op grond van misleidende informatie van amtenaren aan de Raad getroffen. Het besluit lijkt eerder een vrucht van chantage en kadaverdiscipline binnen de PvdA dan het resultaat van ampele overweging. Het raadsbesluit t.a.v. het Complex houdt in dat:

a) Het Complex quod non (gratis) en vrij van erfpacht wordt overgedragen aan de stichting Wittevrouwenbolwerk t.b.v. het bedrijfsverzamelgebouw.

b) de gemeente Utrecht een investering dekt van 6.9 miljoen gulden in het projekt.

Onze belangen zijn te groot om te wijken voor deze schertsvertoning. Corruptie en nepotisme zijn woorden die ons in de mond bestorven liggen. Al drie en een half jaar lopen we mee in het gemeentelijke inspraak-cirkus en constateren dat van een invloed door burgers op het gemeentebeleid amper sprake is. Het is benauwend om te constateren dat amtenaren bij amtenaren en ambtenaren bij raadsleden ' potten geld' (Ambtenaren jargon voor subsidie) in de zak leegschudden.

Niet voor niets staat Utrecht aan de rand van een bankroet (200 miljoen schuld) is een Art. 12 status onvermijdelijk en wordt de Domstad niet meer als een volwaardige partner in de Randstad beschouwd. Want wanbeleid is niet van gisteren. Bij de bouw van Hoog Catharijne is 20 miljoen zoekgeraakt. Momenteel

breken juristen zich het hoofd over een bureaucratiese grap, waardoor Brederode 20 miljoen aan gemeente reserves kon laten verdwijnen door via de Kanaaleilanden zaken te doen met de toenmalige wethouder. De huidige wethouder RO Van Hassel stelt dat hij daar niets van weet maar hij zat wel in het College van B&W ten tijde van deze malversaties.

Voor deze investering vraagt de utrechtse Raad geen enkele garantie t.a.v. een door het Bedrijfsverzamelgebouw te voeren werkgelegenheidsbeleid. Dit beleid zou vooral startende bedrijven ten goede moeten komen. Maar feitelijk is het zo dat het Bedrijfsverzamelgebouw de gemeente gevraagd heeft garant te staan voor verliezen die zullen ontstaan door huurdering. Zoals

het er nu uitziet komt het dure bedrijfsverzamelgebouw maar aan een bezettingsgraad van 30%. De bedrijven die er dan inzitten zijn niet eens starters maar merendeels gevestigde bedrijven die verhuizen van de ene lokatie naar de andere. goekopere gesubsidieerde bedrijfsruimte.

Bestuurlijke Chantage.

Toen het Raadsbesluit ten gunste van het bedrijfsverzamelgebouw was genomen in okt. '88 viel er een stilte. Aangezien de gemeente begroting was afgekeurd door gedeputeerde Staten moest pro-

vinciale toestemming voor de onrendabele gemeente investering in het bedrijfsverzamelgebouw worden verkregen. toen de provincie aarzelde en een fiat uitbleef bedachten de dienst RO en het Grondbedrijf een sloopscenario om provinciale goedkeuring af te dwingen

In de week voor kerstmis kwam een sloopbedrijf naar het Complex en werd een bijgebouw, de voormalige villa Welgelegen, in puin geslagen. De aanblik van het complex veranderde radikaal. de gemeente liet een enorme puinhoop achter. Tot op de dag van vandaag ligt het puin metershoog voor de fabriek. De gedeputeerden zwichtten toen ze de gevolgen van dit voortvarende gemeentelijk sloopbeleid in ogenschouw namen. De 10 de januari stelden ze zich met het argument dat een Gemeente waar mogelijk autonoom dient te handelen achter het Raadsbesluit. Hiermee werd ons de bal wederom toegespeeld. Liet de provincie het aan ons over een heilloos raadsbesluit ongedaan te maken.

Wij kraken de vierde macht.

Markant is de positie van de Ger Kurvers, de voorzitter van de club die een bedrijfsverzamelgebouw wil. Zij handelen is typerend voor de macht van een zich uitdijende bureaucratie. Het wonderlijkst is dat hij als ambtenaar werkzaam op de afd. Grondbedrijf van de dienst RO direkt betrokken is bij de ontruiming van het Complex. Dat hij als directeur van een managementsadviesbureau bedrijven flink zal laten betalen voor zijn bemiddeling bij de verhuur van bedrijfsruimte is weer een ander verhaal.

Het is voor ons onaanvaardbaar dat door amtenaren in het leven groepen rechtspersonen gemeentelijk onroerend goed en fondsen via een leugenachtige lobby in de wacht slepen. Zelfs de voorzitter van de inspraakrondes over het Complex, in principe toch een onafhankelijke, functie, heeft zich laten inkopen in het bedrijfsverzamelgebouw. geen wonder dus dat zijn advies aan

B&W , de afronding van het inspraak-proces, op de buik van Ger Kurvers werd geschreven. Wij hekelen deze gang van zaken.

Te meer omdat de Domstad op deze wijze steeds dieper afglijdt in een deplo-rabele finaciële situatie. Cultureel-en welzijnsbeleid zijn onhaalbare grootheden. Zwembaden worden gesloten om dat de grond meer oplevert wanneer er een kantoorgebouw i.p.v. een zwembad op de lokatie gevestigd is. Culturele instellingen worden gesloten of moeten fuseren. de Stad verwordt tot een melkkoe voor de vierde macht. Een parkeerpolitie stad.

Publieksakkomodatie en culturele bedrijven.

Ons plan om op het Avery Complex culturele akkomodaties te vestigen werd doorgelicht door externe deskundigen, en haalbaar bevonden. De noodzaak tot een degelijke akkomodatie politiek is evident.

1. Podium Opslag in '88 gesloten
 2. Podium EkkO wordt in '89 gesloten
 3. Vrije Vloer moet in '92 fuseren met Tivoli.
- etc.

Markant is dat podia waar PvdA-ers werken (H. Goedkoop in Kikker en H. de Vries met het multicultureel centrum) alle ruimte voor expansie krijgen. EkkO bijv. moet wijken voor het multicultureel centrum.

Inmiddels heeft zich op het Complex een breed actiefrent gevormd, waarin Vrije Vloer, EKKO, U-Pop, de Factorij, St. i.o. De Ruimte, St. Het Kasteel, bedrijven, kunstenaars en talloze sympathisanten zich hebben verenigd.

Wij zullen het Avery Complex overnemen van de Gemeente Utrecht. Coute que Coute.

Om te bouwen aan een publieksakkomodatie met daar omheen ateleirs en culturele bedrijven. We werken inmiddels drie jaar op het Complex. Twee zalen zijn geraliseerd. Goed voor 3000 bezoekers per week. Er oefenen 16 bands. Er werken tientallen kunstenaars.

Helaas houdt de politiek haar ogen potdicht voor ons initiatief. Wil niet inzien dat we werken aan onze eigen werkgelegenheid. Wil niet inzien dat we een cultureel akkomodatiebeleid voeren dat de belastingbetaler geen cent kost.

Een kille woede doortrekt ons gemoed. We willen niet gestigmatiseerd worden als krakers door PvdA-salonsocialisten die net om de schuifdeuren van de politiek heen komen kijken. Dus roepen wij op tot een Landelijke Aktievergadering tegen de Politieke Blindheid op WOENSDAG 1 FEBRUARI 20.30 uur

ZAAL SWELTERS
AVERIJ COMPLEX
WITTEVROUWENSINGEL 101 x
UTRECHT 030- 712 752

KARMEN MILDSTRA

DE ZWARTE 4

MALIESINGEL 32, UTRECHT

Op de nominatie voor een plaats in het Guinness Book of Records, sinds oktober 1987 loopt de ontruimingsprocedure; hieraan komt -als alles nu doorgaat- op 1 mei 1989 een einde. Afgelopen woensdag was de laatste uitspraak van de rechter: drie-en-een-halve maand uitstel, dus ontruiming vanaf 1 mei 1989. Het argument voor deze zoveelste vertraging was dat de gemeente gevraagd had om tot mei de tijd te krijgen om vervangende woonruimte te zoeken voor de bewonersters, ook al hebben die al laten weten daarvoor niets te voelen. De woningbouwvereniging 'Prinses Juliana' wil evt. aankopen; alle haalbaarheidsonderzoeken en plannen zijn nu rond: dus laat ze nu eens opschieten en voor half maart het pand aankopen! Zoniet dan hebben wij van dan af de tijd om ons goed voor te bereiden, op een ontruiming die ze zal heugen ... We zijn het zat, en maken onze eigen plannen wel !!!!!

DEN HAAG

D'R UIT VUILE ILLEGAAL!

EH... KUNNEN WE DIT NIET BESPREKEN?

Bewoners van Speykstaat eisen:
- Geen huisuitzetting.
- Dagvaarding van tafel.
- Open overleg bewoners-gemeente-RGD

MANIFESTATIE 'JONGE MAROKKANEN WILLEN DE TOEKOMST'

5 FEBRUARI 1989, 19.00 uur

PARADISO, Weteringschans 6 A'dam

Marokkaanse jongeren: jongeren of daders?, volgens het reeds veel besproken onderzoeksrapport van de gemeente A'dam naar kriminaliteitsverschijnselen in de binnenstad: DADERS. Niet eens verdachten, daders, feiten of geen feiten, het oordeel is geveld, nu de straf nog.

Daarover is het uiterst vage en summiere rapportje (niet meer dan 6½ pg.) zeer duidelijk: repressiever politie-optreden en meer uitzettingen van Marokkaanse 'daders'.

Eén simpel rapportje, aangevuld met racistische berichten hierover in de krant en het kwaad is geschied: Marokkaanse jongeren zijn geen Marokkanen meer, zo schreef Vrij Nederland deze vorige week, maar per definitie verdacht.

VN: "En de waan kreëert zijn ei-

gen werkelijkheid, ook bij politiemensen. Dat leidt tot verbluffende staaltjes van logica. Bv.: Marokkanen zijn crimineel. Dus is een Marokkaan, die op straat rondhangt per definitie verdacht. Niet omdat hij Marokkaan is (wij diskrimineren niet), maar omdat Marokkanen crimineel zijn. Kriminelen houd je aan. Trouwens: als je ziet hoeveel Marokkaanse jongeren er worden aangehouden, moeten ze wel crimineel zijn. Vergezocht?"

Het is niet het eerste rapport dat verschijnt over de zg. terreur van Marokkaanse jongeren in binnensteden, o.a. in Brussel, Breda, Utrecht, etc. En alle met gelijke werking:

- van beleidszijde roept men om meer repressie, meer deportaties, hogere straffen, etc.
- de 'gewone' burger denkt bij elke groep van meer dan drie migrantenjongeren dat hij weldra beroofd of aangevallen zal zijn.
- de middenstander in de binnenstad waarschuwt politie bij het signaleren van jongeren met een andere huidskleur dan wit.
- en politieteam zijn op alles en alles voorbereid als ze op boven-

genoemde meldingen afkomen.

- en migrantenjongeren vertoevend in binnensteden lopen gevaar..... gevaar voor hardhandig politieoptreden, voor agressieve burgers en middenstanders, gevaar zelfs voor hun leven.

Hiertegen willen we ons gezamenlijk te weer stellen. Tegen rapporten met dit soort beleidsbepalende racistiese onzin. Tegen stadsbesturen die deze onderzoeken afdekken en serieus nemen, tegen de media die de hetze tegen migranten aanwakkert met haar berichtgevingen over dit soort conclusies.

Wij willen 5 februari een genuanceerde en duidelijke politieke uitzetting met migranten- en nederlandse jongeren over de werkelijke positie van migrantenjongeren in West-Europese landen.

Als je ze criminaliseert, kun je ze eerder land uitzetten

-wat is hun dagelijkse werkelijkheid?

-hoe staat het met onze scholing, met onze perspectieven op de arbeidsmarkt?

-met onze burgerlijke en politieke rechten?

-en hoe staat het met onze toekomst? wat ondernemen wij tegen de staat die ons onze toekomst tracht te ontnemen?

En 'last but not least' welke gezamenlijke strijdpunten moeten wij ontwikkelen tesamen met migrantenorganisaties uit alle landen van West-Europa én met organisaties van o.a. Nederlandse jongeren zodat we onze TOEKOMST HIER IN VRIJHEID KUNNEN LEVEN!! Belgische en Nederlandse migrantenjongeren zullen vertellen over de dagelijkse consequenties van m.n. het politieoptreden dat uit dergelijke rapporten en het daarop geënte beleid voortkomt. En zij zullen praten over hun politieke analyses van het hoe en waarom van ditsort diskriminerende en stigmatiserende rapporten, m.n. in het kader van Europa 1992 en het akkoord van Schengen.

Kman-jongeren, p/a KMAN, Ferd. Bolstr. 39 A'dam, 020-6640445 A'DAM, 27-1-'89.

Nijmeegse krakers ontmaskeren BVD-informant

IN DE VORIGE ZWARTE STOND AL EEN KORTE VERKLARING OVER DE ONTMASKERING VAN EEN INFILTRANT BINNEN DE NIJMEEGSE ACTIEBEWEGING. HIERONDER VOLGT EEN UITGEBREIDERE VERSIE VAN DE HELE GANG VAN ZAKEN. MET DANK AAN DE NN VOOR HET SAMENVATTEN EN TYPEN IN NIJMEGEN, EN ANDERE STEDEN ZIJN VEEL MEER MENSEN BENADERD DOOR DE SMERIS/BVD. ONZE GEHEIME AGENTEN ZIJN WEER EENS SUPERAKTIEF, DUS PAS OP

INFORMANT IN NIJMEEGSE KRAAKBEWEGING

In 1981 is DAVE NOBEL actief geworden in de Nijmeegse kraakbeweging rond het pand 'De Schenker'. In de jaren daarna heeft hij een aantal akties gedaan waarvoor hij nooit is opgepakt. Politie en ook Politie Inlichtingen Dienst (PID) waren hiervan via informanten en eigen bronnen op de hoogte. Het betrof hier stenen gooien en brandstichting. Na een paar jaar is Dave verdwenen uit de kraakbeweging en terechtgekomen in de dope-scene. Uiteindelijk is hij opgepakt voor dealen. Op dat moment is hij voor de eerste maal benaderd om als informant te gaan werken. Dat was in de periode van voorarrest op het Nijmeegse politiebureau. In de tijd vóór de Mariënburcht, kraak en ontruiming, heeft hij, via een door een Nijmeegse rechter ontwikkeld projekt, druiven geplukt in Frankrijk. In januari '87 is Dave veroordeeld voor dealen tot 9 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar.

Onduidelijk is het eksakte moment van benadering gebleven. Dave hield vol dat dat ergens eind '87 is gebeurd, terwijl de verhalen die hij tijdens zijn ontmaskering vertelde eerder op begin '87 wijzen. De periode van de ontruiming van de Mariënburcht en het moment van zijn veroordeling.

Vrijdag 13 januari is Dave ontmaskerd als informant. Hij heeft in de bijna 2 jaar dat hij voor de BVD/PID werkte alles wat hij wist, hoorde of waarvan hij inschattingen maakte, doorgegeven. Hij heeft veel akties van te voren doorgegeven aan z'n kontaktagent, heeft iedereen in zijn directe omgeving verraden, en verder eigenlijk alles wat hij wist over mensen en akties in Nijmegen. Op het moment van zijn ontmaskering was hij betrokken bij de voorbereiding van een grote

kraakactie in februari, deze had hij al verlinkt aan de PID. Niet alleen kraakakties hadden zijn belangstelling. Alles kwam aan de orde: Shell, Unitas (werklozencentrum), Is het hier Oorlog, Milieu Defensie. Hij heeft over veel mensen inschattingen gemaakt en deze door gegeven aan de PID. De lijst met namen en groepen is lang en iedereen die met hem te maken heeft gehad kan zijn of haar konklusies trekken. Dave Nobel had met 4 agenten van de PID te maken: Pim, lange tijd z'n vaste kontakt (op Pim's lijstje stonden nog 4 informanten); Herman, koördinator; William, nieuw bij de PID en Wiel, verantwoordelijk voor de studentenwereld. Na z'n ontmaskering heeft Dave 7 uur lang verschillende vragen beantwoord, wat volgt is een verslag.

KONTAKTEN MET DE PID

"Het eerste kontakt was een telefoontje van Pim, hij had mijn nummer gekregen van de wijkagent en wilde met me praten over dingen die ik in het verleden had gedaan en over dingen die ik eventueel nog zou kunnen doen. Hij noemde door de telefoon een paar dingen op. Hij wist een heleboel over mij. In eerste instantie heb ik niks gezegd. Hij vertelde, onze mensen hebben dit gezien, informanten vertellen dat, en het klopte allemaal wat hij zei.

Ik werk nu al een tijdje voor die lui en als je soms 2 maal per week een afspraak hebt met hun... ..de tijd gaat snel. Vermoedelijk september '87 ben ik voor ze gaan werken. De meeste afspraken heb ik met Pim gehad, die hing ook altijd bij mij aan de telefoon. Mijn volgende afspraak morgen zou in een safe-house zijn, ergens in Duitsland. Dat zijn huizen of kamers in huizen waar ze met informanten praten.

In het begin kreeg ik alleen mijn onkosten. Later 25 of 50 gulden. Na een maand of 4 zeiden ze dat ik goed werk deed en stelden ze

een schikking voor; 200 gulden en onkostenvergoeding, dat is het nu nog steeds....Ik denk dat ze informanten in Nijmegen verdeeld hebben. Pim had er behalve mij nog vier, hij had altijd meerdere bonnetjes bij zich aan het begin van de maand....Wanneer ik opgepakt zou worden moest ik mijn kop houden, niemand wist dat ik voor hun werkte, behalve hun en de BVD in Den Haag. Ik had ook een kodenam. Alles wat ik vertelde werd bewaard en doorgegeven. Wanneer ze iemand zouden pakken konden ze dat in één keer gebruiken. Zo iemand zou het pispaltje worden. Alle panden in Nijmegen worden door hun in de gaten gehouden, kijken of er iets verandert, welke mensen er komen....Nooit heb ik erover gedacht wie er door mijn schuld zou worden opgepakt, ik wilde die 9 maanden niet zitten. Als ik met iemand praat geef ik ieder woord door, ook zonder vragen van hun.

PID

PID staat voor Politie Inlichtingen Dienst. De PID staat vrijwel geïsoleerd binnen het politie-apparaat en valt direct onder de hoofd-kommissaris. De PID is een soort plaatselijk filiaal van de BVD en doet onderzoek naar zgn. staatsgevaarlijke en anti-demokratische individuen en groeperingen. Dit strekt zich uit van linkse politieke partijen tot anti- of buitenparlementaire activisten. Alle politie onderdelen zijn verplicht voor de PID nuttige informatie uit eigen beweging te verstrekken.

MARIENBURCHT

Pim vertelde dat ze voor de ontruiming al wisten waar de barricades zouden komen. Hij wist precies hoe het zou gaan lopen. Tijdens de Mariënburcht hadden ze ook een agent, zo noemden ze ons,

binnen zitten. Al ver voor de ontruiming, die had tekeningen van het pand gemaakt. Ze zeiden: "We hebben iemand binnen, net zoals jij. Die komt er vaak en zat er al vanaf de dagvaarding bij, bij het organiserende clubje." Zelf ben ik er niet bij geweest. Wel bij de grote vergadering, de zaterdag voor de ontruiming was dat geloof ik. Ze (PID) hadden een lijst waarvan ze zich afvroegen of die er mee te maken hadden. Dat moest ik dan uitzoeken of er een inschatting van maken. Volgens hun had de Broek (kraakpand) er mee te maken. Daar moest ik ook maar binnen zien te komen. De brand bij de Rijkspolitie zou uit de Broek komen.....Van de herkraak Mariënburcht wist ik niks. Na de herkraak belden ze mij bij m'n vriendin. Ze waren pissig, hoe komt het dat je daar niet bij was? Je kent de afspraak en dan begonnen ze over de doofpot en dat ik mijn geld toch kreeg....Ze hadden wel een lijstje met namen waarvan ze dachten dat die bij de organisatie betrokken waren....Ze hadden ook bij een inval ergens in A'dam in verband met RARA een draaiboek of dagboek gevonden. Daarin paste de herkraak en de ontruiming van de Mariënburcht precies.

ARTIKEL 140

Nadat de Artikel 140 (ivm de organisatie van de kraak en ontruiming van de Mariënburcht) waren vrij gelaten, moest ik contact met ze maken. Met twee ervan is dat gelukt. De PID wilde in Nijmegen een zondebok hebben, een duidelijk voorbeeld stellen. Ook wilden ze weten of het effect had gehad. Ik vertelde dat nog steeds dezelfde mensen dingen organiseren, alleen voorzichtiger. De politie hanteert een lijst met ongeveer 10 namen. Volgens Pim en Herman ging het bij het Mariënburcht/Artikel 140-proces om meer mensen dan alleen de arrestanten. Er was een kerngroep die orders gaf aan mensen buiten, ik moest inschatten wie dat waren, of dat klopte met hun lijstje.....Over het VAK op de Paasheuvel (Vredes Aktie Kamp) vroegen ze al vroeg wie daar naar toe gingen.

ARKSTEE

Ik moest een tijd voor de ontruiming al proberen contacten te krijgen in de Arkstee. En bij de Goot (kraakkafee) werken was voor mij gewoon leuk en het was een handige ingang....Een tijdje voor de ontruiming heb ik alles en iedereen gefotografeerd, dat was een opdracht van hun.....Een keer vertelde ik hun van een barrikade binnen, maar dat wisten ze al. Ook van een valkuil in de achtertuin wisten ze. Toen ik vertelde dat er mensen binnen zouden blijven tijdens de ontruiming was dat nieuw voor hun.....Na de ontruiming van de Arkstee heb ik 's a-

vonds en 's nachts nog een paar keer gebeld. Ze wilden weten hoe de stemming in de stad was, of ze nog iets konden verwachten. Een tijdje voor de herkraak van de Arkstee begon Pim over herkraaken, wie ik in staat achtte om kraakwachten eruit te gooien. Toen heb ik wat namen genoemd.... De avond van de herkraak heb ik rond 9 uur met ze gebeld en later nog eens. Ze wisten het via een andere informant ook al. Over het verzamelpunt wilden ze niet zo veel weten, wel wie daar het woord voerden, wie er allemaal waren.

FOTOOS

Ze lieten me 2 fotoboeken zien, die hadden ze altijd in de auto liggen. Eén met drie fotoos op rij, lijken politiefotoos, zo'n 80 (Mariënburcht-fotoboek). En eentje met fotoos van straat, bv van iemand uit de Arkstee. Verder was er in dat boek een serie fotoos van mensen die de Arkstee in en uit gaan. Ook was er een serie van mensen bij de Onderbroek (kraakkafee). Ik vertelde wie ik kende en wat ik er van wist. Eén keer lieten ze me een foto zien van een meisje uit Amsterdam. Ze zou in Nijmegen zijn en ik moest uitzoeken bij wie ze was en wat ik er van wist. Als er in andere steden iets gebeurde waarvan ze dachten dat er mensen uit Nijmegen bij waren, kreeg ik steeds fotoos te zien.

VAN PELTLAAN KRAAK

De kraak van de Peltlaan heb ik van te voren doorgegeven. Wie het initiatief had genomen, wie mee zou doen, wat de opstelling zou zijn naar de politie. Ben zelf in de organisatie gaan zitten. We zijn toen allemaal opgepakt.

SHELL AKTIES

Via andere informanten hebben ze een lijst met namen over de Shell akties. Ik heb zelf wel eens meegedaan. Dat had ik hun niet van te voren verteld. Wel later wie er bij waren, wie wat deed. Ze zeggen meestal wanneer ik iets doe: zorg dat je niet opgepakt wordt want we kunnen je niet overal uithalen. Ik deed aan die aktie mee omdat Pim en Herman me gevraagd hadden aan verschillende dingen mee te doen. 'Het maakt niet uit wanneer en hoe. Ik moest ook zelf wat voorstellen, of ik die Shell-akties heb voorgesteld weet ik niet meer. De namen van de anderen zijn opgeschreven. Van 5 Shell-akties heb ik ze verteld. Het liefst zouden ze die akties stoppen maar dat lukt ze nog niet. Van die landelijke Shell-aktie met die 36 pompen, daar dachten ze van dat die met RARA te maken had. Ook daarover heb

ik wat namen genoemd. Gekeken of dat klopte met hun lijst. Alleen in de beginfase hebben ze meer over RARA gevraagd. Of ik mensen in Nijmegen wist die ermee bezig waren. Ik heb ze verteld dat er wel mensen positief op reageerden en wie dat waren.

Herman zei een paar weken geleden dat de ontruiming van de Grote Broek eraan zat te komen. Er is overleg geweest tussen justitie en eigenaar en binnenkort zou het gaan spelen. Ik moest zorgen dat ik daar contacten kreeg, kijken hoe mensen zouden reageren wanneer de dagvaarding kwam. Ik heb aan mensen in de Broek gevraagd of ik daar kon gaan sporten, maar dat wisten Herman en Pim nog niet. Ook op de Anna 132 moest ik contacten maken, dat zal binnenkort ook wel ontruimd worden, maar daar ben ik nog niet geweest. Herman verwacht dat de ontruiming van de Broek een grote wordt. Voor de inval in de Onderbroek wisten ze al hoe het er daar uit zag.

OPDRACHTEN

Mijn eerste opdracht was een beetje aanpappen met mensen die ik nog van vroeger kende. Ik moest af en toe typeren of iemand een ruige activist was, harde akties zou willen doen. Ik moest een abonnement op bladen nemen, vroeger de Bluf en nu de NN, de Zwarte, de FLAM, de PID betaalde dat. Die moest ik dan lezen om een beetje bij de tijd te blijven. Ze wilden weten wie er in de redactie van FLAM zaten en voor zover ik wist heb ik dat verteld. Ook stelden ze voor dat ik bij Radio Rataplan ging werken. Ik moest de workshop volgen. Over veel verschillende dingen heb ik met ze gepraat. Bijvoorbeeld over die ene keer in Woensdrecht, Ontdek je Hekje, verteld wie er allemaal meededen. Ook in verband met IJsselstein moest ik dingen uitzoeken, met name over het pand waar de voorbereidende vergaderingen waren, dat was een nieuw pand voor ze. Ik moest kijken wie de bus reed. Ook wilden ze altijd weten wie de akties betaalden. Van een andere informant hadden ze op een gegeven moment gehoord dat Milieudefensie een aktie wou gaan voeren bij Philips. Ik moest er naartoe om te kijken of ik iemand kende. Een keer hebben ze me ook naar de Universiteit gestuurd, de bezetting van het Erasmus, kijken welke kopstukken uit de kraakbeweging er waren. Afgelopen zomer wilden ze dat ik mee ging lopen met Is het hier Oorlog? Dat heb ik niet gedaan. Wel ben ik een avond naar Villa Lila geweest, waar mensen van "Is het hier oorlog" komen. Ook moest ik laatst naar Unitas, een vergadering over akties tegen kortingen.

PROCES TEGEN CO & KEES: 9 FEBRUARI IN BREDA

OPROEP OPROEP

Aan alle mensen die hebben meegedaan aan vredesacties rond Woensdrecht en naar aanleiding hiervan (hebben) moeten voorkomen.

Tijdens het bijwonen van een aantal processen zijn wij erg onder de indruk geraakt van de verklaringen die mensen in de rechtszaal hebben afgelegd over hun persoonlijke motivatie. We denken, dat het voor anderen heel motiverend kan zijn om deze verklaringen te lezen, en willen er een bundel van samenstellen en verspreiden. Daarom roepen we je/u op, een copie van je/uw verklaring naar ons op te sturen. Ook mensen die niet hebben moeten voorkomen, maar wel graag een verklaring op papier willen zetten, nodigen we hiertoe uit. Schrijf er ook even bij, wat je/u ten laste is gelegd/gedaan hebt. Liefst ook leeftijd en beroep. Twee Woensdrechtgangers, Heleen Ransijn en Marjolijn Maters. Adres: v.d. Waalstraat 42I ; 6706 JS Wageningen. tel: 08370-21988.

Op 9-2, om 9.30 uur, begint in het Bredase gerechtsgebouw, aan de Sluissingel 20, het proces tegen de arts Co van Melle en de priester Kees Koning. Zij hebben op 1 januari op Woensdrecht twee NF-5-straaljagers met moeders bewerkt, om zo een begin te maken met het omsmeden van oorlogsmateriaal tot ploegscharen. Tevens protesteerden zij met deze daad tegen de verkoop van 60 NF-5's aan NAVO-bondgenoot Turkije, waar het leger en de luchtmacht worden ingezet bij de volkerenmoord op de Koerden. Vandaar dat verdedigster Marian Boelema de rechtbank heeft gevraagd om de Turks-Koerdiese getuige-deskundige Yuçel Yesilgoz aan 't woord te laten.

Ook zullen er nog 2 andere getuige-deskundigen aan bod komen. Het betreft de priester Phil Berrigan, activist uit de Amerikaanse ploegscharen-beweging en Meindert Stelling, ex-luchtmachtkapitein en voorzitter van de vereniging van juristen voor de vrede.

Ondersteuningsprogramma
Achter het kogelvrije glas van de publieke tribune is er plek voor

maar 75 mensen. Daarom is er dicht bij de rechtbank, in de kloosterzaal, Nijverheidssingel 391, van 9 tot 16 uur een ondersteuningsprogramma. Daar zal ieder uur verslag worden gedaan van de stand van het proces. Dit, onder het genot van door Rampenplan verstrekte warme dranken en soep! Verdere programma:

- * getuigenissen van Turken en Koerden over de situatie van hun volken;
- * Video's o.a. over Koerdistan, acties op Woensdrecht eind '88 en over Greenham.
- * Solidariteitsverklaringen;
- * Verklaringen van Phil Berrigan, Meindert Stelling en Wolfgang Sternstein (BRD).;
- * Muziek.

Om 16.15 uur vertrekt er vanaf de Nijverheidssingel een demo richting station

Perskonferentie

Wordt gehouden op de Nijverheidssingel om 16.30 uur. De advokate, getuige-deskundigen en iemand van de NADFM geven hun visie op het proces.

Vasten in Grave en 't Binnenhof
Kees Koning begint op 8-2 voor onbepaalde tijd te vasten. Een groepje activisten zal zijn voorbeeld volgen op het Binnenhof. Dit om druk uit te oefenen tegen de voorgenomen leverantie van de NF-5-straaljagers aan Turkije.

Met de trein naar het proces
Verzamelen op Den Haag HS om 07.45 uur in de hal. Vanaf station Breda met bus 1 (Tuinzicht). Uitstappen: Fellenoordstraat. Info over vervoer: 070-291714/658533 (Haags Vredesplatform).

Nadat op 27 november de vliegbasis Woensdrecht al met een bezoekje werd vereerd, (toen werden 8 NF-5 straaljagers beschilderd en voorbanden lek gestoken) was het op 1 januari weer raak. Met hakbijlen werden twee NF-5's omgesmeed voor beter gebruik. Sabotage noemde justitie het. Kees en Co wilden er slechts op hameren dat straaljagers fout zijn en helemaal straaljagers kado doen aan een militaire diktatuur die haar eigen bevolking onderdrukt en martelt. Onder het mom van hulp aan armen landen worden 24 NF-5 straaljagers aan Turkije kado gedaan en nog eens 46 toestellen worden door Turkije gekocht. Deze transakties moeten worden gezien in het kader van het LDDI (Less Developed Defence Industry)-programma dat door de NATO is op gezet om de armere bondgenoten te ondersteunen. (Janes weekly) In Nederland worden alle NF-5 straaljagers vervangen door F-16's. Op bijna alle actieve luchtbases zijn NF-5 straaljagers te bezichtigen. In woensdrecht staan 22 stuk(s) (on)klaar om naar Turkije gevlogen te worden.

Op Gilze-Rijen en Eindhoven/Wel-
schap wordt er momenteel nog mee
gevlogen. Kees en Co deden hun
aktie om de aandacht te vestigen
op de transactie met Turkije. Een
goed voorbeeld doet goed volgen!
Je hoeft natuurlijk niet meteen de
lak te beschadigen, maar stencils-
en spandoek akties zijn ook nooit
weg.

Kees en Co werden helaas na enkele
hamerslagen al aangehouden
maar hebben toch een aanzienlijke
schade veroorzaakt. De hoogte van
het schade bedrag roepen enige
vraagtekens op. In korte tijd was
er een schadeinflatie van 1400%,
n.l. van 50.000 naar 700.000 gul-
den. Dat tweede bedrag lijkt
me meer iets te zeggen over de
door defensie gewenste strafmaat
als over de aangerichte schade.
Officieel worden Kees en Co op 9
februari voor de derde keer voor-
geleid aan de rechter commissaris.
Maar omdat ze in beroep zijn ge-
gaan tegen de verlenging van 30
dagen die ze op 9 januari kregen
en ook de aanklager snelrecht eis-
sen kan, is de kans op een proces
op 9 feb. vrij groot.

Kees en Co gingen trouwens ook in
beroep tegen het oordeel van de
rechter op het proces van 5 janu-
ari in Den Bosch. Die dag moesten
vele anti-militaristen voorkomen
vanwege de aktieperiode bij Volkel.
Co kreeg daar net als een aantal
anderen 2 weken voor 2 terrein
betredingsakties. Kees kreeg 4
maanden voor meerdere akties
waaronder het lek steken van 50
banden van legervoertuigen op de
Constant Rebeque-kazerne. Ook alle
andere akties werden overdreven
zwaar bestraft. Boetes van f 250,-
waren de laagste straffen terwijl
die voorheen als hoog beschouwd
konden worden. De rechtbank in
Den Bosch is duidelijk bang voor
herhaling door nu zo zwaar te
veroordelen. Mogelijk speelden de
recente akties ook een rol. In no-
vember dacht Defensie nog 1988 al
een rustig aktiejaar af te kunnen
sluiten, maar met de jaarwisseling
bleken de statistieken een bittere
teleurstelling.

niek.

Uit de bajesbrief van kees

1 jan '89. 12.00.

Zo, 't is weer zo ver. We zitten
weer in de bak. 'n Nacht achter
de rug met een hele stapel teleur-
stellingen:

Teleurstelling 1. Bij het naderen
van 't terrein rijdt er een busje
op de basis. Niet iedereen slaapt
dus. 't Was ook te mooi om waar
te zijn. Dat we straks voldoende
tijd krijgen om de hele handel aan
mootjes te hakken kunnen we dus
wel vergeten.

Teleurstelling 2. Nog een wagen,
een burgervoertuig. Als 't maar
niet uitgelekt is. Als 't een beetje
tegen zit, bereiken we die kisten
niet eens. Maar alles valt mee, we
staan vrij snel bij de toestellen!
Teleurstelling 3. De eerste moker-
slag op 't voorhoofd van 't toestel
hielp ons uit de droom van 't

stukslaan van vliegtuigen met een
bijl. Je slaat niet op metaal maar
op een zeer harde en toch veer-
krachtige kunststof. De tweede en
derde slag hadden ook nauwelijks
vat op de vliegtuighuid. Met moed
der wanhoop riep ik alle kracht
op van Mariëtte en Otto en Frits
en Sietje en Gerrit en gaf een e-
norme le! zó hard ik kon.
Teleurstelling 4. De ijzeren kop
van de bijl schoot nu im 't vlieg-
tuig maar de steel brak! Ik kon
wel huilen !! Tegerlijkertijd hoor-
den we een wacht schreeuwen. Met
de bijl van Ko heb ik nog met een
mep iets geprobeerd op die spriet
vooruit de neus maar dat haalde
ook niets uit. De droom "Als 't
een beetje wil, slaan we die hele
troep aan stukken" verschrompelde
helemaal tot nog net voldoende
schade om van een symbolische
aktie te kunnen spreken. De aan-
houding en 't lange wachten ver-
liepen even nurks als we normaal
gewend zijn.

Vanmorgen (dinsdag) kwam er een
legeraalmoezenier even kijken na-
mes legerbisschop Bär die hele-
maal niet gelukkig bleek te zijn
met 't persbericht.

"Zeg maar tegen Bär, dat hij wat
onderneemt tegen die export van
vliegtuigen naar Turkije i.p.v.
mensen uit te sturen om te kijken
wie de bijl gehanteerd heeft".
"Dat zal hij niet doen want hij is
erg boos". "Dat moet ie zelf weten
als hij daarbij maar weet dat wij
't wel van hem verlangen".

Vandaag dus de dag van Den
Bosch (do. 5-1). Onvergelijkbaar
met Assen en Zwolle. In on-
beredeneerd optimisme was ik er
vanuit gegaan dat we elkaar al-
lemaal weer een poos zouden ont-
moeten. Maar dat zat er dus niet
aan! Verder eindeloos wachten,
gelukkig met Ko samen in 1 cel,
we hebben elkaar bepaald niet
zitten vervelen maar zeer geani-
meerd zitten bomen. 't Proces
zelf was geloof ik zo enigzins
wat ik ervan verwachtte.

Als de vliegtuigaffaire hier
straks aan vast wordt geplakt,
zal 't zootje rommel alwel naar
Turkije vertrokken zijn voor we
weer een kans krijgen om er een
stokje voor te steken! En 1989
zal in mijn annalen wel geboekt
worden als mijn eerste "cellejaar".
Nu de grote opgave uit te vissen
hoe deze tijd nuttig te maken.

North Atlantic De-Fence Movement

Wat begon als een religieuze
viering op de vliegbasis Woens-
drecht met pasen '85 door een
groep die zich daarna de 'maar-
bidders' liet noemen is uitge-
groeid tot de groep die zich nu
de North Atlantic De-Fence Move-
ment noemt. Een kort overzichtje
van gevoerde akties en uitgangs-
punten.

- Geïnspireerd door Daniel Berri-
gan (noordamerikaans aktivist,
bekend van Ploegschaarakties)
betrad een klein groepje men-

sen met pasen '85 de basis om
daar een paasdienst te vieren.
Toen de groep werd opgepakt was
de reactie van de luchtmachtbe-
waking: "het zijn maar bidders".
Sindsdien heette de groep de
"maarbidders".

- Op 26-10-'85 als in Den Haag
het Volkspetitionement wordt aan-
geboden vergieten enkele maar-
bidders hun eigen bloed over de
nederlandse vlag bij de hoofd-
poort van de vliegbasis Woens-
drecht.

- Wanneer er in '86 weer een
paasdienst op de vliegbasis is
gepland en er voor het eerst ge-
knijpt zou gaan worden om op de
basis te komen lukt dat niet om-
dat de tang vergeten wordt.

- In '87 is het oog gericht op
niet-kernwapen objekten. Akties
worden gepland bij een wapenin-
dustrie en een gewone militaire
instelling. Gebrek aan ervaring
en onderlinge afstand maken
voorbereiding erg moeilijk. De
akties worden nooit uitgevoerd.

- Wanneer er in nov. '87 bordjes
op het hek in Woensdrecht ver-
schijnen "Voor beveiliging mogen
vuurwapens worden gebruikt",
vindt er een spontane aktie
plaats. Terwijl 4 mensen op de
basis gingen staan met een span-
doek "jachtseizoen geopend",
fietste iemand langs de wacht
de basis op en knipten 3 anderen
zich een toegang tot de bordjes
en haalden ze weg.

- N.a.v. internationale kontakten
in '87 kwamen er plannen voor
internationale akties. Als op 29
5-'88 het INF-akkoord geratifi-
ceerd wordt vinden op 4 neder-
landse kernwapenbases plus het
duitse Hasselbach onthekkingsak-
teis plaats. De NADFM is gebo-
ren. Naast het knippen in het
hek wordt het militair terrein
terug geclaimd.

- Op 8-12-'88 wordt de ver-
jaardag van het INF gevierd
door een begin te maken met de
ontmanteling van de bunkers
die op Woensdrecht voor de
kruisraketten bestemd waren.

- Met nieuwjaar maken Kees en
Co een goed begin door met bijl-
slagen 2 NF 5 straaljagers om
te smeden tot ploegscharen.

Uitgangspunten bij akties zijn:
geweldloosheid naar mensen,
zowel fysiek als mentaal en open-
heid van de aktie die resulteert
in het zich laten oppakken en
de naam noemen. Meer symbolies
komt bij NADFM-akties steeds het
omschakelen van militair tot ci-
viel gebruik tot uiting.

Adressen m.i.v. 13-1-1989

Kees Koning, HvB Grave,
Muntlaan 1, 5260 AG, Grave

Ko van Melle, HvB Roermond
Postbus 137, 6040 AC, Roermond

Voor bezoek kan je contact op-
nemen met Mariëtte (040-857442)
of vredesburo Eindhoven (040-
444707).

GEEN UITZETTING VAN AMAR AZZERGAN!!!

3-10-'88 is in het Marokkaanse konsulaat te Rotterdam de 27-jarige Marokkaanse man Amar Azzergan gearresteerd. Reden: bedreiging met een vuurwapen van het personeel van het konsulaat.

Na twee jaar tegenwerking door de Marokkaanse autoriteiten m.b.t. het afgeven van zijn paspoort, was de jongeman ten einde raad en besloot tot bovenstaande wanhoopsdaad.

Achtergrond van zijn konflikt met de Marokkaanse autoriteiten in Nederland is als volgt:

A. Azzergan is in 1983 in het kader van gezinshereniging naar Nederland gekomen. Hij is invalide en vindt een baan bij de PTT. Zijn verblijf in Nederland is dus volkomen legaal. Enige tijd later keert hij om persoonlijke reden voor korte tijd terug naar Marokko. Bij aankomst krijgt hij direkt problemen met de autoriteiten i.v.m. zijn paspoort. Het wordt ingenomen en hij krijgt het om onduidelijke reden niet meer terug.

Op zijn vragen naar het hoe en waarom van deze handelwijze van de Marokkaanse autoriteiten krijgt hij steevast als antwoord: "sorry, jouw dossier is in Rotterdam, vraag daar maar verder."...

Hij besluit daarop zonder paspoort terug te keren naar Nederland. Bij het Marokkaanse konsulaat te Rotterdam dient hij opnieuw een verzoek in voor een paspoort.

Het touwtrekken en wachten begon nogmaals. Na twee jaar van bijna dagelijkse bezoeken aan het konsulaat kreeg hij in okt. '88 te horen dat hij evt. een nieuw paspoort zou kunnen krijgen, mits hij fl. 2500.- op tafel zou leggen.

Deze onmogelijke en tevens onwetige geldeis was de druppel die de emmer deed overlopen.

Op 3-10-'88 wordt hij door de Nederlandse politie gearresteerd en enige tijd later veroordeeld voor zijn daad tot 3 maanden gevangenisstraf.

9 januari jl. werd hij, na deze straf uitgezeten te hebben vrijgelaten. Maar deze vrijheid was van korte duur. Direkt daarop werd hij nl. door de vreemdelingenpolitie vastgenomen omdat hij nu ongewenst én illegaal zou zijn in Nederland. Donderdag 19 januari is voorgeleid bij de rechtbank en is tot uitzetting naar Marokko beloten. Een 'laisser-passer' is reeds door de politie bij het Marokkaanse konsulaat voor hem aangevraagd, wat zoveel wil zeggen als dat zijn uitzetting zeer binnenkort zal plaatsvinden.

En juist daartegen willen wij gezamenlijk met de Marokkaanse gemeenschap in Nederland en zijn familie met klem protesteren. Voor alle duidelijkheid, we betreuren de gebeurtenissen van 3 okt. en keuren zijn handelwijze niet goed. Maar wij begrijpen zijn wanhoop en woeide over het traineren door de Marokkaanse autoriteiten van zijn paspoortaanvraag. En wij kennen deze 'werkwijze' van het Marokkaanse konsulaat maar al te goed. Er zijn vele Marokkaanse mensen in Nederland die moeilijkheden van gelijke aard hebben met de Marokkaanse instanties in Nederland. Het onnodig lang ophouden van allerlei formaliteiten en het afpersen van geld zijn o.i. belangrijke oorzaken van het incident op 3-10-88. En ten tweede vinden we het onrechtvaardig en daarin worden wij ondersteund door de beginselen van het Nederlandse strafrecht, dat iemand tweemaal wordt gestraft voor één en hetzelfde feit. Amar heeft zijn 'straf' gehad en

heeft deze uitgezeten. Uitzetting is daarom dan ook onrechtvaardig. En uitzetting naar Marokko zou tevens betekenen dat hij daar nogmaals zou worden gestraft voor zijn aktie bij het marokkaanse konsulaat. Zijn geval is al uitgebreid aan de orde geweest in de kranten in Marokko en hij is daarin afgeschilderd als terrorist en anti-monarchist. Veroordeling in Marokko is zo goed als zeker. Wij vinden het heel gevaarlijk als de nederlandse autoriteiten A. Azzergan op deze wijze zou uitleveren aan het marokkaanse regime.

Op dit moment kan Amar Azzergan niet naar een ander land daar hij geen paspoort heeft. Dit betekent dat hij nergens anders verblijven kan en wil als in Nederland. De hele marokkaanse gemeenschap in Nederland is diep verslagen door het besluit van de nederlandse

justitie om Amar Azzergan uit te zetten. Wij vragen dan ook met klem om dit besluit ongedaan te maken. Wij menen dat hij niet nogmaals gestraft mag worden voor zijn fouten. En zeker niet met uitzetting naar Marokko. Ons insziens heeft de rechtbank een foutieve beslissing genomen en wij hopen dat zij zijn zaak in heroverweging zou willen nemen. Wij vrezen voor zijn welzijn bij uitlevering aan het marokkaanse regime.

Namens de marokkaanse gemeenschap in Nederland, p/a KMAN Inmiddels is er een petitie aangeboden aan de voorzitter van de Vaste Tweede Kamer Kommissie van Justitie, tegen uitzetting. Amar zit nu vast bij de vreemdelingenpolitie in Rotterdam, en is vooralsnog niet uitgewezen. Zo hoort 't, houden zo!

HET RODE SCENARIO

Op 3 januari spatte de laatste zeepbel uiteen. Op grond van de inmiddels veel besproken "vormfout" tijdens de huiszoeking op de Overtoom was het gerechtshof van oordeel dat het daar vergaarde bewijsmateriaal onrechtmatig was. Het gevolg hiervan was dat een aantal zaken, die tot dan toe als bewezen beschouwd werden, kwamen te vervallen. De zaak die overblijft (Elba-proces eind maart) zal in ieder geval geen straf opleveren die de 9 maanden voorarrest zullen overschrijden.

Uit het getuigenverhoor van L99 (Rinze Kuiper, adjudant van politie, leider van de huiszoeking op de Overtoom en P.I.D.-er) kwam naar voren dat de gehele aktie niet in handen was van de rechter-commissaris, maar van A tot Z gederigeerd werd door de smeris. Voor een verslag van de zitting verwijzen we naar de Zwarte 118 (Jansen&Jansen pag. 10)

Vrijspraak

De politie heeft een fout gemaakt die in het eerste proces ondergeschikt gemaakt werd aan (rechter) Michels mening dat René moest hangen. In het Hoger Beroep is deze politieke uitspraak van Michels door het Hof (Cremers) aan de bestaand juridiese regels getoetst. Gebrek aan bewijslast leidde vervolgens tot vrijspraak.

De basis van de vrijspraak ligt in de interne tegenstellingen binnen de heersende klasse over de snelheid en de richting van het herstrukturingsproces op juridies nivo. De snelheid waarmee justitie en politie dit proces willen door zetten levert frikties op met de rechterlijke macht, die er deels aanvasthoudt dat het geheel volgens de regeltjes blijft verlopen. Daarnaast gaat het echter ook om de richting van

deze ontwikkeling op langere termijn. De algehele versterking van de positie van justitie en politie betekent een verschuiving in de functie van de zgn. onafhankelijke rechter. Hun functie zal nog minder worden de praktijken en 'bewijzen' van justitie en politie te 'toetsen' aan de wetten (die worden immers ruimer en vager) en nog openlijker dat ze deze slechts van een le-gaal stempel voorzien.

De voorwaarden voor de vrijspraak zijn echter gevormd door de bijzondere betekenis van deze hele zaak zelf. Enerzijds de akties van RARA, die als geen ander ingrepen op de tegenstelling tussen staat en maatschappij en de belangenovereenkomst van staat en kapitaal in het volle daglicht hebben geplaatst; de reactie van de staat daarop middels het LCT, die bekroond werd met politieke vonnis van de rechtbank; en de manier waarop het ons en vele anderen gelukt is de woede en verontwaardiging daarover en de solidariteit met René om te zetten in bewustzijn en strijd.

Anderzijds het feit, dat het 'bewijs' sowieso al mager was, dus een veroordeling alleen mogelijk was op basis van deze feiten heeft zeker een rol gespeeld, hoewel het niet van doorslaggevende betekenis is geweest.

Het is een feit dat de vrijspraak totaal onverwacht gekomen is. De uitspraak in het eerste proces (5 jaar) en de duidelijk aanwezige politieke wil om tot een veroordeling te komen waren er de oorzaak van dat de kans op vrijspraak vooraf prakties uitgesloten was. De algemene tendens leek gewoon sterker. Niet zo heel vreemd ook als je kijkt naar de manier waarop Wiltink de burgerlijke pers met z'n flap-overs bestormde, hoe de multi's in de vorm van Fentener van Vlissingen nog voor de arrestaties, de druk in Den Haag opvoerde om tot een krachtige politiek (=repressief) beleid te komen; hoe Korthals-Altes nog voor het proces de smeris een pluim gaf omdat ze eindelijk resultaat geboekt hadden.

Dit alles tegen de achtergrond van de ontwikkelingen op europees nivo. Het proces van René vindt plaats op een moment waarop de ontwikkeling naar een gelijkgeschakelde juridiese rechtspraak in europa in volle gang is. René is in zijn proces-verklaring uitvoerig ingegaan op de

kommissies waar de repressie- en controle plannen gemaakt worden op europees (TREVI) en op nationaal/nederlands nivo (kommissie Moons, voor de hervorming van het wetboek van strafvordering, kommissie van Veen).

In dit geval was de wet nog niet zover aangepast dat men uiteindelijk tot een veroordeling kwam, hoe graag ze dat in politiek Den Haag ook gezien hadden.

De tot standkoming van de vrijspraak zegt wat over de verhouding tussen rechtspraak en politieke belangen van Den Haag (en multi's). Het geeft aan dat: en de smeris voorlopig geen fouten meer mag maken, wil ze op grond van zgn. bewijslast politieke aktieve mensen laten hangen, en dat bepaalde wetten zo snel mogelijk veranderd moeten worden (in overeenstemming met de door TREVI bepaalde richtlijnen). Het uitgestippelde beleid: dat justitie en politie steeds meer bevoegdheden krijgen, en de verdachte steeds minder rechten, zullen ze hoe dan ook willen door zetten door de 'aanbevelingen' om te zetten in nieuwe wetten. De vrijspraak van René staat niet fundamenteel in tegenstelling tot deze tendens.

Bajesstrijd

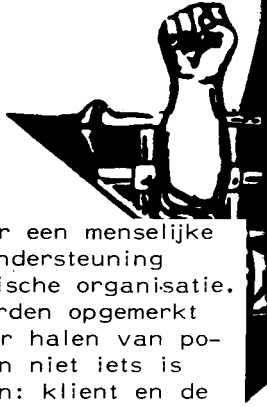
Het belangrijkste van dit alles voor ons nu is natuurlijk dat René niet meer vast zit. We willen onze verbondenheid met de strijd van politieke gevangenen, zoals die de laatste tijd gegroeid is, proberen vast te houden. We merken dat dat niet eenvoudig is nu degene met wie we ons het meest verbonden voelen weer buiten is. Toch willen we dat. Er zijn immers nog vele andere politieke gevangenen, die voor dezelfde doelen vechten. Hier in Nederland m.n. Halil en Mustafa, maar ook over de grenzen heen. Verder hebben we niet de illusie dat René de laatste zal zijn geweest uit het verzet in Nederland die met een lange straf te maken heeft gehad. Die dingen en de voortdurende verwarring over de inhoud van politieke gevangene maken dat het thema 'bajesstrijd' een plekje op de agenda zal moeten houden. Niet alleen voor ons.

Voor revolutionair verzet en internationale solidariteit

Procesgroep René.

Over Zeepbellen

HET PROCES

Inleiding op het stuk van Ties' (pleitnota)

De verdediging

De advocaten hebben een belangrijke rol in het proces gespeeld. Drie gedegen pleitnota's waarin, naast het blootleggen van de wankele juridische basis van de veroordeling, het politieke belang van dit proces voor de staat duidelijk aangegeven werd.

Na de procesverklaring van René (zie zwarte 118) startte de verdediging: Ties Prakke wijdde haar pleitnota aan de "europese ontwikkeling naar een strafrecht dat vooral geïnteresseerd is in de politieke opvattingen, meer dan in gepleegde daden". Hier van drukken we de voor ons interessantste gedeeltes af.

Adele v.d. Plas hield een scherp betoeg over de onrechtmatige huiszoeking op de Overtoom, waarbij de reizende rechter-kommissaris en de gevolgen die dat heeft voor de rechtspositie van de verdachte centraal stond. Bakker-Schut sloot af met een korte beschouwing over de functie en plaats van het politieke proces in het nederlandse strafrechtproces. Vervolgens ging hij in op de konstruktie op basis waarvan de rechtbank tot bewezenverklaring heeft kunnen komen.

Uit de pleitnota van Ties Prakke:

De vloeiende overgang tussen openlijk politieke rechtspraak en de rechtspraak hier en nu in Nederland.

De Sharpville 6 werden eerst ter dood en nu tot onvoorstelbaar lange gevangenisstraffen veroordeeld omdat zij een "gemeenschappelijk doel" zouden hebben gehad met anderen, die een zwarte verrader gelynched zouden hebben. Onze klient werd door de Rechtbank veroordeeld omdat: "Uit de

overeenkomsten in techniek en de wijze van handelen van de daders in al deze zaken, kan worden gekonkludeerd dat de feiten gepleegd werden door één en dezelfde groep personen met een gezamenlijke opzet; dat uit de hiervoor genoemde bewijsmiddelen blijkt dat verdachte zodanig nauw betrokken is geweest bij de voorbereiding en de uitvoering van de feiten, dat hij als medepleger van die feiten dient te worden aangemerkt, ook al zou hij niet in alle gevallen lijfelijk bij alle uitvoeringshandelingen aanwezig zijn geweest." Het bewijs daartoe wordt onder meer geleverd met passages uit claimbrieven van RARA, die hier echter niet terecht staat. Of toch?

De ontwikkeling naar politiek "Gesinnungsstrafrecht" in Europa.

In de Europese ontwikkeling naar een strafrecht dat vooral geïnteresseerd is in politieke opvattingen, meer dan in gepleegde daden, loopt Nederland ogenschijnlijk niet voorop. De harde justitiële maatregelen waartegen althans de linkse publieke opinie soms te hoop loopt, hebben zich in de afgelopen decennia vooral in de BRD en Engeland gemanifesteerd, met Italië als goede derde. Een paar voorbeelden:

- In de BRD is er, zoals bekend, her beruchte Art. 129a, het ondersteunen van een terroristische vereniging, op grond waarvan regelmatig mensen tot gevangenisstraffen van soms meer dan een jaar worden veroordeeld omdat ze demonstreren voor het in de gevangenis samenbrengen van politieke gevangenen uit de RAF, dus tegen de op deze gevangenen toegepaste isolatiefolter.

Omdat die samenvoeging van politieke gevangenen uit de RAF met elkaar voor het gemak als terroristische vereniging worden beschouwd, hoe geïsoleerd ze van elkaar ook zijn, zijn dergelijke

demonstraties voor een menselijke detentiesituatie ondersteuning van een terroristische organisatie. (Terzijde moet worden opgemerkt dat het uit elkaar halen van politieke gevangenen niet iets is van de BRD alleen: klient en de twee gevangenen van de Turkse marxistische organisatie Dev Sol, worden in de Bijlmerbajes zorgvuldig uit elkaar gehouden en over drie torens verspreid. Ten aanzien van de twee Turken is dat een uitzondering op het normale beleid ten aanzien van buitenlanders.)

Dat in de BRD zelfs niet meer de schijn wordt opgehouden dat het in het strafrecht om daden en niet om gedachten gaat, bewijst het recente geval van Roland Mayer. Na een volledig uitgezeten straf van 12 jaar voor lidmaatschap van de RAF, dacht deze man vrij te komen, maar op voordracht van het Bundesanwaltschaft kreeg hij - omdat hij in die 12 jaar niet tot andere ideeën was gekomen - nog een toezicht van 5 jaar opgelegd dat er op neer kwam dat hij in het huis van zijn ouders moest gaan wonen, zijn woonplaats niet zonder toestemming mocht verlaten, en zich elke 2 maanden bij de politie moest melden. In Zuid-Afrika heet dat een "banning order". Hoewel het besluit inmiddels is gematigd tot een verbod om zonder vergunning naar het buitenland te gaan, toont het overduidelijk aan dat ten aanzien van politieke tegenstanders het in het strafrecht daar niet om gepleegde feiten, maar om opvattingen gaat. - Is in de BRD het instrument van politieke rechtspraak vooral Art. 129a, in Engeland helpt men zich met de "conspiracy". Kort geleden zijn daar mensen tot 25 jaar veroordeeld omdat zij de bedoeling zouden kunnen hebben gehad de banden van de Britse minister van Noord-Ierse zaken, Tom King, door te snijden. Dit waren enige voorbeelden hoe men elders de eisen van individueel daderschap en een behoorlijk bewijs omzeilt door het strafbaar stellen van deelneming aan een organisatie of het strafbaar stellen van voorbereidingshandelingen. Formeel kan dan de toets van de procedurevoorschriften uit de verdragen (Art. 6 ECRM en 14 IVBPR) worden doorstaan, maar men raakt dan snel in botsing met het eveneens in de verdragen gegarandeerde legaliteitsbeginsel.

Schengen, Europa 1992 en het nieuwe beleid in Nederland.

Speciale, nauw aan de inlichtingendiensten verbonden politieteams zoals het LCT, passen in het internationale beeld van politieke repressie oppolitioeneel nivo. Het ziet er echter naar uit dat op justitieel nivo de ontwikkeling in Nederland een beetje anders verloopt dan elders. Wat is het Nederlandse antwoord op de eisen die het nieuwe Europa zonder binnengrenzen stelt? Dat antwoord valt in een aantal punten uiteen:

a. Het openlijk gekrakeel van de Minister van Justitie en het overgrote deel van de Tweede Kamer over de strijd tegen de drugs, tegen de georganiseerde criminaliteit en tegen het terrorisme, waarvoor steeds weer nieuwe juridische en organisatorische wapens nodig zouden zijn. Voor het kreeëren van die wapens worden dan commissies ingesteld die de opdracht krijgen politie en OM ruim baan te geven en de laatste rechten van de verdachte in te korten of af te schaffen.

b. Een andere vorm van aanpassing loopt niet via de wetgeving, maar via de rechtspraak. Ik denk aan de proefballonnen die door het OM, in nauw overleg met de Minister kennelijk, worden opgelaten om de toepasbaarheid voor politieke doeleinden van Art. 140 Sr uit te proberen. In hoeverre is deelneming aan een organisatie die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven, een middel in de strijd tegen politiek links?

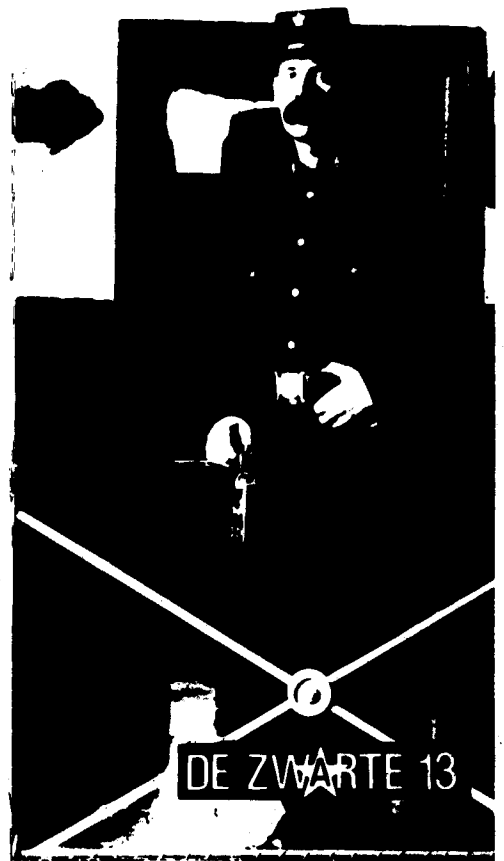
Die proefballon heet Mariënburcht en is later nog gevolgd door een klein, gelukkig doorgeprikt, ballonnetje met betrekking tot het vredesaktiekamp in Vierhouten, waarvan eenvoudige hekknippers ineens ook deelnemers aan zo'n kriminele organisatie waren, met als gevolg dat ze in voorlopige hechtenis genomen konden worden, wat voor eenvoudige vernielingen niet mogelijk is. Het Mariënburchtproces is een belangrijke mijlpaal voor de ontwikkeling van het politieke strafrecht in Nederland, zij het dat het proces nog niet is afgesloten.

c. Een derde manier waarop men zich voorbereidt op het Europa zonder binnengrenzen, is het actieve publicitaire beleid van politie en OM waardoor de publieke opinie wordt rijp gemaakt voor het accepteren van diep in het privéleven ingrijpende maatregelen en waardoor beleidsmakers op verschillende nivo's doordrongen worden van de ernst van het van het probleem van de

binnenlandse veiligheid. Een extreem en racistisch voorbeeld van deze werkwijze speelde zich vorige week in Amsterdam af. Een Turkse jongen is op 20 dec. 1988 in een Turks café neergeschoten. Het slachtoffer was actief in een kommunistiese partij en dat was de reden voor zijn politieke vrienden om te veronderstellen dat de daders gezocht moesten worden in de richting van de Grijsse Wolven. Door politieke en persoonlijke vrienden werd het lijk in een demonstratieve optocht naar Schiphol uitgeleide gedaan, waarbij zich enige ongeregelde afspelingen afspelden. Bij het koffiehuis waar de moord was gepleegd is door de ruiten geschoten (zonder slachtoffers gelukkig) maar voor dat schieten is niemand gearresteerd. Op de route van de begrafenisoptocht stond een auto met keiharde disco-muziek aan; de bestuurder werd verzocht de muziek zachter te zetten. Als dat niet gebeurt doet iemand door het open raampje een greep naar de geluidsknop, maar die persoon wordt door een mededemonstrant weer bij de auto vandaan getrokken om eskalatie te voorkomen. De automobilisten doen aangifte van bedreiging en op hun aanwijzing wordt later iemand gearresteerd, die ontkent, maar dat komt hier niet ter zake. Wel terzake is de reactie van de politie naar de media en van politie en OM naar de verdachte: Klaas Wilting laat in de krant zetten dat het verhaal over de politieke achtergronden allemaal onzin is en dat het hier alleen maar om drugs gaat, dat de doden in de Turkse wereld allemaal gevallen zijn als gevolg van likwidaties in de heroïnesfeer. Politiek is niet aan de orde. Dat is het verhaal dat bestemd is voor de gemiddelde Telegraaflezer, die probleemloos elke Turk voor krimineel kan aanzien. Naar de verdachte toe werd uit een ander vaatje getapt. Op de vraag van de politie naar zijn al dan niet legaal verblijf in Nederland wees de verdachte erop dat hij erkend is als politiek vluchteling. Hij kon dat aantonen met een vluchtelingenpaspoort, wat de politie hem echter onmiddellijk afnam, waarna in de processen verbaal te lezen stond dat de man wel zei dat hij op een bepaald adres woonde, maar dat men daar niet in geloofde, dat hij wel zei dat hij asielgerechtigde was, maar dat dat wel niet waar zou zijn. De enige conclusie die men aan de beweringen van de verdachte wel verbond was dat het wel weer een politie-

ke activist zou zijn. Hoewel de verdachte zelf geen mededelingen heeft gedaan over de inhoud van zijn politieke opvattingen, wil ik u de volgende overweging uit de vordering tot bewaring en gerechtelijk vooronderzoek tegen deze verdachte niet onthouden:

"Overwegende dat gewichtige redenen van maatschappelijke veiligheid bestaan, welke de onverwijde vrijheidsbeneming van verdachte vorderen, te weten: dat er ernstig rekening mee gehouden moet worden dat verdachte een misdrijf zal begaan waardoor de veiligheid van de staat in gevaar kan worden gebracht, nu aannemelijk is dat het vermoedelijk begane feit is begaan onder invloed van een bij verdachte levende staats-gevaarlijke opvatting, waarnaar een nader onderzoek nodig is; (.....); Gezien de willekeurige en/of lichtvaardige wijze waarop verdachte zich heeft gedragen met betrekking tot het vermoedelijk begane feit, en gezien de politieke achtergronden van het feit; (...); Nu er in 1988 inmiddels minstens 6 likwidaties in Turkse kring hebben plaatsgevonden;" De rechter-kommissaris in kwestie heeft gelukkig het hoofd koel gehouden en de verdachte, tegen wie ook geen ernstige bezwaren bestonden, heengezonden. Het voorbeeld geeft wel aan wat we van politie en OM kunnen verwachten op het gebied van binnenlandse veiligheid en het afschermen van Europa 1992 tegen politieke vluchtelingen. Voor mij was het in ieder geval de eerste keer dat ik openlijk in een stuk van het OM heb gelezen dat een onderzoek moet worden gedaan naar iemands politieke opvattingen. Zelfs de schijn dat het om de strafbare feiten zou gaan wordt hier niet meer opgehouden.

HET HAAGSCHE KONGRES

(een persoonlijke visie)

Als de beweging een hart heeft dan klopt dat 3/4 december in Den Haag.

Onder dit motto werd in Den Haag een oproep gedaan om tot een kongres te komen.

In Den Haag was de ervaring al vele jaren dat het heel moeilijk was iets 'samen' te doen. Zeker bij landelijke akties schitterden 'wij' vaak door afwezigheid.

Dit ondanks het feit dat er in Den Haag wel een aantal goed draaiende groepen zijn die het gezicht van de haagse links radikale scene bepalen. Die groepen worden hier verder aangeduid als 'de kollektieven'.

Er kwamen 2 stukken die als oproepen werden verspreid.

Eén stuk borduurde voort op de manifestatie rond het proces van René. Hierin werd geconstateerd dat er in Den Haag nauwelijks een structuur was om een continue politieke discussie te voeren. Ook werd gekonkludeerd dat het kongres in Arnhem (okt/dec '87) hier nauwelijks gevolgen heeft gehad. Een grote achterstand op het gebied van discussies en theorievorming was opgelopen.

Toch werd er gesteld dat het kongres in A. en hoe er omgegaan is met de arrestaties van 11-4 en de manifestatie rond het proces

van René (750 mensen in Paradiso met uiteenlopende achtergronden) gezien mochten worden als "de contouren van een nieuwe beweging".

Aan de in Den Haag aanwezige kollektieven werd vanuit deze achtergrond gevraagd hoe zij zich/haar-zelf zagen in die ontwikkeling. Om zo tot een meer continue discussie te komen ook na het kongres.

Het tweede stuk van de oproep bevatte een globale haagse geschiedenis van wat we scene of beweging plachten te noemen. Daarin wordt de ineenstorting na '80 beschreven en datgene wat we nu weer opgebouwd hebben: de huidige kollektieven.

Er wordt gekonstateerd dat er weinig politieke samenhang en continuïteit is. Om er achter te komen hoe dat komt worden er aan de kollektieven een aantal vragen gesteld over de inhoud van de kollektieven en de situatie in Den Haag.

Dit heeft geleid tot een aantal stukken van de kollektieven en een aantal stukken uit de bundel van het proces van René over: vrouwenstrijd, politieke tegenmacht, en frontvorming. Ook waren er stukken over de bewegingsdiskussie die hier opgingen en een stuk uit de Aanzet over kollektiviteit. Dit alles was gebundeld in de congresmap: Solidariteit en Verzet in Den Haag.

Het Kongres

Het kongres was in twee dagen verdeeld. Er waren ongeveer 80 mensen die aan de hand van 3 blokken met stellingen hebben gediskussieerd. Na elk blok deden de verschillende groepen verslag van de door hen gevoerde discussies in een plenum (grote gezamenlijke vergadering).

Het eerste blok ging vooral over hoe mensen in de huidige structuur staan en over de functie die een goede structuur zou kunnen hebben.

Het tweede blok was nogal complex. Het ging over structurele vrouwenonderdrukking en over rollen patronen. Als oorzaak werd het patriarchaat aangemerkt. Daaraan gekoppeld werd de tegenstelling racisme/sexisme ter discussie gesteld.

Ook werd gesteld dat radicale levenswijzen hand in hand moeten gaan met de strijd tegen onderdrukking en uitbuiting.

Het tweede deel van het tweede blok ging over hoe autonome groepen en gematigd links tegenover elkaar staan en de relatie met massa bewegingen.

Er werd ook gesteld dat 'wij' dingen doen uit betrokkenheid met b.v. het patriarchaat, woningspekulatie, apartheid, etc. en niet omdat het belangrijke dingen voor het systeem zijn.

Het derde blok werd op de tweede dag besproken en ging over:

-Een sterkere samenwerking in Den Haag

-de groepen waarmee we samen willen werken.

-Hoe we samen politieke 'items' kunnen dragen en er gezamenlijk aktie tegen kunnen voeren.

Er is dus steeds in kleine groepen gesproken. En het is erg moeilijk om te beschrijven wat daar allemaal besproken is. Mede door dat de verslagen niet altijd even duidelijk waren.

Dingen die eruit sprongen waren:

-Er is gebrek aan structuur.

-We hebben dingen gemeenschappelijk maar weten ze niet te benoemen.

-De inhoud van begrippen als anti-patriarchaat en anti-imperialisme zijn nog niet geheel duidelijk.

-Er is bijna nergens in D-H een politieke discussie gaande.

-Er is veel vrijblijvendheid.

Er is de wil aan bovenstaande iets te veranderen door het opzetten van een steeds terugkerend stedelijk overleg.

De discussies in groepen hebben vooral geleid tot een politieke kennismaking met elkaar. In het laatste plenum van het kongres is uitgesproken

dat we dat stedelijk overleg wilden opzetten. Ook werd duidelijk dat we moeten werken aan een politiek meer uitgesproken karakter van onze beweging.

Veel dingen bleven liggen omdat iedereen moe was van twee dagen praten en de disco van de avond ervoor. We eindigden het kongres met een kollektieve 'Keek op de Week' en daarna de film "Coup pour Coup" over franse vrouwen die een fabriek bezetten. Je ziet o.a. een gestreste fabrieksdirecteur waarbij de vrouwen alles terugdoen wat hen dagelijks wordt aangedaan. Er heerst een grote onderlinge solidariteit. Ook zie je de mannen die hun vrouwen smeken thuis te komen omdat hun de opvoeding van de kinderen en de huishouding te veel wordt. Uiteindelijk brengen ze de kinderen maar naar de vrouwen bij de fabriekspoort. De film eindigt met een solidariteitsstaking van hun mannelijke kollega's.

Een sterke film en een sterk einde van het kongres.

Het Stedelijk

Na het kongres besloot een groepje een bundeling te maken van de verslagen van de notulen van het kongres. Uit de verslagen (het waren er veel te weinig) bleek dat er veel dingen onduidelijk waren gebleven. Vooral de inhoudelijke kant van de discussies was achtergebleven. Veel verwarring over de begrippen imperialisme en patriarchaat. Het voorbereidingsgroepje heeft geprobeerd daar wat duidelijkheid in te scheppen. Er is veel gediscussieerd met elkaar en andere kongresgansters/ers. Het resultaat was een inleidend stuk in de nieuwe bundel voor het 'stedelijk'. Er is geprobeerd een heldere analyse te maken over het imperialisme en het patriarchaat, gekoppeld aan een stuk over kollektiviteit. Het stuk over kollektiviteit was om aan te geven hoe we van uit een anti-imperialistische en anti-patriarchale analyse strijd kunnen voeren, en er een discussie over gaande houden. In de bundel stonden ook nog een persoonlijk stuk over het patriarchaat, een visie over de mogelijkheden van een stedelijk platform, en natuurlijk de verslagen van het kongres.

Het eerste Stedelijk

Op het eerste stedelijk waren minder mensen dan op het kongres. Maar veel mensen die niet konden wilden wel doorgaan met het stedelijk. Wel waren er van alle kollektieven mensen aanwezig. Het stedelijk bestond uit een middag en een avond. 's Middags werden twee blokken stellingen besproken en 's avonds was er een plenum waarop de verslagen van 's middags werden voorgelezen. De bedoeling van het plenum was om tot een definitie van het stedelijk te komen. De stellingen bestonden uit twee blokken. In het eerste blok werd gevraagd of het ontwikkelen van een gemeenschappelijke visie tot een betere samenwerking zou leiden. Er werd gesteld dat anti-imperialistische- en anti-patriarchale analyses beschrijven hoe de wereld in elkaar zit en of we vanuit die analyses een strijd kunnen voeren.

Het tweede blok ging over de invulling van het stedelijk. Er werd gesteld dat het stedelijk prakties moest zijn en dat de discussies juist in groepen en de kollektieven gevoerd moeten worden. In de tweede en laatste stelling werd de vraag gesteld of het beter was nu al een stedelijk platform te creëren voor meer groepen (van buiten de scene) met verschillende analyses of juist een overleg van de scene vanwaaruit politieke items gedragen kunnen worden.

Uit de verslagen van de groepen bleek dat er inhoudelijk beter gesproken was dan op het kongres.

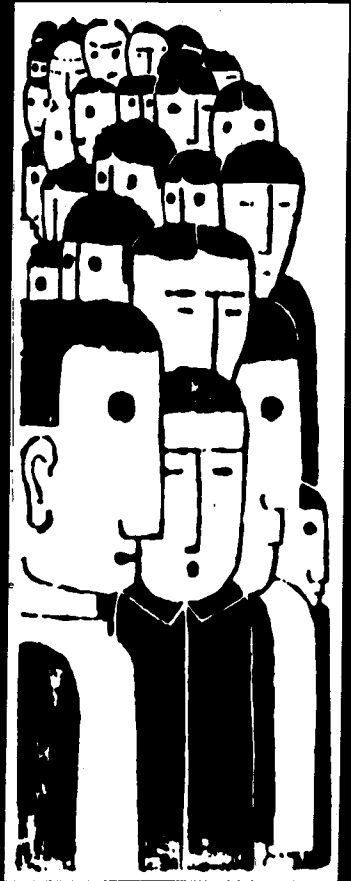
De meeste mensen hebben zich een beter beeld kunnen vormen van het imperialisme en het patriarchaat en de werking daarvan. Daardoor was bijna iedereen het eens dat we een konstante politieke discussie moeten voeren vanuit het inzicht dat die analyses ons bieden. De discussie omdat analyses nooit af zijn en veranderen net als de wereld om ons heen. De analyses steeds weer opnieuw bekijken is ook een manier om de discussie lopend te houden. Er werd een voorstel gedaan om politieke items die stedelijk, regionaal, landelijk, of mondiaal spelen en waar wij als stedelijk voor kiezen voortaan vanuit een anti-imperialistische/anti-patriarchale analyse te bekijken. Als voorbeelden werden cityvorming, 1992, en de shellblokkade genoemd. Opvallend was dat wij als 'witte' beweging ook vaak een witte analyse maken.

Ook in de voorbereidingsbundel was het racisme en de daarop gebaseerde structurele uitbuiting nauwelijks ter sprake gekomen. Het gevaar werd aangegeven van het feit dat je allerlei onderdrukings verhoudingen zomaar onder de parapluie van het patriarchaat schuift. Er moet dus nog veel verder over doorgediscussieerd worden.

De grootste tegenstellingen lagen op het gebied van de laatste stelling over een stedelijk platform of een kleiner stedelijk van mensen uit de scene. Zeker omdat er nu minder mensen waren dan op het haagse kongres waren er mensen bang dat deze tendens zich voort zou zetten. Ook werd er gewaarschuwd dat je mensen af kan schrikken door vanuit een 'bepaalde' analyse te werken. Er werd gezegd dat je daarom ook mensen van buiten moest aantrekken omdat te voorkomen. Daartegenover werd gesteld dat dit niet motiverend was om verder te gaan. Beter een wat kleinere groep die elkaar politiek begrijpen en zodoende meer gerichte activiteiten kunnen ontplooiën dan een grote groep mensen die door hun verschillende achtergronden of niet beredeneerde mening en hun uiteenlopende analyses steeds weer uiteenvalt om dan weer opnieuw opgericht te moeten worden...

Een betrekkelijk klein stedelijk (20 a 30 mensen) van mensen die wel vanuit een bepaalde analyse willen werken kan veel uitstraling hebben naar andere mensen en de kollektieven en motiverend werken doordat er meer duidelijkheid is. Juist duidelijkheid heeft tot nu toe altijd ontbroken. Meestal werd maar op één onderwerp gemobiliseerd en haast nooit inhoudelijk gediscussieerd.

Niet het stedelijk maar de kollektieven met relatief lage drempels moeten de ingangen van de beweging vormen. Wel werden er vraagtekens gesteld bij het feit

dat de discussies verder hun weg moeten vinden in de kollektieven. Na het kongres was dit immers niet gebeurd, maar ook niet afgesproken.

Helaas was er te weinig tijd om deze (verhitte) discussie verder te voeren.

We hebben geprobeerd een volgend stedelijk op te zetten met een nieuw voorbereidingsgroepje. De vraag was of mensen die toch al in een 'werkgroepje' zaten wilden kijken in hoeverre 'hun' onderwerp zich leent om mee te werken vanuit een anti-imperialistische/anti-patriarchale analyse. Er zijn enkele items gekozen die in een nieuwe bundeling van de verslagen en de stukken terug zullen komen en de agenda gaan vormen voor het volgend stedelijk. Alle kongresgansters/ers worden weer uitgenodigd.

We besloten de avond weer met een film: "Die Freundin" (Heller Wahn) van Margareta Von Trotta.

Een vrouw, Ruth, die door gebrek aan zelfvertrouwen en angsten onzeker in het leven staat ontmoet op aandringen van haar man een vriendin. Ruth bloeit op en durft nu ook een expositie van haar verborgen schilderijen te geven. Het zwart/wit beeld dat ze van de wereld heeft verdwijnt zelfs naar de achtergrond. Haar man die altijd van haar gebrek aan zelfvertrouwen heeft geprofiteerd, en het in stand hield, ziet de ontwikkeling van zijn vrouw niet zitten. Hij probeert het te verhinderen door haar met z'n oeran oetang emoties dwars te bomen en weer afhankelijk te maken. Dit lukt niet en tussen de vriendinnen groeit een innige band. Tussen haar en haar man eindigt het minder innig.

PROZESS GEGEN

Op 14-2-'89 begint in Düsseldorf het proces tegen Ingrid Strobl. Op 11-2-'89 zal in Essen een demo plaatsvinden naar het Huis van Bewaring waar Ingrid vastzit. Deze demo zal onze solidariteit uitdrukken met Ingrid en alle politiek vervolgdgen. De demo draagt als leuzen:

**DIREKTE VRIJLATING VAN INGRID
STOPZETTING VAN ALLE ONDERZOEKEN EN PROCESSEN
OPHEFFING VAN DE ARRESTATIEBEVELEN
WEG, MET PARAGRAAF 129 EN 129a**

Diskussie mag niet gekriminaliseerd worden. Geen enkel thema mag een taboe zijn! De eerste stap in deze richting heeft de Vereniging tot behoud van de Hafenstrasse gedaan. In een advertentie door intussen duizenden handtekeningen ondertekend, eisen zij hetzelfde, waarvoor in München en Hamburg enkelen terecht staan, samenvoeging van de politieke gevangenen. Alleen wanneer deze thema's in een zo groot mogelijke openheid bediscussieerd worden, kan een verdere kriminalisering verhinderd worden. Met de demo in Essen aan het begin van het proces tegen Ingrid willen we daartoe bijdragen.

Voor 8 maart-internationale vrouwendag zal er in de BRD een landelijke axiedag voor de vrijlating van Ingrid worden voorgesteld. Voor eind april is er een landelijke vrouwendemonstratie gepland.

Het proces tegen Ingrid is 'slechts' een onderdeel van een grootscheepse repressie, die zich richt tegen critici en tegenstanders van genen- en reproductietechnologieën, vluchtelingenbeleid en prostitutietoerisme.

Het zijn vooral vrouwen uit de autonome vrouwenbeweging die zich hiertegen verzetten, die door de staat gekriminaliseerd worden.

Het doel van de staat is het monddood maken van verzet, en van een radikale/revolutionaire beweging, die de heersende verhoudingen aan de kaak stelt:

-dit verzet moet van de kant van de staat gebroken worden omdat -vrouwenhandel en sextoerisme niet alleen moreel veroordeeld worden, maar ook openlijk aangetoond wordt, dat bv. Lufthansa en Neckermanh daaraan verdienen. --dit verzet genen- en reproductietechnologieën tot in de wortel afwijst

-dit verzet vluchtelingenpolitiek niet beperkt tot de eis van politiek asiel, maar de politieke en economische verstremgeling van de BRD in het wereldwijde netwerk van staten doorziet, die mensen hun land en levensvoorwaarden ontnemt.

-dit verzet politieke gevangenen politieke gevangenen noemt, en tegen hun isolatie vecht.

Deze totale kriminalisering vindt plaats m.b.v. paragraaf 129 en 129a. In 1871 werd par.129 in het wettelijk systeem opgenomen, in 1878 weer geschrapt. O.g.v. deze

paragraaf werd in de Republiek van Weimar de Rode Hulp veroordeeld, in de 50-er jaren de KPD. Midden 70-er jaren werden, onder het mom van 'terrorisbestrijding' meer dan 25 wetten cq. wetswijzigingen doorgevoerd, alle m.b.t. par.129 en 129a. Daarmee is het kader geschapen, waarin tegenwoordig ongewenste discussies gekriminaliseerd worden.

De aanklacht tegen Ingrid luidt nog steeds medelidmaatschap van een kriminele organisatie, de Revolutionäre Zellen.

Ingrid wordt ten laste gelegd het kopen van een wekker. Die zou gebruikt zijn bij de aanslag op Lufthansa.

En: wie een wekker koopt maakt daarmee ook bommen!

Zij werd opgepakt bij razzia's in dec. '87, waar de BKA 33 huiszoekingen deed in Hamburg, Keulen, Essen en Bochum. Deze waren gericht tegen 21 personen die door persoonlijk contact of door hun werk

contact hadden met bepaalde personen. Ulla werd ook opgepakt, maar is inmiddels vrij, zij kon de bewijzen tegen haar weerleggen. Twee anderen werden in Düsseldorf opgepakt wegens deelname aan een springstofaanslag op een wapenkonzern Dornier. Vier anderen worden nog gezocht.

NIEUWS UIT BOCHUM

Begin december '88 vond er in een woongemeenschap in Bochum een huiszoeking plaats waarbij Justitie op zoek was naar 'bewijzen tegen derden'.

Eén van de daar wonende vrouwen kreeg van het OM het bevel zich de volgende dag te melden voor verhoor.

Als zogenaamde getuige zou ze verklaringen moeten afleggen over personen die ervan worden beschuldigd lid te zijn van Rote Zora of de Revolutionäre Zelle (RZ), of deze groepen te hebben ondersteund. Haar weigering om ook maar iets te verklaren werd

Demonstration am 11.2.1989 in Essen

INGRID STROBL

bestraft met een geldboete van 400 Dm. en een dagvaarding voor een tweede verhoor.

Een andere vrouw uit de woon-gemeenschap kreeg ook een dergelijke dagvaarding.

Aangezien de vrouwen ook deze weigerden te getuigen hangt ze nu een gevangenisstraf (gijzeling) boven het hoofd. In de komende twee weken zal een rechter de duur van de gijzeling (maximaal een half jaar) bepalen.

Achtergronden

Achtergrond van deze huidige gebeurtenissen is de groot-schalige razzia van 18-12'87, waarbij huiszoeken zijn verricht in 33 woningen en bedrijven in Keulen, Düsseldorf, Hamburg en het Roergebied. Met deze lang van te voren geplande actie moest een politiek bestreden worden die het verzet organiseerde tegen de projecten waarmee de staat probeert haar HEERschappij te herstrukturieren. In de afge-

lopen twee jaar is dat ge-concentreerd rond twee belang-rijke thema's: de vluchtelingen-politiek en de reproductie-technologieën/bevolkingspolitiek; gebieden waarin het militante verzet en de legale politiek samen komen.

Door bepaalde thema's als 'aanslagrelevante thema's' te bestempelen, heeft de staat een legitiem kader gecreeërd voor haar optreden in dit soort aangelegenheden.

En deze opvatting leverde vervolgens de grondslag tot het opsporen en vervolgen van tal van mensen en groepen.

Gevolgen

De directe gevolgen tot nu toe zijn:

- gerechtelijke onderzoeken naar zo'n twee dozijn mensen op grond van zogenaamde ondersteuning van, of lidmaat-schap van Rote Zora of RZ
- Arrestatiebevelen en opsporings-acties tegen andere personen
- Arrestatie van Ulla en Ingrid

Bij de gronden waarop de huiszoeken van 18-12'87 werden verricht, werd al duidelijk welke 'kenmerken' al reden genoeg zijn om vervolgd te worden. Zo wordt:
- het kopen of in bezit hebben van een bepaald soort wakker;
- het bezig zijn met 'aanslag-relevante thema's';
- mensen ontmoeten in de achterruintes van kroegen of als autobezitter gebruik maken van het openbare vervoer;
- of bevriend zijn met personen die verdacht zijn, plotseling aangeduid als be-zwarende omstandigheden, waarmee in willekeurige combi-naties een netwerk van zogenaamde bewijzen wordt ge-vlochten.

Het proces tegen Ingrid in Januari is bedoeld om de combinatie van bezig zijn met 'aanslagrelevante thema's' en bovengenoemde gedragingen als bewijs voor ondersteuning van/lid zijn van Rote Zora of de RZ geaccepteerd te krijgen door de rechter, om zo het juridies arsenaal uit te breiden voor toekomstige vervolgingen en veroordelingen.

In verband met dit onderzoeks-'complex' werden in september '88 21 personen, die persoonlijk of beroepsmatig contact hebben(hadden) met degenen die door justitie gezocht worden, gedagvaard voor verhoor door het OM. Dit werd gezamenlijk geweigerd, en iedereen kreeg de boete van 400 Dm. Tot deze weigering werd besloten omdat niemand informant wilde worden van Justitie, omdat je van getuige makkelijk verdachte wordt en omdat niemand met het idee leven kon, anderen voor jaren in de bak te brengen.

Twaalf van hen zijn opnieuw gedagvaard. Vooruitlopend op deze tweede verhoorgolf is tegen de twee vrouwen uit de woongemeenschap in Bochum gijzeling geeist. Daarmee wordt geprobeerd de druk op de 12 gedagvaardden te vergroten.

Daarnaast wordt hiermee een nieuwe situatie geschapen: waar eerts het weigeren te getuigen in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek bestraft werd met geldboetes, wordt nu non-köoperatie ver-golden met opsluiting.

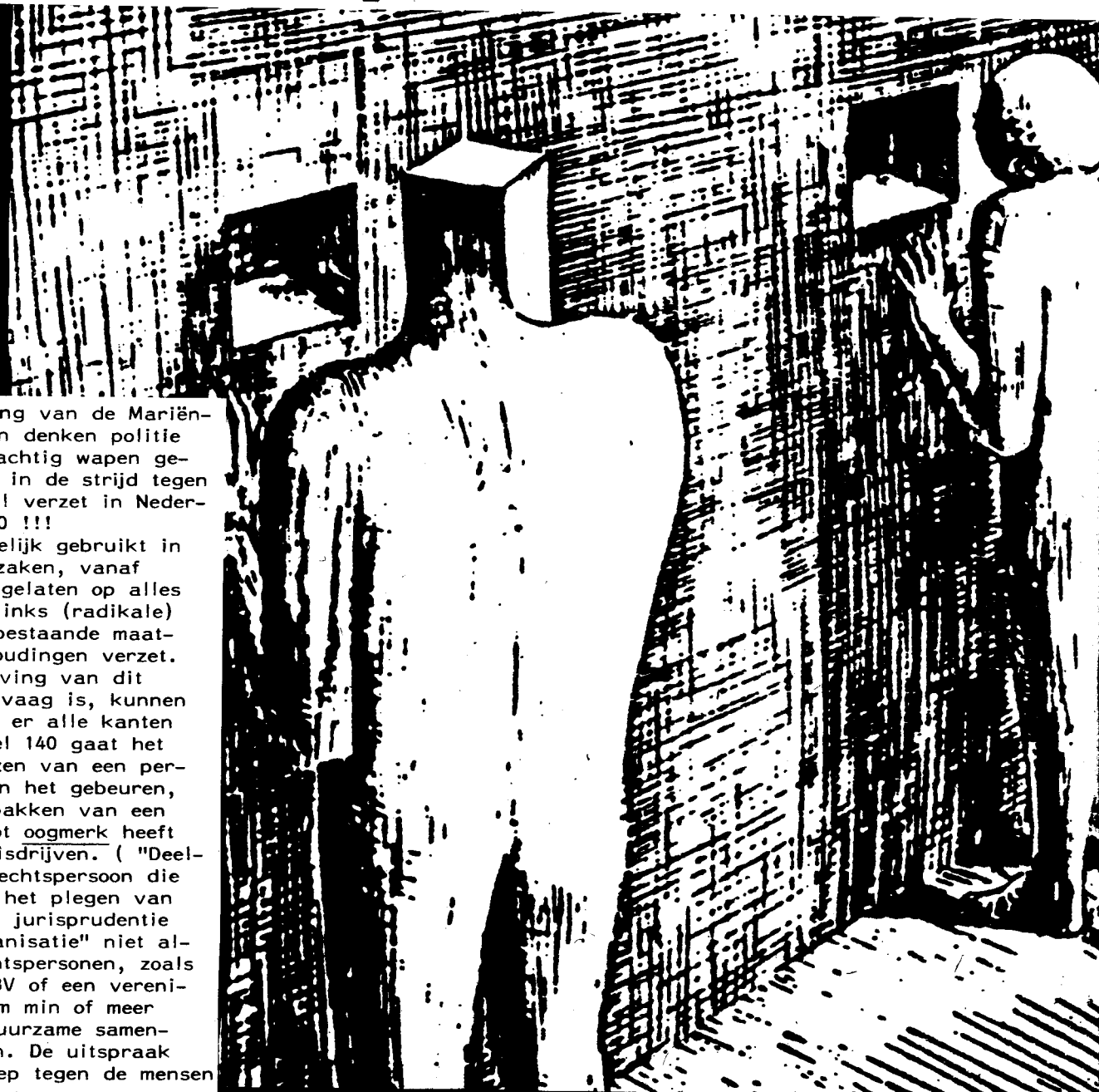
WE KEREN ONS TEGEN DE DWANG OM SAMEN TE WERKEN MET JUSTITIE EN LATEN ONS NIET TOT SPIONNEN VAN DE MENSEN-JAGERS UIT KARLSRUHE MAKEN

**STOP DE DAGVAARDINGEN EN DE VERHOREN
GEEN GIJZELINGEN
ONMIDDELIJKE STOPZETTING VAN DE ONDERZOEKEN EN VERVOLGINGEN
VRIJHEID VOOR INGRID !!!!!!!!!!**

11.00 uur Viehofer Platz

OVER SOMBERE TOEKOMSTVER ADVOKATEN, § 129 A EN ART

Sinds de ontruiming van de Mariënburcht in Nijmegen denken politie en justitie een machtig wapen gevonden te hebben in de strijd tegen het links radikaal verzet in Nederland : artikel 140 !!!

Voorheen voornamelijk gebruikt in drugs -en fraudezaken, vanaf maart '87 ook losgelaten op alles wat zich op een links (radikale) manier tegen de bestaande maatschappelijke verhoudingen verzet. Omdat de omschrijving van dit artikel uitermate vaag is, kunnen politie en justitie er alle kanten mee op. Bij artikel 140 gaat het niet om het bewijzen van een persoonlijk aandeel in het gebeuren, maar om het aanpakken van een organisatie doe tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven. ("Deelneming aan een rechtspersoon die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven"). Door jurisprudentie gaat het bij "organisatie" niet alleen meer om rechtspersonen, zoals bijvoorbeeld een BV of een vereniging, maar ook om min of meer gestructureerde duurzame samenwerkingsverbanden. De uitspraak in het hoger beroep tegen de mensen uit Nijmegen, doet er nog een schepje bovenop. De duurzaamheid van een samenwerkingsverband valt nu al af te lezen uit het feit dat men met elkaar heeft gesproken over bijvoorbeeld solidair zijn met mensen die elders met de strijd tegen onderdrukking bezig zijn, of over het feit dat men met elkaar heeft afgesproken om zich te blijven verzetten tegen een bepaalde wet of wetsvoorstel. En dat men deze zaken ook verbindt met de eigen strijd. Want.., volgens justitie valt uit dit soort gesprekken of uitlatingen op te maken, dat men zich met elkaar zal blijven verzetten in de toekomst, dus; een duurzaam samenwerkingsverband, dat tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven.

Over vrijheid van meningsuiting gesproken !

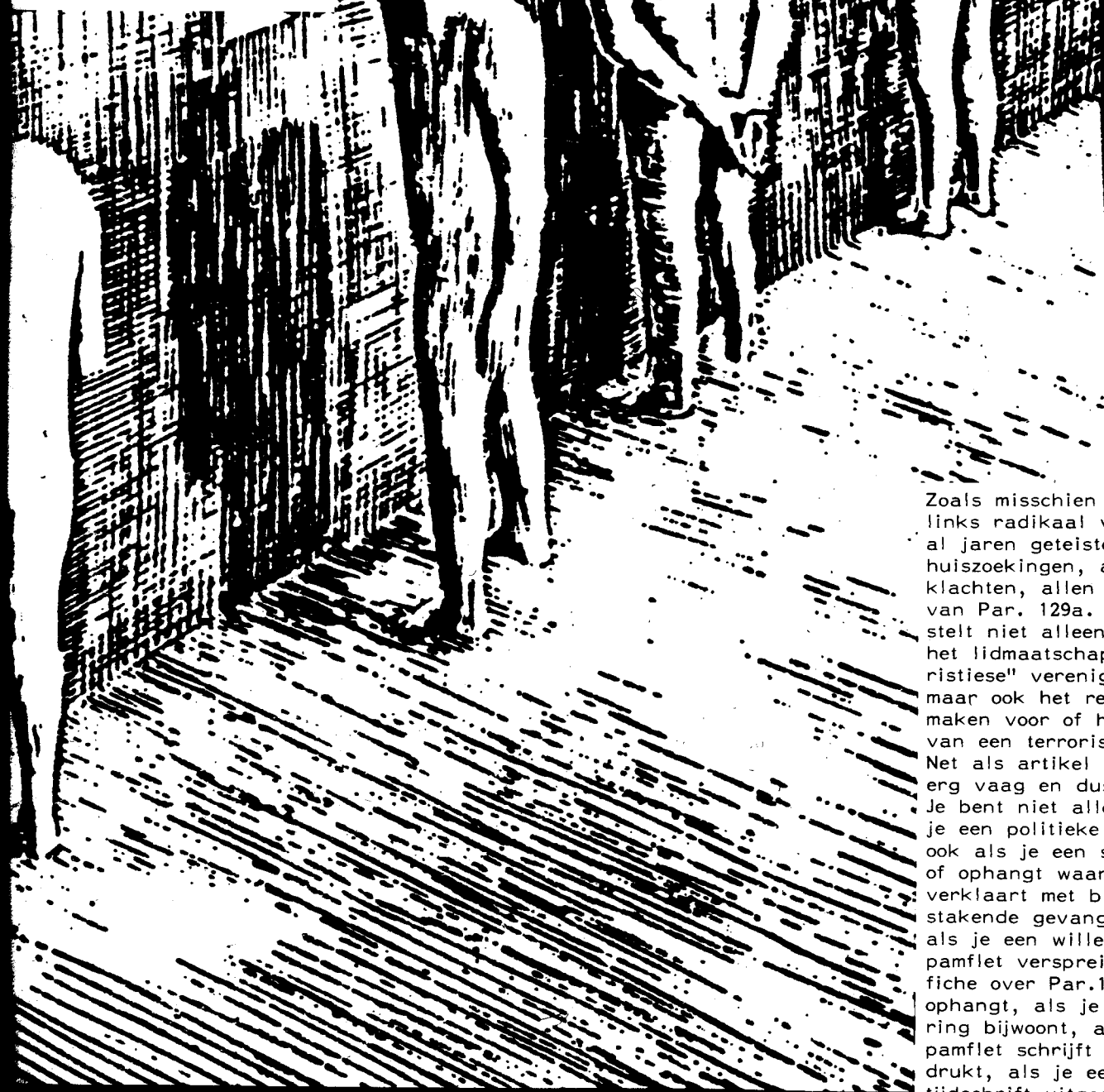
Let wel: dit soort informatie weet justitie niet alleen uit verspreide pamfletten. Ook uit het afleggen van al dan niet onschuldige verklaringen komen deze interpretaties voort !

Over wie er deel uitmaken van zo'n organisatie laat het hof zich ruim uit (in de uitspraak tegen de mensen uit Nijmegen). Iedereen die zich op een of andere manier verdienstelijk heeft gemaakt bij het organiseren of het uitvoeren van de actie. Kortom, van het koffie zetten tot het bedenken, van de actie, van het uitvoeren van de actie tot het dragen van

de ehba spullen. Dat maakt het voor politie en justitie lekker makkelijk om een grote groep mensen in kaart te brengen en eventueel te kunnen aanpakken. Want in het "belang van het onderzoek" is het natuurlijk erg nodig om veel mensen lang te kunnen observeren, af te luisteren, foto's te maken en dikke boeken hierover aan te leggen en huiszoekingen te verrichten. Effektief optreden noemen ze dat. De rechter-kommissaris schrijft hier dan ook graag wat extramachtigheden uit. Wie er dan uiteindelijk opgepakt worden en veroordeeld worden maakt dan niets meer uit. Iedereen heeft er toch immers mee te maken gehad ? Een truuk speciaal !

WACHTINGEN

ARTIKEL 140

Dit allemaal even terzijde. Het oplaten van proefballon A 140, het instellen van een landelijk coördinatie team en het oprichten van bovenlokale recherche teams ter bestrijding van politiek aktivisme, is allemaal in te passen in de uitbreiding van het repressie apparaat in het kader van Europa '92 en de gelijkschakeling van de Europese wetgeving daarbinnen. We kunnen lang spekuleren over het welles of nietes daarvan. Artikel 140 was er waarschijnlijk ook zonder '92 gekomen. Waar we in het kader van het opvoeren van de repressie niet over hoeven te spekuleren, is het feit dat Paragraaf 129a in de BRD een schitterend voorbeeld is van hoe artikel 140, hier, uitgewerkt zou kunnen worden.

Het is voor ons dus erg belangrijk op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen op het gebied van het toepassen van Paragraaf 129a in de BRD. De BRD heeft een lange geschiedenis van links revolutionair verzet, dat velen van ons regelmatig geïnspireerd heeft of als voorbeeld heeft gediend. Laten we ons daarom ook goed informeren en op de hoogte houden van de maatregelen die politie en justitie in de BRD gebruiken in hun pogingen het links radikaal verzet te breken.

Zoals misschien bekend, wordt het links radikaal verzet in de BRD al jaren geteisterd door allerlei huiszoekingen, arrestaties en aanklachten, allen verricht op basis van Par. 129a. Deze paragraaf stelt niet alleen het oprichten en het lidmaatschap van een "terroristische" vereniging strafbaar, maar ook het reclame (=werving) maken voor of het ondersteunen van een terroristische vereniging. Net als artikel 140, is Par.129a erg vaag en dus ruim toepasbaar. Je bent niet alleen strafbaar als je een politieke axie voert, maar ook als je een spandoek draagt of ophangt waarop je je solidair verklaart met bijvoorbeeld hongerstakingende gevangenen uit de RAF, als je een willekeurig politiek pamflet verspreidt, als je een affiche over Par.129a in je huis ophangt, als je een huisvergadering bijwoont, als je een politiek pamflet schrijft of als je dat drukt, als je een links radikaal tijdschrift uitgeeft of drukt, als je een discussiestuk schrijft over de RAF of zo'n stuk in de publiciteit brengt, en als...en als... Voorbeelden te over.

De laatste truuk die het Duitse openbaar ministerie (Bundesanwaltschaft = BAW) opnieuw uit zijn 129a truukendoos heeft getoverd, is de toepassing van Par.129a op advocaten/tes, die gevangenen uit de RAF of anderen uit het links radikaal verzet verdedigen. Het is niet de eerste keer dat de BAW probeert om de verdediging van mensen die zich op een links (radikale) manier verzetten onmogelijk te maken via 129a. Opnieuw dus weer de moeite waard om te kijken hoe de BAW dit keer te werk gaat.

Vorig jaar zijn bij verschillende advocaten/tes huiszoekingen verricht.

In januari '88 werden bij de berlijnse advocaat Thomas Herzog huis en kantoor doorzocht, evenals de cellen van drie van zijn, in de gevangenis verblijvende cliënten. Hij werd ervan beschuldigd bepaalde bewijsstukken die ter verdediging van de cliënt/te dienden, doorspeeld te hebben aan zijn cliënten/tes. Ondersteuning van een terroristische vereniging; 129a. Lees: belachelijk ! De zaak werd in februari '88 geseponeerd.

In oktober '88 werden bij advokate Dorothee Frings uit Düsseldorf, huis en kantoor doorzocht. Zij werd beschuldigd van Par.353 (verboden mededelingen over procesverhandelingen). De reden hiervoor was een citaat uit een besluit van het Bundesgerichtshof in een brochure over een 129a procedure die tegen een van haar cliënten liep. Dorothee Frings was medeverantwoordelijk voor de uitgave van die brochure. Normaal gesproken leiden dit soort "overtredingen" (slechts) tot een klacht bij het Amtsgericht. In dit geval werd de beschuldiging gebruikt om inbreuk te doen op de vertrouwensrelatie advokate/cliënten /tes: één derde van alle akten van cliënten/tes werden systematies doorzocht. Onder toezien oog van een (soort van) rechter-kommissaris en een (soort van) bvd-er.

Een andere zaak is de aanklacht op grond van Par.129a, tegen Ute Brandt, advokate van gevangenen uit de RAF en van Fritz Storim. Sinds begin oktober '88, vlak voor het begin van het proces tegen Fritz, ligt er een aanklacht tegen Ute Brandt, ondersteuning van een terroristische vereniging, en is er een justitieel onderzoek gaande. Of er ook een proces uit zal volgen is nog niet duidelijk. Al in september '87 werden huis en kantoor van Ute doorzocht. Aanleiding toen waren belastende verklaringen van een van haar gewezen cliënten (Dirk Strandenaes, in de BRD bekend in de scene -inmiddels- als verkrachter en verrader), die verklaard had dat Ute geprobeerd had hem voor de RAF te werven. Bij deze huiszoeking werden verschillende akten van cliënten/tes doorgelezen en werd de akte van een vrouw, die net was vrijgelaten uit de gevangenis, in beslag genomen. Kort hierop werd het huis van deze vrouw doorzocht.

In diezelfde periode werden verschillende huiszoekingen, overal in de BRD, verricht en werden bij negen politieke gevangenen, waarvan er slechts één cliënt was van Ute, de cellen onderste boven gekeerd. Allemaal als gevolg van de verklaringen van deze vroegere cliënt van Ute. Bij deze huis -en cel doorzoekingen werd gezocht naar informatie-papieren en stukken, die Ute illegaal doorgegeven zou hebben aan gevangenen uit de

RAF en aan andere gevangenen uit het radikaal verzet. Er werd allerlei persoonlijke (voor zover je over persoonlijk kunt spreken in de bajes) korrespondentie van de gevangenen in beslag genomen en allerlei dokumentatiemateriaal van de advokate. Hoewel Dirk Strandenaes zijn verklaringen introk, volgde in december nog een huiszoeking bij Ute (met een overkill aan Bullen, die de straat "vrij"-hielden), waarbij de complete verdedigingskorrespondentie tussen Ute en Rolf Heissler (haar cliënt, een gevangene uit de RAF) in beslag genomen werd.

De aanklacht tegen Ute Brandt is een zoveelste poging om de advocaten /tes van gevangenen uit de RAF of anderen uit het links radikaal verzet te kriminaliseren, evenals de gevangenen zelf en huneis tot samenvoeging van politieke gevangenen in grote groepen. Het is een aanklacht tegen iedere vorm van politieke verdediging:

Ten eerste gaat men er in de aanklacht vanuit dat er geen sprake kan zijn van een geloofwaardige verdediging, wanneer een advocaat/te een gevangene ondersteunt in zijn/haar eisen, voor betere omstandigheden in de gevangenis.

Tegelijkertijd volgde bij Fritz Storim een huiszoeking. Hierbij werd zogenaamd gezocht naar een artikel over de samenvoeging van politieke gevangenen, waaraan Ute mee gewerkt zou hebben. Zij zou ook verantwoordelijk zijn voor de publicatie van dit artikel. Daarna volgde begin, oktober '88, de aanklacht tegen Ute; ondersteuning van een terroristische vereniging, 129a dus. Het is duidelijk dat het openbaar ministerie (BAW) ruim de tijd heeft genomen om met behulp van de in beslag genomen papieren, die dienden ter verdediging van Rolf Heissler, een aanklacht te formuleren. In de aanklacht is geen woord terug te vinden van de oorspronkelijke aanklacht, werving voor de RAF.

In dit geval door middel van een hongerstaking. Wanneer het gaat om een kollektieve hongerstaking van gevangenen uit de RAF, dan betekent de ondersteuning van de eigen cliënt ook de ondersteuning van een terroristische vereniging. Want, zo redeneert de BAW, gevangenen uit de RAF voeren samen een axie uit wanneer ze in hongerstaking zijn en zijn derhalve actiefeterroristen. Zelfs wanneer ze allemaal in isolatiecellen zitten. Dus wanneer je de belangen van je cliënt behartigt, juist in een moeilijke periode, zoals tijdens een hongerstaking, neem je actief deel aan een axie van een terroristische vereniging, dus 129a.

Hiermee wordt de gevangenen dus de laatste mogelijkheid ontnomen om nog informatie over henzelf en hun situatie over te brengen aan de buitenwereld. Zij staan dan bloot aan de eenzijdige, kriminaliserende behandeling en berichtgeving van de overheid. Op deze manier probeert justitie eveneens het laatste verzetsmiddel van de gevangenen, de hongerstaking, te breken.

Ten tweede heeft de aanklacht tegen Ute tot doel het kriminaliseren van het politiek bewustzijn van advocaten/tes. In het bijzonder van hen die de verdediging van gevangenen uit het radikaal verzet op zich nemen.

tussen '81 en '84. Onnodig te vermelden dat deze zinnen totaal uit z'n verband gerukt zijn.

De BAW is erop uit om de politieke discussie tussen advocaten/advokates en hun cliënten/tes onmogelijk te maken. Het houdt in dat de politieke verdediging de mond gesnoerd wordt.

De justitiële onderzoeken en de aanklacht tegen Ute worden gezien als proefballon, om een jurisprudentie te kunnen creëren. Het richt zich tegen alle advocaten/tes die zich bezig houden met de verdediging van politieke gevangenen. In het kader van verregaande kriminalisering van het links radikaal verzet, is het nu

gewelddadige misdrijven tot oogmerk heeft". Hierop beroept zich de BAW ook in hun justitiële onderzoeken op grond van Par.129a bij advocaten/tes.

De aanklacht richt zich tegen iedere politieke bewuste advocaat/te en tegen iedereen die zich verzet tegen de staat en zijn repressie. Politieke verdediging wordt onmogelijk gemaakt, de politieke identiteit van gevangenen wordt vernietigd. Het gaat daarbij dan niet alleen om de mensen die al gevangenen zitten, maar ook om diegenen die door hun politieke visie en hun politiek verzet met gevangenisstraf bedreigd worden.

Het is dus belangrijk om alle processen die tegen mensen uit het links radikaal verzet lopen, op een politieke manier te blijven voeren. We moeten dus zelf onze advocaten/tes blijven kiezen, waarmee we een politieke discussie kunnen voeren en die een politieke verdediging op zich willen nemen. Dat wordt helaas steeds moeilijker, want we hebben al te maken met het feit dat één advocaat/te ook maar één cliënt/te mag verdedigen met dezelfde aanklacht in dezelfde strafzaak. In de BRD, maar ook in Nederland. En het wordt helemaal moeilijk nu zelfs de advocaten/tes gekriminaliseerd gaan worden of zelfs helemaal uitgeschakeld worden, vanwege hun politieke identiteit.

Om weer even terug te komen op artikel 140. Uit het bovenstaande blijkt dat het voor ons belangrijk is om advocaten/tes te zoeken, vinden, hebben, met wie wij onze politieke strijd kunnen delen, op het moment dat we opgepakt worden of voor de rechtbank staan. Het contact met buiten loopt voor een groot deel via de advocaten/advokates. Een goed contact kan je stimuleren alles vol te houden. Net zoals een slecht contact je kan breken. Het is belangrijk te weten dat je zelf je advocaat/te kan kiezen. Een advocaat/te die jouw keuzes kan respekteren en die dat om kan zetten in de politieke verdediging waar jij voor kiest. Maar die zelf ook kan staan achter die politieke verdediging. In het proces tegen de mensen uit het VAK werd de ene artikel 140 zaak (Nijmegen) uitgespeeld tegen de andere 140 zaak (VAK). Advocaten/tes die er zo'n politieke verdediging op na houden kunnen we missen als kiespijn. Voor zover mogelijk zouden we meer moeten samenwerken met advocaten/tes, zodat we ons niet via hen kunnen/hoeven laten uitspelen in de gezamenlijke strijd tegen repressie.

Met dank aan de Flam-special over artikel 140.

In het geval van Ute heeft de BAW de volgende konstructie bedacht; Ute zou Rolf Heissler bepaalde stukken illegaal hebben toegespeeld (hoe is dat mogelijk, als sowieso alle korrespondentie tussen advokate en cliënt gekontroleerd wordt), die wel van belang waren voor de verdediging (aldus de BAW !), maar die niet zouden bijdragen aan beëindiging van de (op dat moment gaande) hongerstaking van haar cliënt (aldus de BAW). Dus konkludeert de BAW dat Ute deze stukken helemaal niet wilde gebruiken voor de verdediging. Als bewijs hiervoor worden door de BAW een aantal zinnen aangesleept uit de briefwisseling die plaatsvond tussen Ute en Rolf.

de beurt aan de advocaten/tes, die een politieke/revolutionaire identiteit hebben. En dat ook in hun functie als advocaat/te tot uitdrukking brengen.

Het is niet de eerste keer dat geprobeerd wordt advocaten/tes een bepaalde (gedrags)norm op te leggen. Al in '78 werd door het Hanseatische Oberlandesgericht een uitspraak gedaan, die betrekking heeft op de politieke identiteit van gevangenen en hun advocaten/advokates: "het is noch de plicht, noch het recht van een advocaat/te een politieke identiteit te ondersteunen of in stand te houden, die in tegenspraak is met de grondwet en die het plegen van

PERSBERICHT

Hierbij de verklaring naar aanleiding van de brief over het genenpaspoort waarvan wij er maandag 30 januari j.l. honderdduizenden door heel Nederland huis aan huis hebben verspreid.

DOEG!
GEN-OEG!

Geachte Mevrouw, Meneer,

Enige dagen geleden ontving u een brief van een centrum voor erfelijkheidsonderzoek om uw medewerking te verlenen aan een onderzoek met betrekking tot een genenpaspoort. Waarschijnlijk heeft u inmiddels begrepen dat het hier om een aktie gaat. Deze aktie hebben wij gevoerd om de aandacht te vestigen op de verstrekkende gevolgen van genetisch onderzoek. Het was niet onze bedoeling om paniek te zaaien. Gezien de ontwikkelingen op genentechnologisch gebied is de introductie van een genenpaspoort in de nabije toekomst niet ondenkbaar. Vandaar deze aktie van "Gen-oeg", een groep vrouwen die genentechnologie en voortplantingstechnieken volledig afwijst. Met deze aktie willen wij duidelijk maken dat er economische en politieke belangen achter het genenpaspoort schuilgaan, en dat vooral de overheid, bedrijven, verzekeringsmaatschappijen en ziekenfondsen er baat bij hebben. Bovendien vinden wij dat de betrokken wetenschappers gekonfronteerd moeten worden met lastige vragen over hun onderzoek.

Wij keren ons tegen deze ontwikkelingen omdat zij de controle op de bevolking sterk vergroten. Iedereen staat al op allerlei plaatsen geregistreerd: Ziekenfonds, postvorm van controle over ons doen en laten. Het sofi-nummer is hier een goed voorbeeld van. Door het koppelen van sociale en fiscale gegevens zijn de controlemogelijkheden van de overheid aanzienlijk vergroot. Een stap verder is de invoering van het genenpaspoort. Hierop moet iemands erfelijk materiaal in kaart gebracht worden. Op grond van genenonderzoek trekken wetenschappers conclusies over de gezondheid en het sociaal gedrag van mensen. Het is echter onmogelijk om sociaal gedrag uit iemands genen te verklaren. Wel zijn een aantal erfelijke aandoeningen en ziekten met genetisch onderzoek op te sporen. Alle aandacht wordt daarop gericht terwijl andere oorzaken die een reële bedreiging voor onze gezondheid vormen totaal buiten beschouwing gelaten worden, zoals milieuvervuiling, slechte woon- werkomstandigheden en ongelukken. Het zijn financiële belangen die bepalen waar de aandacht op gericht is. Verzekeringsmaatschappijen en ziekenfondsen kunnen mensen uitsluiten of een hoge premie eisen op basis van de gegevens uit het genenpaspoort. In sommige landen wordt al een genetische test geëist bij sollicitaties. Om een beetje kans te maken op de arbeidsmarkt moet je dus een genenpaspoort hebben wat goed afgestemd is op de eisen die bedrijven stellen.

Sociaal psycholoog Prof. Dr. B.J. Rijsman heeft de uitspraak gedaan: "Stel je weet op je twintigste dat je tot je veertigste dat je goed kunt functioneren, maar daarna leg je het loodje. Je zou zo iemand bijvoorbeeld kunnen inschakelen bij risicovol werk, waarvoor moeilijk mensen te krijgen zijn, zoals het schoonmaken van een kerncentrale. Zo iemand blijft dan maatschappelijk functioneren." Hij gaat er hierbij vanuit dat als er aanleg voor een ziekte bestaat je die ook zeker krijgt. Zoniet, dan heb je pech gehad, dan ga je alsnog dood aan de gevolgen van het ongezonde werk. Het genenpaspoort sluit aan op een ontwikkeling die nu al gaande is, namelijk dat wetenschappers en medici zich richten op het voorkomen van erfelijke ziekten en 'afwijkingen'. Tegenwoordig is het toverwoord: Preventie. Er wordt gesuggereerd dat er veel leed voorkomen kan worden door zo weinig mogelijk gehandicapte kinderen geboren te laten worden. Afgezien van het feit dat het hebben van een handicap niets hoeft te zeggen over de waarde van je leven, wordt er welbewust aan voorbijgegaan dat handicaps in meer dan 95% van de gevallen veroorzaakt worden door (verkeers-)ongelukken en complicaties tijdens de geboorte, eventueel door medisch ingrijpen. In nog geen 5% zijn erfelijke factoren de oorzaak.

Met behulp van prenataal onderzoek (is tijdens de zwangerschap) kunnen medici een aantal geestelijke en lichamelijke 'afwijkingen' opsporen, waarna abortus geadviseerd wordt. In de meeste gevallen wordt dit advies opgevolgd. Dit betekent dat artsen in feite bepalen welk leven 'normaal' of 'abnormaal', 'waardevol' of 'niet-waardevol', 'bruikbaar' of 'onbruikbaar', 'productief' of 'niet-productief' is, en dus welke kinderen wel en welke niet geboren mogen worden. Aan de ene kant wordt er bezuinigd op de gezondheidszorg en op voorzieningen voor gehandicapten, terwijl aan de andere kant steeds meer geld in het genen-onderzoek gestoken wordt. Vrouwen komen daardoor onder staan om prenataal onderzoek te laten verrichten, en om zogenaamde 'kwaliteitskinderen' op de wereld te zetten. Samen met anderen nieuwe voortplantingstechnieken, zoals reageerbuisbevruchting en kunstmatige inseminatie leidt prenataal onderzoek tot een verdere medicalisering van de zwangerschap. Wetenschappers suggereren dat door de nieuwe voortplantingstechnieken het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen vergroot wordt. Wij zien echter dat zelfbeschikkingsrecht van vrouwen wereldwijd ingeperkt wordt. Witte westerse vrouwen worden onder druk gezet om meer en 'gezonde' kinderen te baren. In de zogenaamde 'derde wereldlanden' wordt een racistische en seksistische bevolkingspolitiek gevoerd. Vrouwen wordt dáár het recht om kinderen te krijgen ontnomen door middel van gedwongen sterilisatie, opgedrongen anti-conceptie, enz. Op Puerto Rico bijvoorbeeld is meer dan 40% van de vrouwen gedwongen gesteriliseerd. De nieuwe voortplantingstechnieken zijn een nieuw instrument voor de uitvoering van bevolkingspolitiek. Zo worden in India op grote schaal vruchtwaterpuncties gebruikt om vrouwelijke foetussen op te sporen en te aborteren.

Wij verzetten ons dus niet voor niets tegen al deze ontwikkelingen. Wij geloven niet in regels om ze in te perken, daar de politiek, behalve dat ze achter de feiten aanloopt, hand in hand gaat met de bedrijven en de wetenschap. Met deze actie willen we iedereen oproepen, behalve kritisch te zijn, zich te verzetten tegen al deze vormen van uitbuiting, controle en onderdrukking.
Stop het genenonderzoek!
Neem je leven in eigen hand!

Het is
Gen-oeg!

Leiden, 30 januari 1989

Geachte Heer, Mevrouw,

In verband met een landelijk onderzoek naar het erfelijk materiaal van de bevolking, doen wij een beroep op uw medewerking.

In samenwerking met de centra voor erfelijkheidsonderzoek gaat de Nederlandse overheid gedurende de komende jaren alle inwoners genetisch onderzoeken. Genetisch onderzoek is noodzakelijk om de erfelijke eigenschappen van ieder individu vast te stellen.

In het kader van een Europa zonder grenzen worden voorbereidingen getroffen om een genenpaspoort wettelijk verplicht te stellen.

De belangrijkste reden hiervoor is, is het uitsluiten van vervalsing en persoonsverwisseling.

Een andere overweging die bij de Nederlandse overheid tot dit besluit heeft geleid, is het belang van de volksgezondheid. Hiervoor acht zij het noodzakelijk zicht te verkrijgen op het gene-

tisch materiaal van haar burgers. De overheid zal daartoe in samenwerking met de centra voor erfelijkheidsonderzoek één centrale genendatabank opzetten. Vanzelfsprekend zal de privacy van uw gegevens gewaarborgd zijn.

Op basis van de toegenomen kennis over erfelijkheid en de herkomst van erfelijke ziektes zal een preventie-programma van start gaan. Onderdeel hiervan is de uitbreiding van de mogelijkheden om aanstaande ouders te adviseren omtrent de wenselijkheid van het krijgen van kinderen op basis van hun beider genetisch materiaal. Daarnaast biedt het genenpaspoort ook nog andere belangrijke voordelen. Te denken valt aan: De gezondheidsrisico's die u in de toekomst kunt lopen. Op grond hiervan kunt u kiezen voor een bij u passende ziektekostenpremie. U kunt dan zelf beoordelen wat passende arbeid voor u is.

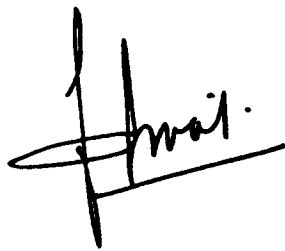
Op deze wijze werkt u mee aan een aanzienlijke besparing op de overheidsuitgaven, met name in de gezondheidszorg.

De centra voor erfelijkheidsonderzoek hebben nu de opdracht, bij wijze van vooronderzoek, de genetische gegevens van een klein aantal mensen in kaart te brengen. Een aantal steden is aangewezen om als onderzoeksgebied te fungeren.

Wij verzoeken u uw medewerking aan dit onderzoek te verlenen. Binnenkort zult u door onze afdeling benaderd worden voor een afspraak.

Uiteraard zijn er voor u aan dit onderzoek geen kosten verbonden. Verder zal er nog steekproefsgewijs geïnventariseerd worden hoe u als Nederlands staatsburger staat tegenover de invoering van een genenpaspoort.

Voor meer informatie kunt u telefonisch contact opnemen met
Stichting Klinisch Genetisch Centrum Leiden,
Polikliniek Erfelijkheidsadvisering,
Gebouw 10 Academisch Ziekenhuis, telefoon 071-262527

Hoogachtend,

directeur centrum voor
erfelijkheidsonderzoek

Voor verdere informatie kunt u óók contact opnemen met het Ministerie van W.V.C.: Dr. G.M. van Etten 070-407235 óf
Drs. F.P. Zandvliet 070-407238

RESOLUTIE

VROUWEN TEGEN GENEN-

EN VOORTPLANTINGS TECHNOLOGIE

Bijna 2000 vrouwen waren aanwezig op het tweede kongres tegen genen- en reproductie technologie, in Frankfurt. Er waren vooral vrouwen uit de BRD en Berlijn, maar ook uit andere Europese landen, uit de zgn. Derde Wereld landen, uit de VS en uit Australië.
Overgenomen uit Aanzet dec '88.

DE OPENING

Bij de opening op vrijdagavond waren ca. 1000 vrouwen aanwezig. Op het podium zaten Gena Corea (USA), Dessa Onesmus (Namibië), Vibhuti Patel (Bombay), Heidrun Kaupen-Haas (Hamburg), Ulla Penselin (Hamburg) en een vrouw van het Gen-archief in Essen en tevens een vrouw van het vrouwen centrum in Bochum. Helaas moest de stoel van Ingrid leeg blijven. Ulla Penselin heeft verteld over haar situatie in de bajes na de arrestatie in december '87 en de toenemende kriminalisering van critici van het genenonderzoek.

Ingrid Strobl stuurde een discussiebijdrage, waarin zij over het verband tussen genentechnologie en het nationaal-socialisme schrijft. Een deel van de bijdrage wijdt zij aan het verband tussen de eerste en de derde Wereld, waar de mensen als uitgebuitene reserve, proefkonijn en 'grondstofvoorraad' voor de gepriviligeerde 'witten' misbruikt worden - een racistiese uitbuitingsverhouding. Dessa Onesmus berichtte over de bevolkingspolitiek in Namibië.

Heidrun Kaupen-Haas onderzoekt en schrijft over het thema 'continuïteit van het nationaal-socialisme-onderzoek en genenonderzoek vandaag de dag'. Uit haar speech blijkt, dat er nog steeds deels dezelfde onderzoeksinstellingen met genenonderzoek bezig zijn als in de tijd van het nationaal-socialisme en dat het onderzoek heden ten dage voortborduurde op de door de nazi's opgezette onderzoeken. Vibhuti Patel uit India sprak over de bevolkingspolitiek in haar land en de kriminalisering van vrouwen, die proberen openbaarheid en informatie daarover te verschaffen.

Gedwongen sterilisaties, abortussen bij 'onderklasse-vrouwen' en geslachtsonderzoek en abortus van vrouwelijke foetussen zijn daar aan de orde van de dag.

De vrouw van het vrouwen centrum probeerde de aanwezige heterovrouwen hun hetero-seksisme te verduidelijken.

Gena Corea sprak over de draagmoederpraktijk in de USA en hun strijd ertegen.

RESOLUTIES

Aan het eind van het kongres is er een kongresresolutie uitgegeven en een aantal deelresoluties vanuit de verschillende werkgroepen. Wij hebben de kongresresolutie, en de deel-resolutie van 'vrouwen en geneeskunde' en de deelresolutie over Ingrid Strobl opgenomen.

KONGRESRESOLUTIE

Dit kongres is de voortzetting van de discussies, die begonnen zijn in 1985 op het eerste landelijke kongres van vrouwen tegen genen en reproductietechnologieën. Er is sindsdien een continue verband op nationaal en internationaal nivo.

Er vonden campagnes, manifestaties, actie-weeken zoals b.v. de succesvolle blokkade van het baarmoederagentschap in Frankfurt plaats.

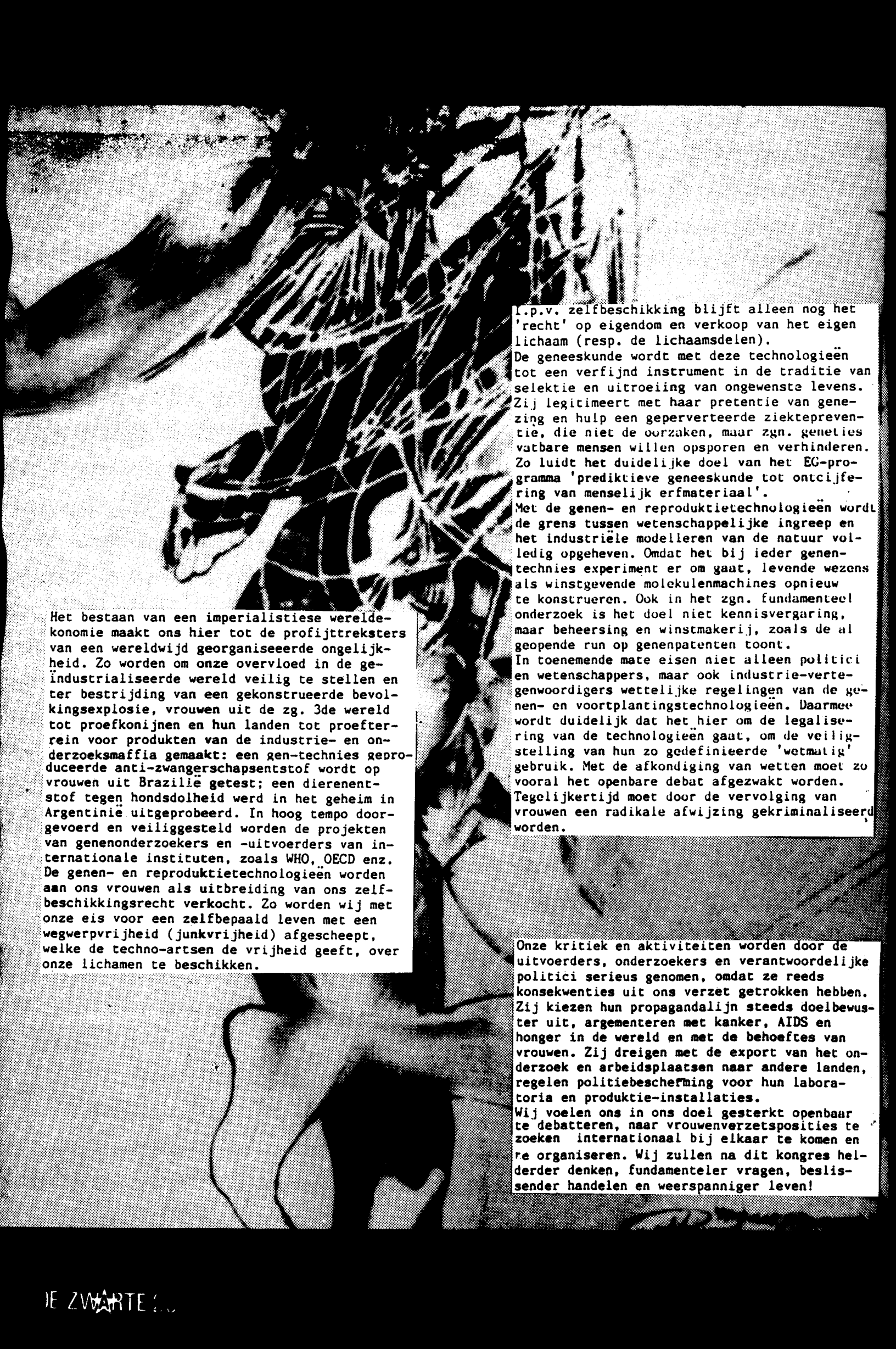
Het resultaat van onze discussies van de afgelopen jaren en deze laatste dagen staat vast. Wij vrouwen wijzen het onderzoek naar en het gebruik van genen- en voortplantingstechnologieën af.

Onze in 1985 geformuleerde toekomstvisie en inschatting van de verdere ontwikkeling van genen- en voortplantingstechnologieën zijn door de gebeurtenissen van de afgelopen 3 jaar bevestigd, deels zelfs overtroffen.

Wij zien vandaag de dag nog duidelijker de politieke, economische en militaire belangen die in deze technologie zitten:

- een omvattender beheersing van vrouwen, niet alleen v.w.b. onze reproductie-eigenschappen, maar in ons totale leven
- de ontsluiting, toeëigening, misbruik en vercommercialisering van alles wat leeft
- de afstemming van het leven, ook van het menselijke leven op de belangen en criteria van de industriële productie
- de vernietiging van niet-aangepast, niet-winstgevend leven
- het in de greep krijgen van en de controle op sociaal leven
- de poging, met een nieuwe vorm van crisismanagement ekologiese en sociale problemen hanteerbaar te maken.

De nieuwe reproductie- en genentechnologieën treffen en betreffen vrouwen wereldwijd in zeer verschillende levensvoorwaarden.

Het bestaan van een imperialistische wereld-economie maakt ons hier tot de profijtzoekers van een wereldwijd georganiseerde ongelijkheid. Zo worden om onze overvloed in de geïndustrialiseerde wereld veilig te stellen en ter bestrijding van een gekonstrueerde bevolkingsexplosie, vrouwen uit de zg. 3de wereld tot proefkonijnen en hun landen tot proefterrein voor produkten van de industrie- en onderzoeksmafia gemaakt: een gen-technies geproduceerde anti-zwangerschapstof wordt op vrouwen uit Brazilië getest; een dierenentstof tegen hondsdolheid werd in het geheim in Argentinië uitgeprobeerd. In hoog tempo doorgevoerd en veiliggesteld worden de projecten van genenonderzoekers en -uitvoerders van internationale instituten, zoals WHO, OECD enz. De genen- en reproductietechnologieën worden aan ons vrouwen als uitbreiding van ons zelfbeschikkingsrecht verkocht. Zo worden wij met onze eis voor een zelfbepaald leven met een wegervrijheid (junkvrijheid) afgescheept, welke de techno-artsen de vrijheid geeft, over onze lichamen te beschikken.

I.p.v. zelfbeschikking blijft alleen nog het 'recht' op eigendom en verkoop van het eigen lichaam (resp. de lichaamsdelen).

De geneeskunde wordt met deze technologieën tot een verfijnd instrument in de traditie van selectie en uitroeiing van ongewenste levens. Zij legitimeert met haar pretentie van genezing en hulp een geperverteerde ziektepreventie, die niet de oorzaken, maar zgn. genetisch vatbare mensen willen opsporen en verhinderen. Zo luidt het duidelijke doel van het EG-programma 'prediktieve geneeskunde tot ontcijfering van menselijk erf materiaal'.

Met de genen- en reproductietechnologieën wordt de grens tussen wetenschappelijke ingreep en het industriële modelleren van de natuur volledig opgeheven. Omdat het bij ieder genetechnies experiment er om gaat, levende wezens als winstgevendende molekulenmachines opnieuw te konstrueren. Ook in het zgn. fundamenteel onderzoek is het doel niet kennisvergaring, maar beheersing en winstmakerij, zoals de al geopende run op genenpatenten toont.

In toenemende mate eisen niet alleen politici en wetenschappers, maar ook industrie-vertegenwoordigers wettelijke regelingen van de genen- en voortplantingstechnologieën. Daarmee wordt duidelijk dat het hier om de legalisering van de technologieën gaat, om de veiligstelling van hun zo gedefinieerde 'wetmatig' gebruik. Met de afkondiging van wetten moet zo vooral het openbare debat afgezwakt worden. Tegelijkertijd moet door de vervolging van vrouwen een radicale afwijzing gekriminaliseerd worden.

Onze kritiek en activiteiten worden door de uitvoerders, onderzoekers en verantwoordelijke politici serieus genomen, omdat ze reeds konsekwenties uit ons verzet getrokken hebben. Zij kiezen hun propagandalijn steeds doelbewuster uit, argementeren met kanker, AIDS en honger in de wereld en met de behoeftes van vrouwen. Zij dreigen met de export van het onderzoek en arbeidsplaatsen naar andere landen, regelen politiebescherming voor hun laboratoria en produktie-installaties. Wij voelen ons in ons doel gesterkt openbaar te debatteren, naar vrouwenverzetssposities te zoeken internationaal bij elkaar te komen en te organiseren. Wij zullen na dit kongres helderder denken, fundamenteeler vragen, beslissender handelen en weerspanniger leven!

DEELGROEP 'VROUWEN EN GENEESKUNDE'

Wij zien de geneeskunde als instrument van de heerschappij, om controle over onze lichamen, onze reproductie-eigenschappen, ons leven te verkrijgen; om een splitsing tussen 'waardevol', 'bruikbaar' en 'waardeloos' leven door te zetten

Deze functie en doelstelling wijzen wij structureel af.

Wij hebben nodig en eisen vrouwenruimtes buiten deze patriarchale geneeskundestructuur om:

- ons eigen onderzoek te doen
- onze eigen ontwikkeling/scholing te organiseren
- structuren te ontwikkelen, waarin de opheldering van tegenspraken mogelijk is (v.b. enerzijds doen wij mee aan inentingsprogramma's, anderzijds weten wij, dat entstofonderzoek altijd betrekking heeft op militair onderzoek en op mensenproeven in de 3de wereld.
- voor ieder van ons mogelijkheden te creëren, kennis over het eigen lichaam te verkrijgen
- niet meer individueel de discussies met medici te moeten voeren
- tegenover de buitensluiting van gehandicapte en zieke mensen een praktijk te stellen, waarin de samenwerking en het uitwisselen van ervaringen met hen bestanddeel van ons dagelijks leven wordt.

Wij zijn ons bewust, dat facetten (Inhalte) van de heersende geneeskunde in onze alternatieve structuren overgebracht kunnen worden. Wij willen niet gelijke waarden van onderzoek, gelijke voorstellingen van ziekte en gezondheid met een vriendelijke lach aan de vrouw brengen.

Daarom is de ontwikkeling van alternatieven alleen in verbinding met de kritiek op de inhoud en structuur van de heersende geneeskunde mogelijk.

De ziekenfondsen, met hun deels uit het fascistische stammende structuren, die vandaag de dag door de belangen van de artsenstand en de farmaceutische industrie bepaald worden, zien wij als een wezenlijk bestanddeel van dit systeem. Wij eisen de mogelijkheid van organisaties met zelfbestuur van sociale en financiële verzekering en verzorging.

Wij eisen de herverdeling van de onderzoeksgelden ten gunste van de vrouwengezondheidscentra, vrouwenontwikkelingsinstituten, gezondheidswinkels en initiatieven, die de kritiek op deze geneeskunde van de heerschappij verdiepen en verbreden en de ontwikkeling van een manvriendelijke geneeskunde nastreven.

RESOLUTIE OVER INGRID STROBL

Wij zijn in dit weekend met over de 2000 vrouwen uit talrijke landen samengekomen om onze kennis over de intriges van bevolkingsstrategen van reproductiecontroleurs, van genengluurders en genenverbrokkelaars open te leggen en om gemeenschappelijk verdere mogelijkheden te ontwikkelen, binnen in hun wanarbeid te knoeien. Wij zijn ook samengekomen, om onze solidariteit met die vrouwen te tonen, die sinds eind vorig jaar door de BRD-staat vervolgd worden, gekriminaliseerd en vast worden gehouden, omdat zij zich in onvoldoende mate aangepast zouden hebben aan de normen en wetten van het staatsrechtelijke patriarchaat. Het verwijt tegen de vrouwen: lidmaatschap van de 'Rote Zora' of de 'RZ'. Wij zijn blij, dat Ulla Penselin weer vrij is en aan dit kongres deel kan nemen. Wij zien een reden voor haar arrestatie in december in haar vrouwpolitieke engagement tegen bevolkingspolitiek en de reproductie en genetechnologie. Haar vrijlating was niet in de laatste plaats te danken aan de sterke openbare druk.

Deze is klaarblijkelijk nog niet voldoende geweest, om ook Ingrid vrij te krijgen. Zij is zoals haar schriftelijke bijdrage aan dit kongres op vrijdagavond getoond heeft -verder ongebroken in voorlopige hechtenis.

Van haar wordt geëist de persoon te noemen, aan wie zij een wekker gegeven zou hebben, die zg. bij een aanslag gebruik zou zijn. Zij weigert, een naam te noemen, omdat het tot haar politieke moraal hoort, dat zij andere mensen niet aan een murw makende, waar mogelijk verwoestende vervolging door deze staat blootstelt. Zij zegt daarover zelf: "...wanneer ik deze houding opgeef ben ik niet meer ik. En dat zou een nog veel fundamenteelere ingreep in mijn leven zijn dan de gevangenis".

WIJ EISEN DE ONMIDDELLIJKE VRIJLATING VAN INGRID STROBL EN DE STOPZETTING VAN ALLE BEKENDE EN ONBEKENDE OPSPORINGSAZAKEN.

FORUMS DOKID SIOEL:

c/o OIG Düsseldorf
3. Straßens
4000 Düsseldorf

STADHUISPLANNEN? HOEZO!

Op de vijfde verdieping van het imposante gebouw van gemeentewerken, dat slechts via een achterdeurtje toegankelijk was.

Met een voorzitter, die van z'n baas moest zorgen, dat alleen de voorstanders het woord mochten voeren.

Met een informatie- en presentatieteam, waar het Veronica promotieteam niet aan kan tippen.

Met een trouw klupje fans (ca. 7) die gezien hun leeftijd het voltooide stadhuis waarschijnlijk nooit zullen meemaken.

Zo moest dan deze vierde hoorzitting - openbaar, wel te verstaan! - over de bühne gaan.

Maar alles liep, ondanks de zorgvuldige planning, toch een beetje anders. Van alle kanten klonk alleen maar felle kritiek; een koor-tje zorgde voor een ander geluid. En de voorzitter werd zichtbaar nerveus, maakte een paar onbehoorlijke blunders en deed z'n best de zaak toch glatjes te laten verlopen.

De afloop van de "hoorzitting" moet dan ook wel als een zegen van boven worden beschouwd; ten minste voor de toneelspelersters. Met zichtbaar genoegen kon door de voorzitter worden vastgesteld, dat de rit er nu bijna op zat. Nou, ze zullen het wel merken: voor de Haagse bevolking gaat het feestje pas beginnen.

Lees daarom in de volgende Zwarte, waarom we die Yuppies haten!

VAN HOORZITTING NAAR HOORZITTING; ZE DOEN HET TOCH! (2e deel)

We hoeven het niet langer te hebben over de wensen van de Haagse bevolking in zake het stadhuis. Herhaaldelijk heeft een ruime meerderheid "NEE" gezegd.

Ook over de financiering van het gedrocht is het wezenlijke al gezegd. Bij toenemende armoede en verloedering, bij catastrofale bezuinigingen op onderwijs en gezondheidszorg dient het geld anders te worden besteed.

Als we nú nog over het stadhuis willen praten, dan moeten we het hebben over de plaats die het inneemt bij de ontwikkelingen aan het Spui.

Na de voltooiing van het muziektheater en het Pullmanhotel, het bouwbegin van de Tweede Kamer en de sloop van de Lumuskantoren staat nú de bouw van het nieuwe stadhuis - inclusief de sloop van Hulshof - op het programma. Er volgt de bouw van het theatercentrum - inclusief de sloop van een histories wijkdeel.

En om het ons duidelijk te maken, dat het daarmee nog lang niet afgesloten is, zitten we hier nu in 'n gebouw dat eveneens moet worden gesloopt. De bouwsubstantie is weliswaar vele malen beter dan wat ervoor in de plaats moet komen en het gebouw zou nog vele tientallen jaren onderdak kunnen bieden aan verschillende diensten en of bewonersters. Wat aan de Torenstraat 172 wél kon, mag hier blijkbaar niet gebeuren. Hier heeft het collegen andere plannen laten prevaleren.

En als we van hieraf terug over het Spui naar het Buitenhof lopen, is aan de huizen duidelijk te zien, wat er nog allemaal staat te gebeuren aan deze ader van de binnenstad.

Naast de verkeersader van de Utrechtse Baan en het Centraal station liggen keurig de verschillende overheidsdiensten en hoofdzetels van de allergrootste bedrijven geordend.. Het Spui zal 'n soort kulturele ader worden en afsluiting van een te ontwerpen stadsdeel, waar de grote winkelcentra nú al ingepland zijn - 'n soort Hoogkatrijne bij CS. En niemand kan beweren, dat de woonfunctie geen aandacht heeft gehad; de woontoren en de Zwarte Madonna zijn een sprekend toonbeeld van de gemengde functies, die de plannenmakersters aan het Nieuwe Centrum hebben toegedicht.

Maar natuurlijk rammelt het aan alle kanten: de chroniese leegstand van de "zo gezellige buurtwinkeltjes" in de Zwarte Madonna is even veelzeggend als de onverhuurbare kantoren achter HS.

En of dit alles voor het Oude Centrum ingrijpende gevolgen heeft? Daarover kan "Boze Emma" wel een aardig liedje zingen. Bezuidenhout is namelijk nú al de andere kant van de geplande City.

Cityvorming betekent herstructurering van de gegroeide deelfuncties van de binnenstad naar maatstaven van efficiency en procescontrole. Zorgvuldig uitgebalanceerde belangen van representatie, schone kunsten en edel genot zorgen voor toestroom van dure voorzieningen en gelegenheden, alles tot een geheel, waar niets meer mis kan gaan en ook niets mis mag gaan, gezien de groep mensen, waarop gemikt wordt. De City als tippelzone voor de yuppie.

Of de bewonersters van het Oude Centrum dát willen, lijkt mij een overbodige vraag. En precies daarom zijn wij tegen de bouw van een nieuw stadhuis.

EL PAIS

HOOFDREDACTEUR: JUAN LUIS CEBRIAN

ONAFHANKELIJK OCHTENDBLAD

AMSTERDAM, DINSDAG 11 NOVEMBER 1986

Redactie, Administratie en Drukkerij: Miguel Yuste, 40 / 28037 Madrid / ☎ (34-1) 754 38 00

Een nieuw Spanje in Nederland

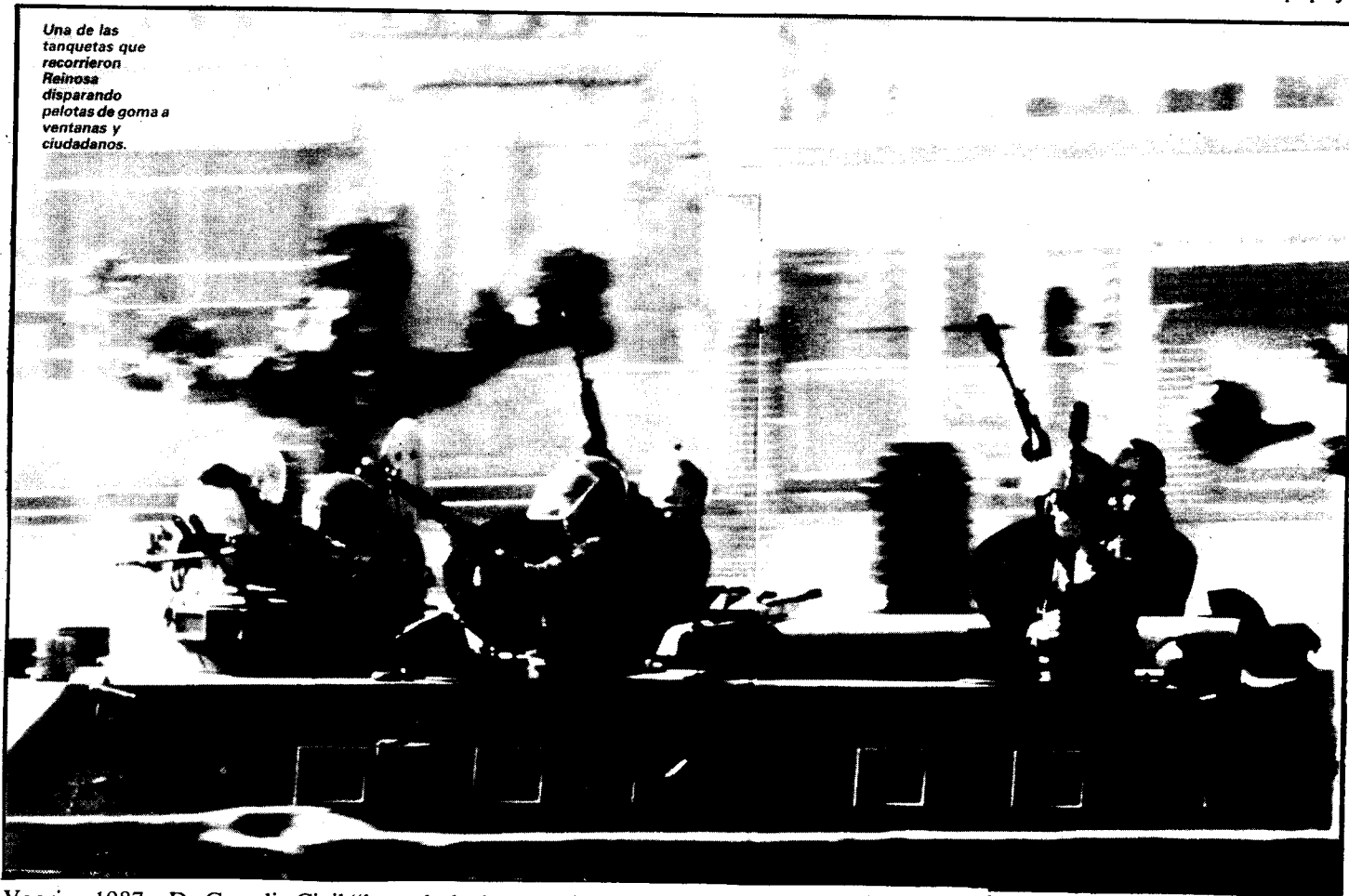
Het nieuwe Spanje presenteert zich deze week in Amsterdam; een tentoonstelling waaraan EL PAIS deelneemt met een expositie over zijn eerste tien levensjaren. De Nederlanders en de Spanjaarden kun-

nen elkaar nu opnieuw ontdekken en zich bevrijden van clichés als de ijzeren hertog uit de tachtigjarige oorlog of de zonnige costa's van nu. Het herstel van de democratie in Spanje en de voorttrekkersrol van

Nederland op maatschappelijk gebied zullen daarbij de toon zetten. Nieuw is dat nu beide volkeren de tolerantie hoog in het vaandel voeren. Een wederzijds gevoel van bewondering en nieuwsgierig-

heid voert tot vele vragen en tot eerste antwoorden. Deze bijlage, een gezamenlijk initiatief van EL PAIS en de *Volkskrant*, geeft een Spaanse visie op Nederland en een Nederlandse visie op Spanje.

Una de las tanquetas que recorrieron Reinoso disparando pelotas de goma a ventanas y ciudadanos.

Voorjaar 1987 - De Guardia Civil "herstelt de democratie" in Reinoso (Cantabria). Tanks rijden door de stad en schieten rubberkogels af op vensterramen en burgers.

Herstelde democratie verdient respect

HARRY LOCKEFEEER

De belangstelling voor Spanje groeit in Nederland. De bewonderenswaardige wijze waarop het Spaanse volk de democratie in de afgelopen tien jaar gestalte heeft gegeven, maakt indruk. Bovendien is Spanje nu lid van de Europese Gemeenschap, dus nog duidelijker deel van het moderne Europa geworden.

Onze journalistieke interesse gaat vanzelfsprekend uit naar de rol van de media in het herstel van de democratie. Ons respect terzake voor met name EL PAIS vormt mede de basis voor een samenwerking waarvan deze Nederlandse uitgave van EL PAIS een resultaat is. Op hetzelfde moment verschijnt een Spaanse uitgave van de *Volkskrant* als bijlage bij EL PAIS.

Deze zomer stuurde een van onze medewerkers me vanuit Madrid de volgende boodschap: „Ik bezocht de expositie tien jaar EL PAIS. Prachtig. Je moet die beslist gaan zien!”

Het is er nooit van gekomen. De komende weken is die tentoonstelling gelukkig in Amsterdam te zien, als onderdeel van een grote Spanje-manifestatie.

Tegelijk verschijnt deze coproductie van EL PAIS en de *Volkskrant*. Hopelijk leveren deze pagina's een bijdrage tot de wederzijdse waardering van twee landen die vierhonderd jaar geleden elkaar bestreden en nu samen werken aan een democratisch en verenigd Europa.

Harry Lockfeeer is hoofdredacteur van de *Volkskrant*.

Bewonderenswaardige menselijke schepping

JUAN LUIS CEBRIAN

EL PAIS publiceert vandaag opnieuw een gezamenlijke bijlage met een andere Europese krant, zoals wij al eerder in Italië en andere EG-landen hebben gedaan. Maar deze editie in samenwerking met de *Volkskrant* heeft een speciale betekenis. Zij valt samen met een manifestatie die nu, met Spanje en onze eigen krant als onderwerp, in Amsterdam wordt georganiseerd; en het is voor ons een genoegen hierbij samen te werken met een van de grote dagbladen van het Oude Continent.

De nieuwe generaties van Spanje kunnen veel leren van Nederland. Het gezegd dat God de wereld schiep, maar de Nederlanders zelf hun Lage Landen hebben gemaakt, lijkt me zeer toepasselijk. En niet alleen op hun wonderbaarlijke waterwerken: de meest bewonderenswaardige menselijke schepping van deze lage landen is hun tolerantie, hun respect voor het burgerschap en hun inzet voor de vrijheid.

De historie van Spanje is daarentegen omstreken en vol botsingen; en niet bepaald briljant in de periode dat het Spaanse Imperium ook het Nederlandse grondgebied omvatte. Nu is dat Imperium niet meer dan een bitter hoofdstuk in de geschiedenis, en het democratische Spanje bezoekt Nederland nu met een nieuw gezicht en een nieuwe geest. Deze bijlage en de ideeën waardoor zij wordt beziel, zijn een onuitwisbare uiting van dat nieuwe imago.

Juan Luis Cebrian is hoofdredacteur van EL PAIS.

Nieuwspraak in twee talen

De lezers van de *Volkskrant* vinden vandaag bij hun krant een speciale uitgave van EL PAIS in het Nederlands. Tegelijkertijd ontvangen de lezers van EL PAIS een bijzondere uitgave van de *Volkskrant* in het Spaans. Het formaat van deze ongewone edities is verschillend, want voor beide uitgaven is het originele formaat van de respectievelijke kranten aangehouden. De inhoud is echter grotendeels gelijk en is het produkt van de gezamenlijke inspanningen van onze twee redacties, ter gelegenheid van de Spanje-manifestatie in Amsterdam.

Nederland, leugen is waarheid
Pagina 2

Oorlog is vrede
Pagina 8

TEGEN DE VERSPREIDING, HET ISOLEMENT EN DE VERNIETIGING VAN DE POLITIEKE GEVANGENEN

Deze oproep uit Spanje maakt deel uit van een campagne voor de vrijlating van 3 politieke gevangenen die er ernstig aan toe zijn en lange tijd in hongerstaking zijn geweest uit protest tegen de bajesomstandigheden en om de strijd in de bajes voor enige leefruimte te voeren.

Sommigen zullen er misschien wat verbaasd over zijn dat voorstanders van de gewapende strijd ons oproepen een brief e.d. te schrijven aan de spaanse Kokhals Artis, die maar te goed weet waar hij mee bezig is. (De oproep is ons trouwens pas begin januari onder ogen gekomen.) Maar iedereen kan nog (betere) akties verzinnen.

Frontline Info

De kopstukken van de ministeries van justitie en binnenlandse zaken in Madrid winden er geen doekjes meer om, ze komen er rond voor uit dat de onderdrukking van de politieke gevangenen beantwoordt aan een van te voren beraamde politiek om redenen die beslist op een ander vlak liggen dan de algemene bajesomstandigheden of de veiligheid of zo.

Het overplaatsen van de gevangenen van de ene bajes naar de andere, de martelkamers, de beperkingen van de levensvoorwaarden waarvoor met zoveel opoffering is gestreden, de pesterijen waarmee ze een korrekte ziekenhuisbehandeling doorkruisen, enzovoort, al deze maatregelen hebben niets te maken met problemen van overbevolking en veiligheid in de gevangenissen, maar worden - om het in de woorden van dezelfde hoge cipers te zeggen: "uitgevoerd om de omstandigheden te bevorderen waarin de gevangenen kiezen voor sociale aanpassing en spijtbetuiging". En dit staat direkt

in verband met de repressieve campagnes en het pakteren tegen "geweldplegers", dat wil zeggen tegen elk georganiseerd verzet en politieke oppositie op straat.

Buiten de bajes leidt de politiek van toenemende uitbuiting en industriële omschakeling van de PSOE (socialistische arbeiderspartij) ertoe dat honderdduizenden arbeiders en hun gezinnen door de werkloosheid in de ellende geraken en dat op het werk honderden doden vallen bij wat ze "bedrijfsongevallen" noemen. De brute onderdrukking van alle arbeiders- en volksstrijd draagt, net als de "vuile oorlog" in ons land, het stempel van die politiek. Verder wordt het politie- en justitie-apparaat hervormd en gemoderniseerd om de onderdrukking nog efficiënter te maken. Nu dit alles buiten gebeurt, laat zich gemakkelijk raden wat daarvan de gevolgen zijn binnen de bajes, zeker wat betreft de behandeling van de politieke gevangenen. Buiten en binnen de bajes staan we tegenover dezelfde fascistiese politiek.

Behalve het massaal overplaatsen van politieke gevangenen zijn de laatste weken ook nog nieuwe beperkingen opgelegd aan onze levensomstandigheden. Een opmerkelijk voorbeeld daarvan is het geval van de kameraden van de GRAPO, de PCE(r) en ETA in de gevangenis van Almería: daar zijn hun alle mogelijkheden van kollektief leven uit handen gerukt, mogelijkheden die zij hadden bevochten na naar die bajas te zijn overgeplaatst. Zij zitten nu - vanaf 24 oktober j.l. - voor onbepaalde tijd in isolatie.

Dit is gebeurd met het ekskuus dat voor hen dezelfde maatstaven moeten worden gehanteerd als voor het merendeel van de sociale gevangenen. Zo beweren ze ook dat ze ons door overplaatsing willen aanpassen aan het leven dat dat type gevangenen leidt. Maar ongeacht wat die hoge cipiers ervan zeggen: wij protesteren niet omdat we niet met de andere gevangenen samen willen zijn, wij protesteren omdat zij met zo'n demagogies ekskuus proberen onze status van politiek gevangene te vernietigen en ons de mogelijkheid tot kollektief leven te ontnemen, waar door wij activiteiten konden ontplooiën op kultureel vlak, cursussen en handarbeid om onze uitgaven te bekostigen; en tegelijk worden we zo ver mogelijk van onze familie en vrienden vandaan opgesloten. Kortom ze isoleren ons om hun uitroeiingspolitiek makkelijker uit te kunnen voeren onder het motto: "je geeft je over en betuigt spijt, of wij maken psychies en fysiek een eind aan jou". Maar wij hebben juist altijd de levenswaarden die een minimum aan waardigheid mogelijk maken, opgeëist voor alle gevangenen, inclusief de sociale gevangenen; en die zagen soms hun omstandigheden verbeterd als wij, de politieke gevangenen, enige ruimte hadden kunnen veroveren.

Weg dus met de leugen dat wij "bevoorrecht" zijn als wij van onze kant niet de voordelen genieten van een hele reeks rechtsregels die wel voor de andere gevangenen gelden, zoals vrijkopen van straf, rangswisseling, bezoek onder vier ogen, verlof of voorwaardelijke vrijheidsstelling. Het is de regering die ons niet als "gewone gevangenen" beschouwt, want zij pakt ons alles af wat de rest wel is gegund en legt ons lot in handen van het ministerie van binnenlandse zaken dat, zolang we opgesloten zitten, op ieder moment beslist wat zij met ons zal doen. Dat wij zo'n speciale behandeling krijgen komt alleen doordat wij deel uitmaken van de politieke oppositie; en het is die oppositie die het regime wil uitschakelen.

We kunnen in deze kontekst zelfs niet uitsluiten dat ze uiteindelijk onze fysieke uitroeiing beogen. Al meer dan eens zijn wij door de politie bedreigd met "zelfmoord plegen" in onze cel, en op zulke momenten voel je de schaduw van de vuile oorlog ook boven de bajas

hangen... Waarvoor anders zijn die miljoenen die in de vorm van geheime fondsen voor het Gevangeniswezen zijn bestemd? Iets dat voor 't eerst in de geschiedenis gebeurt? Is er soms een GAL voor in de bajas in de maak?*

We eisen dat de politieke gevangenen weer samen kunnen zijn, we eisen de ons ontrukte levenswaarden terug om ons te kunnen handhaven, we eisen dat ze ons door laten gaan met onze kollektieve activiteiten, ook om ons leven beter te kunnen verdedigen. Zo staan de zaken ervoor; we doen opnieuw een oproep om de solidariteit aan te wakkeren en des te energieker deze kriminele politiek van de regering te verwerpen, een politiek die zo goed spoort met het beleid dat zij buiten op straat voert. Wij herinneren er eveneens aan dat drie gevangenen van de GRAPO en PCE(r) - Mercedes, Inaki en Enrique - ernstig ziek zijn, we hebben dit al eerder aan de kaak gesteld. Nu dat de campagne voor hun vrijlating aan krachten wint en talrijke kollektieven, artsen en demokraten in Spanje en andere landen hun stem verheffen om hun vrijheid te eisen, roepen wij op deze eis tot het ministerie van justitie te laten doordringen in de vorm van telegrammen, brieven, enz. ter gelegenheid van Oud en Nieuw, moment waarop de krachten van een opkomende solidariteitsbeweging zich bundelen in een grote aanklacht en protest.

Solidariteit met de politieke gevangenen!

Vrijheid voor Mercedes, Inaki en Enrique!

Laten we het hoofd bieden aan de repressieve regeringspolitiek! Vooruit met de verzetsbeweging van het volk!

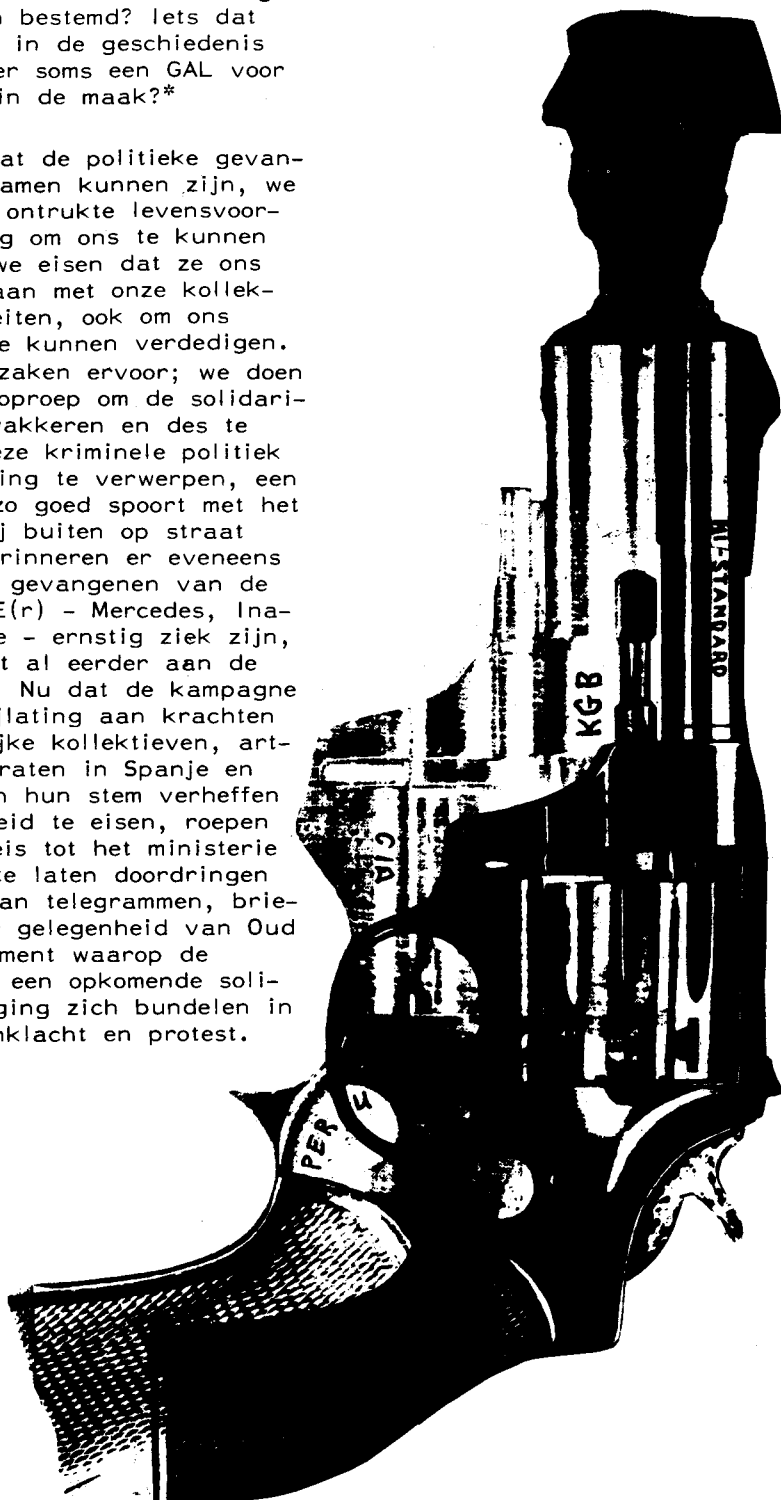
Politieke gevangenen van de PCE (r), GRAPO en een vrije kommunist. Gevangenis van Soria, december 88

Voor protesten:

Ministerio de Justicia. C/San Bernardo, 45. 28071-Madrid

Voor solidariteit:

AFAPP. Apartado 15.220. 28080-Madrid

*GAL staat voor Grupos Antiterroristas de Liberación (Antiterroristische Bevrijdingsgroepen), beruchte doodseskaders die de afgelopen jaren vooral terreur zaaiden onder de naar zuidwestelijk Frankrijk uitgeweken Basken. Gestuurd vanuit Madrid worden hun operaties met geheime fondsen gefinancierd; het werk op straat wordt uitgevoerd door smeris in burger en huurmoordenaars. De GAL heeft vele tientallen slachtoffers op zijn naam gebracht door (meer dan 20) moorden, aanslagen, verdwijningen ontvoeringen... Toen de direkte uitlevering van Basken aan Madrid door Frankrijk flink op gang kwam - in het kader van de Europese "antiterroristische" samenwerking in het algemeen en die tussen Madrid-Parijs in het bijzonder - werd de GAL een stuk minder actief.

HET RADIKALE BINNEN HET DAGELIJKSE of van de gootsteen in het riool

De "beweging" kan er baat bij hebben als zij door dit stukje van vrouwen uit Baskenland wordt bewogen. Sommige facetten zijn misschien wat overdreven; en ook vinden wij [enige vriend(inn)en] dat scheidslijnen wel degelijk dwars door de beide sexen lopen (je hebt bijvoorbeeld ook sexistiese vrouwen). Verhoudingen als het machisme liggen in Baskenland (en in andere "latijnse" landen) wel een stuk scherper dan hier in het moderne Noorden waar alles "diskreter" verloopt en de man-vrouw verhouding als "zeer progressief" geldt. Maar dat neemt niet weg dat je voor "machismo" net zo goed naar Vrankrijk of Drankrijk kunt gaan als naar Baskenland of Frankrijk. Hoe vaak zijn wij niet een afspiegeling van de wereld om ons heen, alleen zijn de verhoudingen in de "beweging" veel vermomder.

Het artikel is uit Eutsi nr. 2.

zijn vanuit deze panden, óók in de persoonlijke relaties en in het dagelijks dynamies samenleven bij vergaderingen enzo.. Er moet veel shit worden weggeruimd en in die zin zullen we ook hier bij nul moeten beginnen en bij een echte vrije levenshouding.

Het is in principe een feit dat vrouwen meer open staan voor gevoelens, voor het persoonlijke en dat het de mannen meer moeite kost en dat ze hun gevoelens verstoppen voor andere mensen [vriend(inn)en] alsof het een thema betreft waar je niet over praat. Ze zijn er vaak bang voor toe te geven dat ze niet genoeg aan zichzelf hebben, zij negeren hun gevoelsleven en ze stellen niet de rol van harden ter discussie die hun is toebedeeld.

Als we het systeem echt verwerpen zullen we de ons opgedrongen rollen moeten verwerpen en dan is het onze zaak om iedereen te veranderen. Wat betreft de gevoels-

relaties tussen 2 seksen moeten we vaststellen dat er vrijwel geen sprake is van openlijk en spontaan lichamelijk contact, dat ze ons niet toestaan naar buiten toe te laten zien waar we zin in heb-

ben op de manier die we zelf kiezen. Men aksepteert de opgelegde prototypiese regel van mannelijke relaties: steriel en koud.

We willen lichamelijk contact maar zonder "geslijm". We verwerpen "verkering" omdat het een geïnstitutionaliseerde manier is om je tijd door te brengen, eentje die de ruimte beperkt om andere interessante relaties te ontwikkelen. We geloven dat de "alternatieve beweging" - muziek, blaadjes of andere kulturele uitdrukkingsvormen - een mannenzaak is, door hun ingepikt en gemaakt tot iets waarin de mannelijke wereld tot uitdruk-

king komt in diskriminatie en eensoms overdreven machisties tintje in teksten van liedjes en strips.

"Es zien wanneer ik een politie vrouw te pakken krijg om de hele dag met haar bezig te zijn"

"Met vrouwen, klojen, klojen, klojen"

"We houden van vrouwen en bier om ons de hele dag te vermaaken".

In strips zijn de helden steeds de kerels en de vrouwen zijn stereotiep afgebeeld als een stel tietten en vermaak... We bekritisieren het seksisme in de muziek maar we zien ook de muziek als een medium als een ruimte waar wij vrouwen voor moeten vechten. We willen het vrouwelijke in de taal gebruiken. Over sex zouden we lang en breed kunnen praten maar het is duidelijk dat de sexualiteit van de mannen niet de onze is en dat het niet de penetratie is waarmee alles staat of valt. Nog iets anders: we hebben een clitoris!

We vinden dat je seks niet zo resultaatgericht moet inschatten, maar dat het plezier inscht veel breder en rijker is, waarin alle aspecten van communicatie in het spel zijn (fantasie, creativiteit, erotiek...).

Wat betreft de verdeling van het werk zou het niet slecht zijn dit te bekijken vanuit onze persoonlijke ervaringen van alledag. De mannen doen niet alleen geen "vrouwenwerk" maar ze laten ons bovendien niet die dingen doen waar zij "geschikt" voor zijn,

Wat de verhoudingen aangaat die ons door de staat, zijn instellingen en het technologiese beheer worden opgelegd, vinden wij vrouwen dat het niet alleen nodig is om ons daarvan bewust te worden op het gebied van het militaire, het sociale, het wonen, het kapitaal en het privébezit, maar ook wat onze eigen manier van met elkaar omgaan betreft in de zogenaamde "privésfeer".

We zijn ons bewust van het probleem dat we op een of andere manier kommunikatief gekastreerd zijn, en dit wordt nooit es ter discussie gesteld in de alternatieve bewegingen, alsof het probleem niet zou bestaan, want er zijn altijd wel onderwerpen van "groter belang". Het is ons duidelijk dat er ook veel open deuren moeten worden ingetrapt om bij nul te beginnen; daarom beginnen we ook bij kraakpanden, die immers vrij beogen te zijn, om onze manier van vechten te beramen en actief te

Dan denken de mannen aan zichzelf maar als het om dingen gaat als schoonmaken en opruimen, dan zien ze ons ineens wel zitten, bovendien worden we er dan als eersten op gewezen. Wij vechten tegen deze werkverdeling, maar zij maken het ons niet makkelijk. De redenen die ze geven zijn: dat zij op hun beurt werk doen dat noodzakelijker is dan opruimen en schoonmaken, wat "weinig belang"

van gemengde groepen duidelijk voor ogen te krijgen en er daarna mee de straat op te gaan. We geloven niet dat het onze plicht is een soort "moeder-zendinge" van de mannen te zijn. Wat ons interesseert is zelf zoveel mogelijk de repressieve mechanismen of struk-

want ze hebben geen vertrouwen in ons. Zo kunnen ze laten zien waar ze goed in zijn, dan voelen ze zich meer en bovendien geloven wij vaak niet in onszelf, wij die ze steeds achter de broek zitten om mee te doen met de activiteiten van ons allemaal. En als wij dan ook nog proberen het werk te doen waar zij zich "geschikt" voor achten, dan zitten ze er prompt met de neus bovenop om ons instructies te geven: "je moet het zo doen", "niet zo"; of "je hebt het goed gedaan", wat ze niet zeggen om onze verdiensten te erkennen. De beledigingen kunnen van beide kanten komen, afhankelijk van de manier waarop sommige mensen dingen gemakkelijker doen dan an-

dere. Maar 't is niet door toeval dat vrouwen "bepaalde facetten" ontwikkeld hebben en de mannen andere. Dat blijkt wel op 't moment dat werk gedaan moet worden dat erop aan komt: want er moet gespijkerd worden en hout gejat.

heeft, maar logies iemand moet het doen. Het kost ze moeite dit te aksepteren omdat ze zich op geen enkele wijze macho voelen, want wij zijn toch zo "alternatief". Toegeven zou bij hun tot een diepe identiteitskrisis leiden.

In het geval van raden en vergaderingen is er in de meeste gevallen een meerderheid van mannen maar ook als de verdeling gelijk is domineren de interventies van de mannen en het zijn vooral hun meningen die ze geloofwaardiger achten en op de voorgrond stellen. Je moet je [als vrouw] konstant opnieuw bewijzen opdat ze je geen ruimte afknabbelen. Wij vrouwen hopen eerst onze eigen positie los

turen van macht bloot te leggen en onze eigen kracht te ontwikkelen, dat wil zeggen eigen posities en aktievormen te ontwikkelen. De resultaten die we eruit halen moeten een plaats krijgen in het politieke werk dat we samen met de mannen doen. Om deze redenen stellen we voor langzamerhand meer vrije ruimtes voor vrouwen in "gastetxes" en andere kraakpanden te kreëren om onszelf terug te vinden, vertrouwen in onszelf te krijgen, ons bewust te worden van wat ons onderdrukt en onderling elkaar te steunen.

Hoe dan ook, we zouden graag willen dat de mannen hun dagelijks gedrag ter discussie stellen in alle bewegingen en "gemengde" ruimtes. Want het is duidelijk dat wij ons evenmin van die toestand bevrijden doordat we vrouwen zijn.

WE WERDEN NIET ALS VROUWEN
GEBOREN, WE ZIJN HET GEWORDEN

Simone de Beauvoir

VOORWOORD .

De tekst van Ed Mead is voor mij een stuk oriëntering. De eerste keer dat ik een tekst lees over anti-seksisme van een revolutionaire man, die uitgaat van de praktijk. Zijn ideeën staan me daarom zeer na.

Omdat ik weet dat antisexisme in de bajes en speciaal in de Amerikaanse bajes ook altijd praktijk betekent. Praktijk, die uitstijgt boven boven het veranderen van de eigen structuren. In deze situatie betekend anti-seksisties denken en zich uiten, altijd de konfrontatie in alle hevigheid. Het betekend je ideeën doorzetten tegenover andere gevangenen en bewakers. Het betekend ook jezelf blootstellen aan aanvallen op je eigen leven. Het is een hard, existencieel gevecht en een konstante militante praktijk.

Hij is ons met zijn praktijk ver vooruit, ook al hebben we goede en juiste ideeën over anti-sexisme. Door eigen structuren steeds weer iets te veranderen, toon je de eigen ontwikkeling in onze alledaagse praktijk en in onze praktijk als georganiseerde kracht. Daar begint ook de ernst van de zaak:

Als de verandering van de eigen structuren parallel loopt met de offensieve omzetting van anti-seksisme in een politieke praktijk.

(Deze inleiding en ook de brief van Ed Mead staan in de brochure van de 'Hodenbadengruppe', Antiseksistische Schrittvorsuche.)

ED MEAD, GEVANGENE UIT DE GEORGE JACKSON BRIGADE.

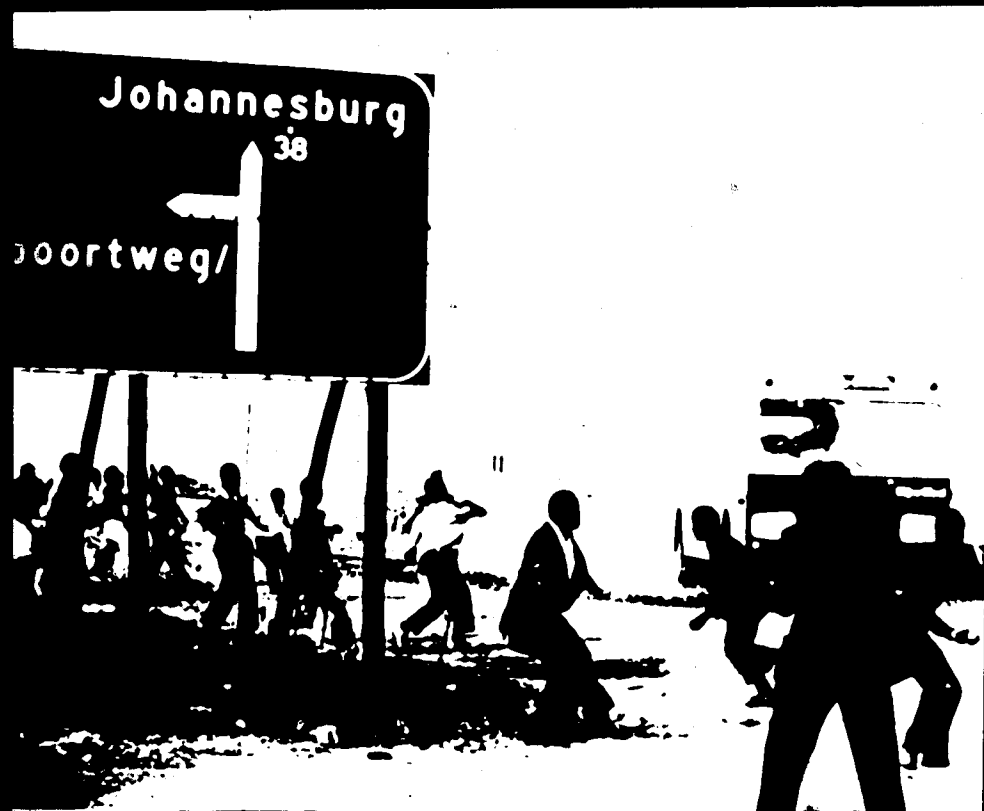
Marx heeft ooit geschreven, dat niemand vrij kan zijn, voor we niet allemaal vrij zijn. Dat is waar.

Wat voor maatschappij zullen wij opbouwen als die niet alle mensen sterker maakt, maar alleen de mannen? De toekomstige revolutie moet werkelijk de vrouwen sterker maken, en dat zal ook gebeuren. Niet vanwege de grootmoedigheid van mannen, maar veel meer vanwege de kracht en vastbeslotenheid van de vrouwen om hun onderdrukking te beëindigen. De strijd tegen sexisme is net als de strijd tegen rassisme een wezenlijk bestanddeel van het bereiken van de overwinning. Omdat het doel van onze zaak de overwinning is, moet een centraal aspect van ons alledaags, politiek werk de discussie over rassisme en sexisme zijn.

Net als m.b.t. rassisme moeten progressieve, mannelijke gevangenen op alle nivo's tegen sexisme strijden. Bereikt wordt dan, dat we culturele veranderingen in ons zelf verwezenlijken, als we vrouwen niet meer negeren, maar luisteren naar hoe zij hun onderdrukking definiëren en proberen sexistiese rolpatronen uit te bannen. Mannelijke gevangenen die werkelijk houden van vrouwen, zullen niet alleen ophouden met ze te onderdrukken, maar zullen ook hun bevrijding strijd ondersteunen.

Een anti-sexistiese man te zijn, betekend meer dan de afwas doen, beddegoed verschonen of vrouwen als mensen ipv. sexobjecten zien. Ten eerste betekend het dat zo'n man zijn macho-trip moet afbouwen, en die moet vervangen door de tot dan toe onderdrukte aspecten van zijn mannelijke persoonlijkheid. Dat betekend dat hij zijn gevoelens moet ontdekken en ermee in contact komen - de tedere en lieflijke kant van de mannelijke natuur. Om zich beter uit te kunnen drukken, moeten mannen leren meer kwetsbaar en open te zijn onder elkaar. De meeste mannen zijn niet in staat om hun angsten en onzekerheden zelfs aan hun alderdierbaarste broeders mede te delen, maar ze gieten deze gevoelens in de schoot van de eerste de beste vrouw, die ze tegen komen. Dit is een vorm van sexisme.

Hoe kunnen mannen bijdragen tot de ontwikkeling van vrouwen, wanneer ze voortdurend haar energie verbruiken? Veel mannen verdelen graag hun vleiereien over de vrouwen.

die hen beminnen, MAAR ALS HET EROM GAAT DAT ZE EEN PAAR MANNELIJKE PRIVILEGES MOETEN OPGEVEN, DAN BRENGT HUN GEDRAG HET ZWIJN TEVOORSCHIJN DAT ZE IN WERKELIJKHEID ZIJN.

Vrouwen hebben hun energie onder henzelf nodig. In plaats van deze energie voor de behoeftes van mannen op te eisen, moeten progressieve, mannelijke gevangenen beginnen te zorgen voor emotionele ondersteuning van hun broeders.

De mannelijke gemeenschap buiten op te bouwen is een belangrijke stap naar de fundamentele, waarop de ingrijpende persoonlijke veranderingen moeten rusten. En dat moet gebeuren zonder extra te zeggen dat de vijandige en minachtende houding van de meeste 'straight men' (hetero mannen) tegenover flikkers en potten meedogenloos moet worden ver-

huisvrouwen is nog stukken slechter. Zij brengen een hele generatie van nieuwe arbeiderinnen groot, krijgen echter geen cent voor het sociaal produktieve en wezenlijke werk, dat ze uitvoeren. De huisvrouw is letterlijk de slavin van de man, met wie ze getrouwt is, afhankelijk van hem voor alles wat zij nodig heeft. Sexisme is net als rassisme hoofdzakelijk een systeem van economische uitbuiting, die door de rijken tot vergroting van hun winsten wordt gebruikt. Zoals de HEERsende klasse de witte arbeidersklasse gunsten

geeft als zij rassisme handhaaft, zo schuift zij ook mannen gunsten toe, wanneer zij vrouwen dom houden, isoleren en voortdurend onderdrukken. OP dezelfde manier zoals zwarte en andere onderdrukte volkeren in de V.S. witte rassen aan de kant slaan, om met handen aan de keel van

GEORGE JACKSON

Een wezenlijk deel van dat, dat wij bereiken willen, zijn nieuwe en uitbuitingsvrije relaties tussen mensen te vinden. Maar dat zal nooit gebeuren, zolang mannen hun onderdrukkende verhouding tegen over vrouwen en alle andere onderdrukte mensen niet veranderen. Het is de zaak van de onderdrukker, de dynamiek van hun onderdrkkingsmethoden te begrijpen en niet de zaak de onderdrukte, om hen dat bij te brengen. Wanneer culturele veranderingen zeer moeilijk te bereiken zijn, is het opofferen van de privileges voor dat, wat je liefhebt, een geringe prijs. Het tempo waarmee deze veranderingen gemaakt, wordt door de individuele beslissing bepaald, de machtelozen te willen sterken.

Om het nog een keer te herhalen; de strijd tegen rassisme strekt zich ook uit op de actieve ondersteuning van de nationale bevrijdingsstrijden van de onderdrukte volkeren tussen de bestaande VS-grenzen. De strijd tegen sexisme eindigt niet bij het verslaan van de sexuele rolpatronen, maar reikt tot die macht, die achter deze rolpatronen staat, het instituut van de heteroseksualiteit.

slagen. Dit geldt bijzonder voor gevangenen, die vaak diep zittende sexuele onzekerheden op dit gebied schijnen te hebben. Flikkers worden onderdrukt. Iedere gevangene, om het even of hij zwart of wit is, die verbaal of op andere tot deze onderdrukking bijdraagt, doet daarmee het werk van de bajesdirectie/de staat en vertraagt daarmee de ontwikkeling van zijn eigen bevrijding. Ons doel moet het uitroeien van alle vormen van uitbuiting zijn - de sexistiese net zoals de rassistiese en de economiese.

De handhaving van de ideologie van de heteroseksualiteit, gelegitimeerd in het instituut van het huwelijk, is de basis van de sexuele en economiese uitbuiting van vrouwen. Kapitalistiese afpersing van meerwaarde uit het werk van loonarbeiderinnen is al slecht genoeg, maar de situatie van

de bourgeoisie te komen, ook zo moeten vrouwen het mannelijk chauvinisme doorbreken, om hun vrijheid te verkrijgen. Die mannen, die weigeren mannelijke of witte privileges op te geven zullen zichzelf aan de foute kant van de barrikade terugvinden. Zij zullen elkaar met bajesamentenaren, smerissen, de staat en de heer-sende klasse weerzien.

MANNEN, IS ER NU NOG NIETS GEBEURD?

Het belangrijkste van de mannengroep is voor ons het verinnerlijken van bepaalde politieke principes in ons dagelijkse leven, in ons denken en voelen, en in onze strijd. De scheiding tussen het persoonlijke en politieke: de man, die strijd voor bevrijding en omverwerping van het kapitalistische systeem, zonder daarin anti-patriarchale strijd te betrekken, is tegelijkertijd de man die bevrijding van vrouwen verhindert. De vrijblijvendheid van de anti-sexistische/anti-patriarchale strijd overwinnen betekent dus voor mannen, dat ze moeten erkennen onderdrukker te zijn.

Deze tekst van Ed Mead vinden wij wij een goede tekst om te vertalen en te publiceren. Niet alleen omdat hij ons aanspreekt, een brief van een zwarte revolutionaire gevangene die duidelijke taal spreekt over sexismen/heteroseksualiteit. Maar vooral ook omdat in deze brief duidelijk wordt dat de strijd op alle fronten gevoerd moet worden. Dat het de houding van de strijdenden onder elkaar en van ieder afzonderlijk is, van waaruit de strijd gevoerd wordt. Hij gaat als gevangene de confrontatie met het systeem op het scherpst van de snede aan. Lichaam en geest als bevrijd gebied veroveren op de staat, naar je eigen perspectief leven: patriarchale structuren afbreken is een noodzakelijke stap. We publiceren deze vertaling van Ed Mead als vervolg op enkele stukken die al eerder in de Zwarte hebben gestaan. De "mannenbeweging" bestond vroeger vnl. uit praatgroepen voor mannen, die "het moeilijk hadden" met hun gevoelens. De laatste tijd hebben er weer een aantal stukken in de Zwarte gestaan over mannenstrijd. Deze nieuwe aanzetten om de anti-patriarchaat discussie opnieuw, (anders en beter dan vroeger) te voeren juichen wij toe. Het doel van onze mannengroep is dan ook de vrijblijvendheid in de anti-sexistische/anti-patriarchale te overwinnen. Mannen bezitten de luxe positie dat ze niet uit noodzaak gedwongen worden om CONSTANT na te denken over hun bijdrage aan deze sexistiese/patriarchale maatschappij.

Prakties houdt dit alles o.a. in dat het macho-sfeertje/cultuurtje van de linkse sien veranderd moet worden, en niet alleen in huiselijke kring, ook in onze kroegen, vergo's, akties en verklaringen. Tot slot: Ed Mead is ons met zijn praktijk ver vooruit, we hebben nog veel te leren. Daarom roepen we mannen op om via de Zwarte met ons te discussieren over dit stuk en de anti-patriarchale strijd.

Ed Mead # 251397
P.O. BOX 777
Monroe, W.A. 98272
U.S.A.

GEVANGENEN IN DE V.S. ---
MANNEN TEGEN SEXISME:

De volgende tekst is van Ed Mead, gevangene uit de George-Jackson-brigade. Ed Mead was lid van de groep 'mannen tegen Sexisme' die in '77 na een 47-daagse hongerstaking in Walla-Walla ontstaan is. (Walla-Walla is een Hoogsicherheidsstrakt in de VS). In deze bajes organiseerden zich, ondanks extreem sterk racisme, gevangenen met verschillende huidskleur, flikkers en transsexuelen. Zij bediscussieerden in openlijke bijeenkomsten thema's als verkrachting, vrouwelijke en mannelijke rolpatronen en praktische zelfverdediging voor gevangenen, die regelmatig blootstaan aan bedreigingen/aanvallen. Deze aanvallen, vooral verkrachtingen, richten zich speciaal tegen flikkers, transsexuelen en 'zwakkere' gevangenen.

Het beeld, dat mannen, door jarenlang uitsluitend contact met andere mannen, gedwongen homoseksueel worden, en verkrachtingen van mannen door andere mannen een homoseksuele gewelddaad is, is verkeerd. De verkrachters blijven heteroseksueel. De meeste verkrachtingen van mannen zijn heteroseksuele gewelddaden, die een verschuiving van geweld van vrouwen naar mannen is. De verkrachte man wordt in de fantasie van de verkrachter een vrouw.

Verkrachtingen in de Amerikaanse bajes zijn alledaags en geen uitzondering. Ze zijn een uitdrukking van het door het bajesbeleid en de cipiers altijd weer opnieuw geschapen en in stand gehouden geweldsklimaat, en de uitdrukking van seksisme binnen en buiten de bajesmuur.

Een voorbeeld waar je haren recht van overeind gaan staan, is het verhaal van een jonge anti-oorlogs-demonstrant, in de zestiger jaren. Hij werd voor 48 uur ingesloten, en in die tijd door 30 mannelijke gevangenen, door de bewakers getolereerd en daartoe aangespoord, aaneenlopend verkracht. De perfecte methode, het idee, ooit weer in de bajes terecht te komen, tot een absoluut horrorbeeld te maken. In dit geval gericht tegen een politiek activist, met het doel hem klein te krijgen. Het staat echter voor een alledaagse situatie, die bovendien iets over de Amerikaanse bajes als tuchtplaats van bruto geweld en ongelooflijke verrotting zegt.

Eind '78 werden alle groepsleden, na de ontdekking van een ogenschijnlijke ontsnappingspoging, in totale isolatie gezet, en naar verschillende bajessen verplaatst. Eén gevangene van de groep, Carl Harp werd in 1981 in St. Quentin vermoord.

racisme en

Migranten als schietschijf

De laatste weken is Brussel het toneel van een hele reeks razzia's en machtsontploffingen van politie en rijkswacht. De Schaarbeekse politie schoot twee jonge Arabieren dood en een Turkse jongen werd levensgevaarlijk gewond toen een rijkswachtkogel hem trof. De slachtoffers van het politietoedreden zijn telkens jonge migranten. Tegelijkertijd wordt een perskampanje tegen de "onveiligheid", de "drughandel" gevoerd. La Dernière Heure van 10 januari 1989 titelt "Schaarbeek-la-Drogue." Het extreem-rechtse Schaarbeekse gemeenteraadslid, Philippart, houdt de ene perskonferentie na de andere om haar bekende stellingen over de jonge migranten te spuien. Extreem-rechts en delen van de politie en rijkswacht, willen duidelijk de spanning in bepaalde Brusselse migrantenwijken ten top drijven.

Vrijdag 23 december, hoek Bertrandlaan en Josaphatstraat, Schaarbeek, 10u. Agenten van de gerechtelijke brigade van de politie van Schaarbeek schieten twee jonge Arabieren, Abdella Azouzzine (17 jaar) en Ridah Oeslatin (20 jaar) dood.

Op radio en televisie wordt volgende versie van de politie overgenomen: "Er is een overval gepleegd op een tiercé-lokaal in Schaarbeek. Twee jonge Arabieren vluchten weg met 60.000 fr. in de richting van de Bertrandlaan. Daar gaan ze in een kafee iets drinken. Ze bestellen er een taxi. Als ze ingestapt zijn, rijdt een politiewagen de taxi klem. De jonge Arabieren trekken een pistool, bedreigen de taximan en zeggen hem: «Rij door.» Op dat moment schieten de politieagenten de twee dood, om het leven van de taximan te redden." Wij verzamelden getuigenissen uit de wijk. Het gebeuren van 23 december heeft zeer veel mensen, immigranten en Belgen ver-

schrikkelijk geschokt. Moeten jonge mensen, die een overval hebben gepleegd, zo maar, zonder vorm van proces, ter plaatse executeren? De door ons verzamelde getuigenissen zetten vragen tekens bij de officiële versie. Waren dit wel de overvallers? En vooral: hadden ze wel een wapen en hebben ze daarmee de taxichauffeur bedreigd? De ooggetuigenversies van de feiten laten in ieder geval vermoeden dat het antwoord op die twee vragen negatief is. De getuigen wensen anoniem te blijven, gezien hun job in de buurt. Wij laten ze hier aan het woord.

10 kogels en gemikt op het hoofd

Getuige 1: "Ik ging om 10u mijn lottoformulier afgeven op de Bertrandlaan. Ik zag twee jonge Arabieren in een taxi zitten. Op dat ogenblik komt die zwarte politiewagen aangereden en blokkeert de taxi. Drie agenten omsingelen de taxi: één agent achter de wagen, één aan elk van de zijkanten. De ene agent lost onmiddellijk een waarschuwingsschot in de lucht. De andere trekt de achterdeur rechts open en roept: "Beweeg niet". De taximan stapt uit, en loopt weg. Onmiddellijk wordt in het hoofd van de twee jongeren

geschoten. Ik heb me gebukt. Ze hebben wel 10 keer geschoten. Die jongeren waren juist uit het kafee op de hoek gekomen. Ze hadden er rustig zitten babbelen, een koffie gedronken en een taxi gebeld. Welke dieven gaan op hun gemak iets drinken? Toen de jongeren uit de auto werden gehaald, de één dood en de andere levensgevaarlijk gewond, heeft de politie hun zakken doorzocht. Er werd niets gevonden. Geen pistool, geen geld. Onmiddellijk na het gebeuren werden de straten hier afgesloten. Ik moest direkt verdwijnen. De auto werd afgedekt. Rijkswachters hebben hier alles afgezet. Niemand kon er nog dichtbij komen. Ik blijf bij mijn stelling: de taximan

was al uit de auto toen er werd geschoten. Hij had niet kunnen weglopen indien hij door de jongeren bedreigd werd met een pistool. Er werd niets gevonden in de zakken van de jongeren: geen geld, geen wapens."

Getuige 2: "Een agent stelde zich op achter de wagen. Hij loste vier schoten door de achternut en trof de twee jonge kerels. Hij herlaadde zijn pistool en schoot nog een 5-tal keer. De ene Marokkaanse jongen viel neer, dood. De andere werd uit de auto gehaald. Men riep een ziekenwagen die hem naar het hospitaal voerde. Maar drie uur later was hij ook dood."

Getuige 3 woont eveneens in de Josaphatstraat, herhaalt hetzelfde op basis van alles wat hij heeft gehoord van zijn klanten in zijn winkel. "Ik heb het laatste stuk van het bedrijf gezien: de politieagent was een echte cowboy. De twee jonge gasten waren al neergeschoten toen hij nog steeds, een 5-tal minuten later, met zijn pistool in de lucht, rondliep."

Na deze feiten is in de kranten over het gegeven niets meer verschenen: niet over de overval, en ook niet over de schietpartij. Er heerste een volkomen stilte.

Wij weten ondertussen wie de politieagenten zijn. Zij behoren tot de gerechtelijke brigade van de politie van Schaarbeek. Onder hen een zekere Onghena die door de

Omsingeling van een wijk in Sint Joost door de brigade D. ordinaire en kleine winkeldiefstal te vangen. Scherpschutter

Politie en rijkswacht schieten op jonge migranten

vooroordelen

rijkswacht. Massale mobilisatie om de jonge daders van een tot "het wild" zich laat zien. (foto Van Parys)

Müssa Metin, vanop twee meter in de rug geschoten. Hij mag nog van geluk spreken, hij leeft nog.....

jonge immigranten "de terrorist van de straat" genoemd wordt. Hij is alom bekend omwille van zijn bruut gedrag tegenover vreemdelingen.

Een vluchtende in de rug geschoten

Vrijdagnacht, 30 december, Paleizenstraat, Schaarbeek, 1 uur 's nachts. Twee jongeren in een Opel Corsa worden door een GTI van de rijkswacht achtervolgt. Op zeker ogenblik botst de auto van de jongeren tegen een paaltje. De chauffeur rent weg. De jonge man naast hem, de 17-jarige Müssa Metin stapt uit.

De rijkswachters zijn intussen ook gestopt en lopen op hem toe. Vanop twee meter schiet een rijswachter Müssa in de rug. De jongen is zwaargewond.

Later zal de rijkswacht verklaren dat de jongeman "een verdachte beweging maakte door zijn hand in zijn zak te steken."

Ik schiet u allemaal neer!

Zaterdag 7 januari, Huart Hamoir Square, Schaarbeek, 16u15. Een jonge, tot Belg genaturaliseerde Marokkaan, Redouan steekt met zijn brommertje een auto voorbij. De auto doet hem stoppen. Man en vrouw stappen uit. Ze schelden de jongen uit voor vieze vreem-

deling. De autobestuurder, een man in burger, toont een politiekaart. Hij dreigt met zijn revolver. Later zal blijken dat de politieagent samen met vrouw en kinderen boodschappen was gaan doen. Met zijn dienstwapen op zak. Hij dwingt de jonge Marokkaan op de knieën en slaat met de kolf van zijn revolver in de nek van de jongen. Die begint om hulp te roepen. (La Dernière Heure zet de zaken op hun kop en schrijft op 10 januari: "De agressor geeft toe in het Arabisch om hulp geroepen te hebben".) Vrienden van Redouan, die in het parkje aan het kaarten zijn, komen toegelopen. De politieagent roept, met getrokken pistool: "Pas op, ik schiet u allemaal neer." Een jonge Belg, Michel komt dichterbij. Hij denkt dat het een speelgoedpistool is, weet niet dat die man een politieagent is en zegt: "Schiet maar op mij, als je wil!" De politieagent aarzelt niet en schiet driemaal in de brommer van de jonge Marokkaan en nog eenmaal in de lucht. De jongeren zien dat het menens is en stuiven uiteen. Op dat moment komt een politiewagen langs en de schietgrage politieagent (een agent van de drugbrigade van de Brusselse politie) wordt opgepakt, samen met Redouan. De politieagent wordt een nacht vastgehouden en in staat van beschuldiging gesteld voor slagen en verwondingen. 's Morgens gaat hij echter vrijuit. Redouan wordt dezelfde dag nog vrijgelaten. Het feit dat hij de Belgische nationaliteit heeft zal daaraan wel niet vreemd zijn.

Razzia

Dinsdag 10 januari, Huart Hamoirlaan, Schaarbeek, 16u15. Ik kom thuis. Ik rij even langs het parkje om te zien of er jongeren zitten die kunnen getuigen over het voorval van zaterdagmiddag. Maar alle straten zijn afgesloten. Ik zie overal politieagenten met honden, politieagenten in burger, met een rode armband aan, gerechtelijke politie dus. Ik

zie drie politiewagens wegrijden, vol geboeide jongeren. 31 jongeren worden opgepakt en naar het politiebureau in het gemeentehuis gevoerd.

Diezelfde avond en nacht worden vier jongeren vrijgelaten. De anderen blijven aangehouden. Zij blijven de hele nacht geboeid. De handboeien hebben een elektrische lading die een schok geeft als de gevangene de polsen niet stilhoudt. Tussen middernacht en zes uur 's morgens houden agenten huiszoeking bij verschillende aangehouden. Volkomen illegaal. Uiteindelijk blijven twee jongeren aangehouden. Eén had enkele grammen hasj bij zich, de andere vertoont sporen van druggebruik. De overigen komen woensdagmiddag om 16 u vrij. Op hen werd niets gevonden.

Woensdagmorgen geeft het parket een perskonferentie waar de operatie, die de naam "Framboise" meekrijgt, uitvoerig wordt beschreven. Maar de woordvoerder van het parket is niet in staat te zeggen of er effectief drugs gevonden zijn.

Is dit misschien een wraakactie voor de gebeurtenissen van zaterdag?

Woensdagavond tussen 17u en 18u. staan opnieuw twee politiewagens aan de beide kanten van het parkje. Alle jongeren met krulhaar en een donkere huid worden gecontroleerd. Opnieuw worden er jongeren opgeleid. Kinderen van 5, 6 jaar worden ondervraagd.

Mustapha (21 jaar): "Er heerst bij ons een klimaat van terreur. Wij willen dat die controles ophouden. Wij zijn geen dealers, wij spelen kaart in het parkje. Waar kunnen we trouwens terecht? We hebben hier geen enkel lokaal, geen enkel jeugdhuys. Vroeger was hier een jeugdhuys in de straat. De politie van Schaarbeek heeft dat gesloten. We moeten op de hoeken van de straten blijven staan. Dat zijn de enige plaatsen waar wij wat kunnen bijeenkomen. En nu willen ze ook dat nog verbieden. We nemen dit niet meer."

ONTWIKKELINGEN IN EL SALVADOR NOV. '88 TOT EIND JANUARI '89

De politieke situatie in El Salvador wordt met de dag ingewikkelder, nu de presidentsverkiezingen voor de deur staan (maart '89).

In maart '88 won de ARENA-partij bij de parlaments- en gemeenteraadsverkiezingen door de lage opkomst en door fraude en corruptie. Dit had tot gevolg dat de ARENA-partij een meerderheid kreeg in het parlement en veel burgemeesterszetels door ARENA-leden werden bezet. Het heeft ook tot gevolg dat het Noordamerikaanse anti-opstandsbeleid (oorlogsvoering op de lange termijn) onder druk is komen te staan. De ARENA-partij wil namelijk met een kortdurende totale oorlog het verzet uitschakelen en daarmee de privileges van grootgrondbezitters en industriëlen consolideren. Zij denken een dergelijke oorlog te bekostigen uit de middelen van grootgrondbezitters en industriëlen die in de USA wonen.

De PDC (christen-demokraten, partij van Duarte) - uitvoerder van de Noordamerikaanse anti-opstandsplannen - was inmiddels zo verdeeld, dat zij aanvankelijk met twee leiders naar buiten trad. Rey Prendes - die bij de ARENA-partij aansluiting zoekt - en Chavez Mena, die meer in de voetsporen

van Duarte lijkt te treden. Inmiddels heeft Rey Prendes een eigen partij opgericht en is Chavez Mena de officiële leider van de PDC. Uit geheime rapporten van de CIA blijkt dat deze Chavez Mena als presidentskandidaat naar voren zal schuiven. Uit dezelfde rapporten blijkt ook, dat de CIA activiteiten zal ontwikkelen om de kleine rechtse partijen te bundelen en aan te laten haken bij Chavez Mena.

Voor het eerst in 10 jaar zullen linkse partijen mee gaan doen aan de verkiezingen. Zij hebben zich verenigd in de Demokratiese Konvergentie. Dit is een coalitie van een aantal partijen die voortkomen uit de FDR. Het FDR is een overkoepelend orgaan van vakbonden en oppositiepartijen, die niet kiezen voor de gewapende strijd, maar deze wel ondersteunen en een alliantie zijn aangegaan met het FMLN. De linkse partijen willen gebruik maken van de politieke ruimte die de verkiezingen bieden en deze gebruiken om te komen tot: politieke legitimiteit (bestaansrecht), het bewust maken van de bevolking en het opbouwen van een consensus en het vormen

van een breed front voor een politieke oplossing voor de problemen in El Salvador. Mogelijke presidentskandidaten voor de ~~CD~~ zijn: Ungo, Zamora en Roldán.

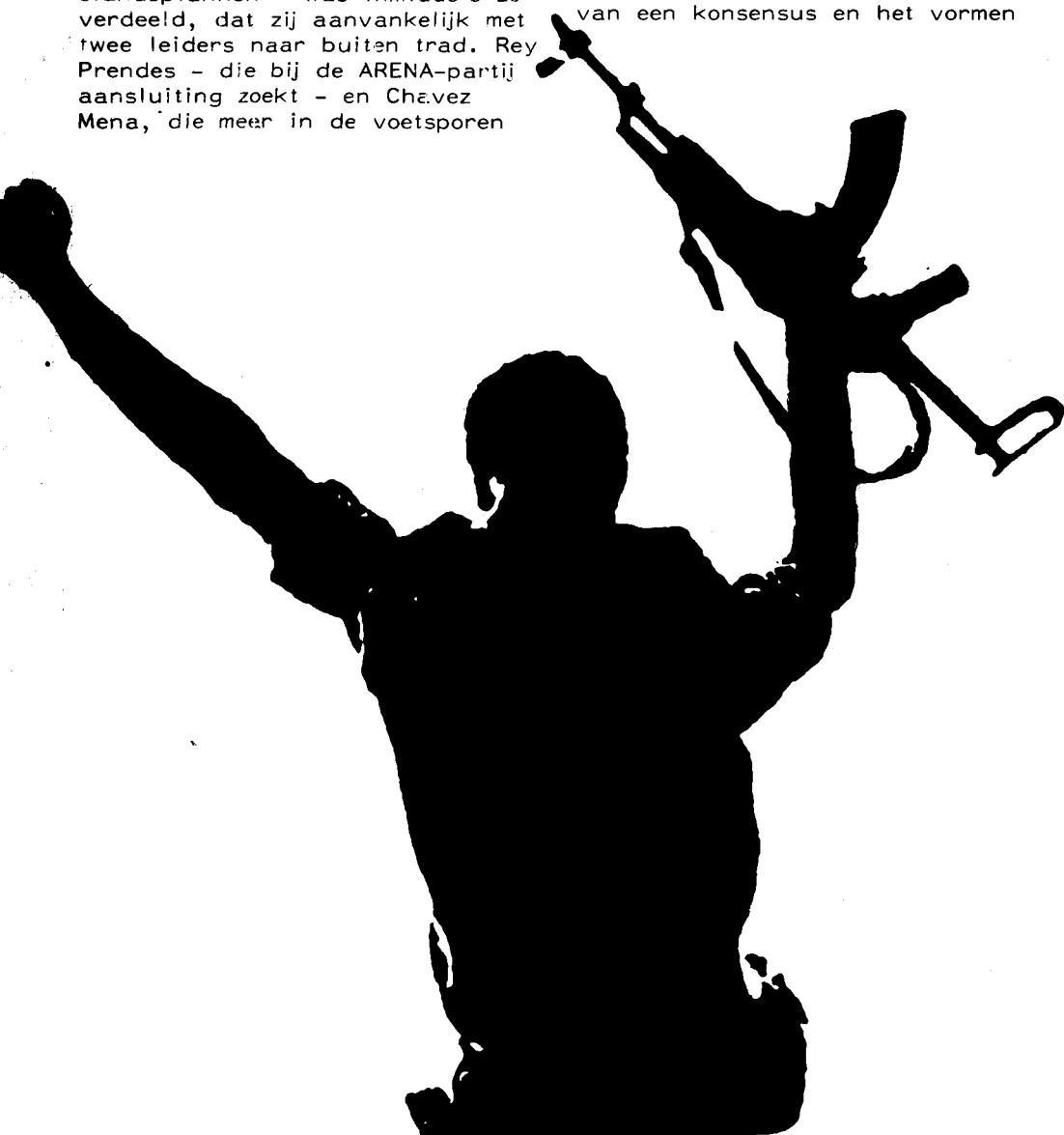
Ondanks dat Duarte beweert dat de presidentsverkiezingen een belangrijke stap zijn in het democratische proces, stelt het FMLN zich op het standpunt, dat ze niets anders zijn dan een poging om de militaire repressie tegen het volk te legaliseren; het is tenslotte zo dat wanneer de PDC weer aan de macht komt het beleid van nu wordt doorgevoerd, hetgeen betekent: repressie, honger, werkloosheid en schendingen van de mensenrechten.

Het FMLN maakt duidelijk dat het kunnen meedoen van de linkse partijen aan de verkiezingen te danken is aan de gewapende strijd en de toename van de macht van de verschillende volkssectoren die in hun strijd ook gesteund zijn door het FMLN. Zij laten weten dat zij de autonomie van het FDR erkennen en zij hun deelname aan de verkiezingen zullen respekteren, door toe te zien op de veiligheid van de afzonderlijke FDR-leden, maar ook door er op toe te zien dat de FDR-ideeën vrijuit naar voren gebracht kunnen worden. Deze houding van het FMLN is terug te voeren op één van de vier elementen die het FMLN in hun strijd betreft, nl. de consensus, o.a. het zoeken naar de overeenkomsten bij de volksorganisaties en hen op deze punten steunen.

Dat het FMLN/FDR steeds krachtiger wordt blijkt uit dat zij de andere elementen - de gewapende strijd, de opstand en de dialoog - tegelijkertijd ook alle aandacht weet te geven;

- bij de gewapende strijd behaalt het FMLN nog steeds overwinningen, zowel op het (platte-)land als in de steden. Het FMLN-leger breidt zich meer en meer uit, i.t.t. het regeringsleger dat het van gedwongen rekrutering moet hebben. Dat het FMLN werkelijk macht heeft in de door hun gecontroleerde gebieden is o.a. op te maken uit het feit, dat het FMLN de salarissen voor de koffiepluk(st)ers heeft vastgesteld. Een ander opzienbarend gebeuren was de éenzijdige wapenstilstand die het FMLN voor de duur van 5 dagen afkondigde toen de OAS (Organisatie van Amerikaanse Staten) in november bijeenkwam.

- De groei van de opstand onder de bevolking is o.m. te zien in de daadwerkelijke steun, die de bevolking het FMLN geeft bij hun acties. De betrokkenheid bij de strijd uit zich dan ook in de vele, massale demonstraties die de laatste maanden gehouden zijn. De belangrijkste en grootste demonstratie (ruim 30.000 mensen) was wel die

EL SALVADOR LIBRE

DE ZWARTE 40

op 15 november, waarbij vertegenwoordigers van alle volksorganisaties, boeren, arbeiders, studenten en leden van de Permanente Kommissie voor het Vredesdebat (in deze kommissies zijn 58 organisaties vertegenwoordigd), een petitie aanboden aan de OAS-vergadering, opdat deze zich zou uitspreken vóór de konsensusstelling.

- De politieke dialoog is extra onder de aandacht gekomen door de diplomatieke rondreis die een aantal vertegenwoordigers van het FMLN gemaakt hebben door een aantal Middenamerikaanse landen. In Costa Rica, Equador, Mexico, Argentinië en Peru, hebben regeringsvertegenwoordigers laten weten, dat er ondanks de ideologische verschillen met het FMLN samen is te werken en dat er zonder het FMLN geen oplossing gevonden kan worden voor de problemen in El Salvador.

De Verkiezingen

Steeds hebben het FMLN en FDR de verkiezingen beschouwd als onderdeel van het anti-opstandsplan van de VS in El Salvador. Het bondgenootschap tussen FDR en FMLN - wat al ruim 7 jaar bestaat - is een strategie verbond tegen het anti-opstandsplan van die VS. Het laatste jaar hebben FMLN en FDR op autonome wijze strategieën ontwikkeld t.a.v. de verkiezingen. Ze vinden het proces van de verkiezingen belangrijk, omdat het de strijd vóór politieke onderhandelingen kan versterken. Ze willen beiden een politieke oplossing voor de crisis in El Salvador zonder Noordamerikaanse inmenging.

FMLN en FDR stelden zich tot nu toe op het standpunt, dat de verkiezingen die door de Salvadoreense regering zijn uitgeroepen nooit democraties zouden kunnen verlopen.

Toch maakte het FDR middels de Demokratiese Konvergentie gebruik van de beperkte ruimte die de verkiezingen tot op dit moment boden. Het demokratiese karakter daarvan was echter totaal zoek. FDR-leden

werden bedreigd, demonstraties van de massa-organisaties voor rechtvaardige eisen werden brutaal ingedrukt. En vooraanstaande leiders van massa- en mensenrechtenorganisaties werden vermoord. Dit was de reden waarom het FMLN de verkiezingen in eerste instantie wilde boycotten. (Dit houdt in dat er in de door het FMLN gecontroleerde gebied niet gestemd zou kunnen worden, dat het FMLN de mensen zou oproepen om niet te stemmen, en dat hun militaire acties zouden worden verhevigd).

Door de ontwikkelingen van de laatste 3 maanden waarin de eisen van FMLN en FDR politiek - zowel nationaal als internationaal - meer ondersteund worden, door de groei van massaprotesten en door uitbreiding van strategiese militaire operaties heeft het FMLN een vergaand voorstel kunnen doen. Een voorstel om de voorwaarden te scheppen voor een open politiek klimaat, waarin de verkiezingen democraties kunnen verlopen. Ze willen de verkiezingen respekteren en ondersteunen onder de volgende voorwaarden:

- * de verkiezingen moeten opgeschoven worden naar september.
- * er moet onmiddellijk een einde komen aan de moorden, arrestaties en repressie tegen demonstranten, stakers en andere activisten uit volksorganisaties, en het leger moet de verkiezingsactiviteiten van alle partijen respekteren.
- * het leger en para-militairen moeten binnen blijven op de dag van de verkiezingen.
- * de Demokratiese Konvergentie moet zitting nemen in de verkiezingsraad en er moet een raad komen met internationale, religieuze en burger-waarnemers om toezicht te houden op het demokratiese verloop van de verkiezingen.
- * erkenning van het stemrecht van Salvadorianen buiten El Salvador.
- * de VS moeten buiten de verkiezingen blijven en geen enkele steun geven aan politieke partijen.

Het FMLN zal de activiteiten van alle politieke partijen respekteren. Zij willen een wapenstilstand van 5 dagen rond de verkiezingen en hun troepen terugtrekken uit de door hen gecontroleerde gebieden. Daarnaast zullen zij hun achterban oproepen om op de Demokratiese Konvergentie te stemmen en zullen zij het resultaat van de verkiezingen respekteren.

Er zijn veel positieve reacties gekomen op dit konstruktieve voorstel van het FMLN, zowel in binnen- als buitenland. Alleen de ARENA-partij heeft het direkt verworpen. De Salvadoreense regering heeft in eerste instantie bij monde van Roberto Viera gezegd, dat zij het voorstel als positief kwalificeerde: "Het is de eerste keer in 8 jaar van oorlog dat het FMLN van verkiezingen spreekt". De regering ziet wel grondwettelijke moeilijkheden, daar als uiterste datum 31 mei zou gelden. Dit zou verandering van de konstitutie betekenen. Ook uit de VS zijn positieve reacties te horen geweest.

Steungroep Radio Farabundo Martí, Papenhulst 26, 5211 LC, Den Bosch.

Radio Onda Rossa is een autonome linkse radio, waar informatie en goede muziek te vinden is. Alle muziek is er vertegenwoordigd. Eveneens worden vele politieke onderwerpen naar voren gebracht, zoals: vrouwenstrijd, palestina, economie, beweging in Berlijn, zigeuners (R.O.M.), universiteit en Azania. De radio ondersteunt veel feesten en geeft veel feesten. Zo was er met oud en nieuw een feest waarvan de opbrengst naar een mobiel ziekenhuis voor de palestijnen is gegaan. In 1977 is in Rome radio Onda Rossa opgericht, met de bedoeling informatie en cultuur van de italiaanse beweging uit te dragen en uit te wisselen. Hierdoor zijn ze niet afhankelijk van de andere media. Nadat vorig jaar "radio vaticaan" de radio probeerde uit te schakelen door de christelijke boodschap op de zelfde frequentie uit te zenden heeft men een andere golflengte moeten zoeken.

Dit was niet de eerste tegenslag, vanwege de ondersteuning van de palestijnse strijd legde een bom-aanslag van de israelische geheime dienst in 1981 de radio voor korte tijd plat. Eerder nog in 1977 had de italiaanse politie de zender, onder het mom van opruiming, uit de lucht gehaald. De protesten waren echter zo groot dat het geen probleem was om de radio op nieuw op te zetten. Dankzij giften van mensen die naar de radio luisteren of zelf een uitzending willen verzorgen kan radio Onda Rossa al deze jaren bestaan. Radio Onda Rossa heeft echter geld nodig, daarom zijn er verschillende benefieten in Nederland georganiseerd. Op o.a. 17 februari treden in de Blauwe Aanslag verschillende DJ's en toasters uit Italia op. Waaronder Lampadread en Rankig Nana van radio Onda Rossa en toasters uit Bari in het zuiden van Italia. Onda Rossa biedt ook de moge-

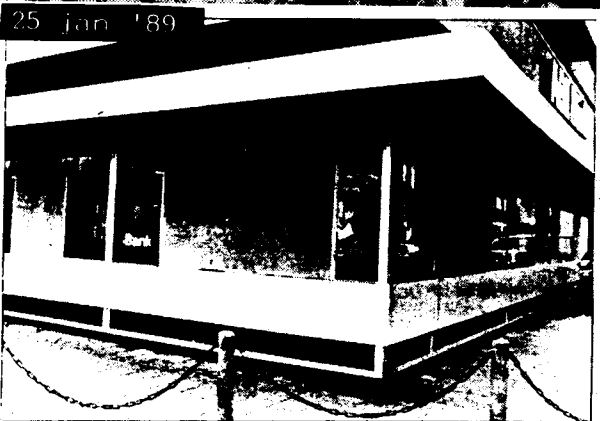
lijkheid voor jonge toasters en DJ's hun act op te voeren. Lampadread en Rankig Nana houden regelmatig toast-uitzendingen. Hetzelfde geldt voor de mensen uit Bari, die het initiatief voor Onda Rossa steunen, ook zij hebben hun ervaring opgedaan bij radio's. KOMT ALLEN !!!!! Vier toasters en twee DJ's houden een lang betoog met een duidelijk gevoel voor goede muziek en feest. KOMT ALLEN !!!!!!! VRIJDAG 17 FEBRUARI ZAAL OPEN OM 22.00 TEGANG f4,- BLAUWE AANSLAG BUITENOM 214 KOMT ALLEN !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

BANANEN OORLOG TEGEN NICARAGUA

Sinds drie jaar voert Nicaragua bananen uit naar West-Europa. Ze is hiertoe genoodzaakt, omdat ze door de economische boycot van de Verenigde Staten haar bananen niet langer in dat land kwijt kan. Als reactie op de nicaraguaanse import zijn enkele grote concerns een bananenoorlog begonnen. Chiquita, Del Monte (die ook handelsbelangen in Zuid-Afrika heeft), Dole en Turbana willen de bananenhandel in Noordwest en Midden-Europa blijven beheersen. Daarom leggen zij er momenteel geld op toe (geschat wordt: een miljoen per bananenboot) om de nicaragua-import te doen. De grote concerns maken miljardenwinsten door de uitbuiting van de landarbeiders (st)ers in Latijns-Amerika, Afrika en Azië. Zij staan financieel sterk in zo'n bananenoorlog. Nicaragua wordt bij de opbouw van een rechtvaardiger samenleving geteisterd door de economische boycot van de VS, de oorlog tegen de door de vanuit de VS gesteunde contra's, en bovendien onlangs door de orkaan Juana, die een aantal steden en dorpen en grote delen van de oogst totaal verwoestte. Nicaragua heeft onze steun meer dan ooit nodig! Kies bewust, koop Nicaragua bananen, koffie, suiker, sesampasta. Steun de wederopbouw.

Nicaragua Komitee Nijmegen
Derde Wereld Centrum
Th. van Aquinostraat 1
Nijmegen
tel. José 080-240467.

VRAAG DUS IN DE WINKEL OM NICARAGUA BANANEN !!!!!

★ De met schotten provisorisch gedichte ramen bij de ABN in Venlo.

Brandbom gegooid en ruiten ingeslagen
Weer vernielingen bij Venlose banken

VENLO - Opnieuw zijn bankgebouwen in Venlo het doelwit geworden van vernielingen. Ditmaal werden de ABN aan de Keulse Poort en een bijkantoor van de Rabobank aan de Vinckenhofstraat getroffen.

Bij de ABN werden gisteravond zeven grote ruiten met een ijzeren staaf ingeslagen. Bij het Rabo-filiaal werd geprobeerd brand te stichten met een molotov-cocktail. Vorige week maandag sloegen onbekenden 23 ruiten in van de Rabobank in Blerick. Daar werd tevens een leus op de gevel gekalkt, voorzien van een zwarte ster. De zwarte ster was gisteren ook terug te vinden op het Rabo-bijkantoor aan de Vinckenhofstraat. Daarnaast stond de leus 'Wereldbank = massamoord'. Op het ABN-gebouw waren geen teksten geschilderd. Het symbool van de zwarte ster is bij de Venlose politie niet bekend. Uitgezocht wordt of bepaalde groeperingen bij eerdere gelegenheden van dit teken gebruik hebben gemaakt, aldus een woordvoerder.

Hal

De poging tot brandstichting bij de Rabobank werd gistermorgen ontdekt door de kantoorhouder, die op zijn werk kwam. In de hal waar de geldautomaat hangt, was een brandende fles benzine naar binnen gegooid, waardoor muren, vloer en plafond brand- en roetplekken opliepen. Doordat er geen brandbaar materiaal in de hal is verwerkt, doofde het vuur vanzelf. De schade bedraagt volgens een woordvoerder van de bank enkele duizenden gulden. De gebroken ruiten bij de ABN werden gisteravond rond twee uur ontdekt door een voorbijganger, die de politie waarschuwde. Ook hier loopt de schade in de duizenden gulden.

Het leger verwacht dat ik me op 1 maart meld om mijn "dienstplicht" te vervullen. Ik moet me melden bij de militaire strafgevangenis in Nieuwersluis.

Zo'n oproep voor Nieuwersluis krijgen de "lastige gevallen". Bijv. in het geval van een 2e oproep nadat je niet geslaagd bent voor je examen "gewetensbezwaarden". Iedere 2 maanden is er zo'n lichting.

Dat ze mij het leger niet in krijgen staat als een paal boven water. Ik heb toch besloten deze keer wél naar Nieuwersluis te gaan. Maar ik heb geen zin zonder meer braaf door die poort te wandelen. Ik wil er wat omheen organiseren. Liefst met lotgenoten. Om duidelijk te maken dat ik me niet vrijwillig meld. En dat ze het leger beter kunnen opheffen.

Ik zoek andere "latige gevallen" die ook op 1 maart (of op een andere datum) in Nieuwersluis (of elders) verwacht worden en daar iets meer mee willen doen.

Diverse aktievormen zijn denkbaar, mede afhankelijk van jullie ideeën.

Bel me even! Ton, 030-714691

FRONTLINE INFO

Frontline info - Albert Cuyt 8/10 in Amsterdam gaat in de week van dinsdag 14.2 tot maandag 20.2 effe dicht. En niet omdat wij gewoon een week vakantie of zo nodig hebben, maar wel omdat er aan de winkel het een en ander gedaan moet worden.

Zo moeten de rekken waar onze inkomende brosjures, blaadjes te zien en te lezen zijn, uitgebreid en beter gesorteerd worden.

Dat komt omdat wij steeds meer internationale info binnen krijgen die we ook overzichtelijk willen hebben liggen.

Bovendien moet een hele zoot rotzoot opgeruimd, verwerkt en/of weggegooid worden. Het dak moet gemaakt en dat gaat allemaal een beetje sneller als we dicht zijn. Op dit moment zijn we nog bezig een nieuwe nieuwsbrief voor het buitenland te maken, waarin aandacht besteed gaat worden aan de vrijspraak voor René, de moorden op Turkse kameraden, de Palestina-diskussie in nl. en de laatste ontwikkelingen rondom het radikale gedeelte van de anti-apartheids campagne. Bovendien zijn we van plan om informatie uit het buitenland hier in nl. effectiever toegankelijk te maken. Hoe dat er precies uit gaat zien is nog niet helemaal duidelijk. We zijn in ieder geval al begonnen om intensiever (niet-)vertaalde stukken naar blaadjes te versturen. Maar goed, dinsdag 21.2 zijn we weer open vanaf 12.00 uur. Boekhandel Slagerzicht blijft in deze periode gewoon open.

Tot ziens; Frontline Info

SPEKULANTEN STAAKT UW WILD GERAAS !!!!

Wij autonome aktiegroep, sympathisanten van bedreigde panden als Tesselschadestraat 7 en 9 (Huize Merry Riot), Stadhouderskade 82-83, de Wielingen en anderen (allen in A'dam), eisen de verantwoordelijkheid op voor een aantal kleine prikakties. Zo hebben we sloten dichtgelijmd, de auto van de Court Onderwater (dure jongen, bedreiger van de Tesselschadestraat) wat bijgewerkt met verfabijt e.d. We roepen op om tot verzet te komen tegen spekulanten als deze. Wij voeren onze akties als ondersteuning van de bewonersters van dergelijke panden. Cityvorming is iets wat ons allen aangaat!

PAK BAKKER. PAK DE COURT. PAK VAN BAVEL (Utrecht) en anderen natuurlijk.

We vinden het hoog tijd dat krakersters zich eens wat militanter gaan verzetten tegen cityvorming!

Broeders en zusters ontwaakt!!!

Het Anti-Spekulatie Komitee.

ANTI-PROEFDIJREN AKTIE !!!

Op woensdag 25 jan. jl., hebben de NBBV en Stichting Lekker Dier het terrein van de landbouwniversiteit in Wageningen "bestormd" en vervolgens een eigen "explosieven opruimingsdienst" (in pakken met gasmaskers) het CKP-huisje en de toegangsweg tot dit grotendeels ondergrondse gebouw, af laten zetten met prikkeldraad, strobalen, verkeerborden met "stop genetische manipulatie" (en ander barrikademateriaal). De symbolische (rustig verlopen) actie was gericht tegen de dierproeven met genetische manipulatie (e.a. gerotzoot) die hier in het geniep worden uitgevoerd. Ze hebben geen vergunning voor dierproeven. Kleine dieren van koeien ingeplant, geen wonder dat deze dieren ongeneselijk ziek worden gemaakt en geestelijk en lichamelijk abnormale verschijnselen vertonen. Deze proeven met genetische manipulatie om vervolgens b.v. varkensgenen bij runderen in te planten om extra veel vlees te kunnen produceren, is een extra groot voordeel voor de intensieve veehouders, maar

hoe de dieren eraan toe zijn interesseert ze geen moer! De meeste dieren worden niet eens volwassen omdat ze zo ernstig mismaakt zijn! Genetische manipulatie (op zowel dier als mens) is een tijdbom die, als het zo doorgaat, eendaags explodeert. Zo'n tijdbom ligt onder het CKP-gebouw en terrein van de landbouwniversiteit in Wageningen. De "explosievenopruimingsdienst" probeerden "de bom" onschadelijk te maken en werkten door terwijl de andere activisten op de grond lagen in angst voor de explosie. Behalve de explosievendienst was er een ordedienst en een ploeg in witte overalls die het centrum introk om folders uit te delen. Een "geleerde" in witte jas kwam naar voren om zijn zegje te doen; waar wij in godsnaam dachten mee bezig te zijn? Deze geleerde werd door de explosievendienst in een grote kooi opgesloten en in een busje afgevoerd. Het was een geslaagde actie met veel publiciteit. We gaan door met knokken tegen deze afschuwelijke marteling, verkrachting, uitbuiting, en dierenmishandeling!

ACTION DIERREKT

In de nacht van 21 op 22 januari is 'Aktion Dierrekt' met haar kruistocht tegen de bonthandels in Utrecht begonnen. De bedoeling is de toch al tanende bonthandel in Nederland door hoge schadekosten het laatste zetje in de rug te geven, die haar uiteindelijk in de afgrond zal doen belanden. De bonthandels in Utrecht zijn zodanig gesitueerd dat het slechts mogelijk blijkt ze bliksemsnel aan te pakken. Gebeurt dit met enige frequentie, en wordt het initiatief door meerdere mensen opgepakt, dan moet het lukken ze te dwingen tot sluiting. In enige seconden werden tegelijkertijd de ruiten bij 2 filialen ingegooid en met verf bekogeld.

STOP HET FOKKEN VAN PELSДИEREN EN HET ZINLOZE MOORDEN!

Action Dierrekt

Agenda.

5-2: Manifestatie Marokkaanse jongeren in Paradiso om 19 uur. Weteringschans, Amsterdam.

8-2: in de Ie Hulp, Oosterparkstraat 218hs, Amsterdam, de video 'Compelling Freedom' over vorming van verzetskultuur in Z.Afrika. Met sprekerster van het SACCC. Begint om 20.30.

8-2: Info-avond over heroriënteringsgesprekken in het WRAK, Herenstraat 11, Wageningen. Met o.a. video en sprekersters van Stg Opstand, Meldpunt tegen gedwongen omscholing, Clientenraad Sociale Dienst.

8-2: Kort geding tegen de Van Speykstraat, 12 uur Paleis van Justitie, Den Haag.

9-2: Den Haag. Demo voor Indonesiese ambassade alwaar vlag gehezen wordt van West-Papoea. Info: 015-619308

9-2: om 9.30 uur proces tegen Co & Kees aan de Sluissingel 20 in Breda.

10-2: Benefiet voor de Vrije Keyzer in Vrankrijk, Amsterdam.

11-2: Palestijns/kultureel/feest + manifestatie v.a. 17 uur in de kapel van Emmahuis, Prinsegracht 36, Den Haag. O.a. video, tentoonstelling, muziek. Toegang inkl. maaltijd f12,50-zonder maaltijd f5,-. 's Avonds ingang via de Brouwersgracht.

LANDELIJKE AKTIEKONFERENTIE !!!

12 februari vanaf 11.30 uur in het Barleusgymnasium, Weteringschans 29 Amsterdam. De konferentie staat in het teken van de Shell-blokkade op 20 en 21 april. Meer hierover zie bv de bijlage in de vorige Zwarte.

10/11/12 februari: Rode jeugd uit Antwerpen, groep van verschillende nationaliteiten, bezoekt A'dam. 11-2 avond over anti-fascisme en anti-apartheid in de Binnenpret, 1e Schinkelstraat 14-16. v.a. 20.30 uur o.a. video's.

De groep wil graag een uitwisseling m.b.t. anti-racismestrijd. Ze willen info over "Geen fascistien in de raad", de blokkade en installatie, en geven info over de installatie van het Vlaams Blok in Antwerpen.

14-2: Aanvang proces tegen Ingrid Strobl in Düsseldorf (BRD)

Wegloophuis De Vluchthaven (voor mensen die uit een psychiatrische instelling zijn weggelopen) houdt open huis op 16-2 en zoekt vrijwilligers, 070-808069/070-802657 (Gerhard) in Den Haag...

17-2: Benefiet voor Radio Onda Rossa in de Blauwe Aanslag, Buitennom 214, Den Haag. Begint 22 uur, kost 4 piek.

23-2: Begin van de Startbahn-West-processen in de BRD.

In het kader van het 5 jarig bestaan van het Surinaams Vrouwen Kollektief organiseert zij in samenwerking met boekhandel 'Boekwerk' een internationaal boekenbal.

Dit vindt plaats op 24 febr. vanaf 20.00 uur, in het bibliotheektheater te Rotterdam. Er zijn optredens van bekende en minder bekende vrouwelijke auteurs van verschillende nationaliteiten. Muziek is er van het Latijns Amerikaans Ensemble en van een Surinaamse band.

De entree is 5,- en een ieder is welkom. Informatie of reserveren: Boekwerk 010-4364412.

Kraakbios Eisenstein, Buitennom 214, Den Haag.

7-2: EXTRA! Videojournaals uit Hamburg over de studentenstaking aldaar. Begint 21 uur.

8-2: Video's 'African Dawn' en 'Wegen naar Vrijheid' over Zuid Afrika en de Frontlijnstaten. Begint om 21 uur.

13-2: Vrouwenfilmavond.

Aanvang 20 uur, f3,-

15-2: Film: Working Girls.

Aanvang 21 uur, f3,-